
S E L E C T A
P O E M A T A
A N G L O R U M
L A T I N A.
VOL. III.

P

E

Pr

S E L E C T A
P O E M A T A
A N G L O R U M
L A T I N A,

SEU SPARSIM EDITA,
SEU HACTENUS INEDITA:

ACCURANTE
E D V A R D O P O P H A M,

Coll. Oriel. Oxon. nuper Soc.

Extremam hanc oro veniam. — VIRG.

V O L. III.

B A T H O N I Æ

Excudebat S. HAZARD:

Prostant venales apud M. BALLY, *ibidem Bibliopolam;*
J. DODSLEY, & G. GOLDSMITH, *Londini;*
FLETCHER & HODSON, *Cantab.* & J. FLETCHER,
Oxon.

~~~~~
M.DCC.LXXVI.

SELECTA

OF THE MATH

AND GEOMETRY

LATIN

AND SPANISH

AND FRENCH

AND ITALIAN

AND PORTUGUESE

AND GREEK

AND HEBREW

AND SYRIAC

AND ARABIC

AND PERSIAN

AND TURKISH

AND RUSSIAN

AND POLISH

AND CZECH

AND SLOVAK

AND HUNGARIAN

AND ROMANIAN

AND BULGARIAN

INDEX LEMMATUM.

	Pag.
O DE ad <i>Highmore</i> — — —	3
——Non quod fuimusve, sumusve,	
Cras erimus — — —	4
Febris Intermittens — — —	5
Principiis Obsta — — —	8
Phormioni Prologus Terentii — — —	9
Neque, te ut miretur turba, labores — —	10
Somnia, terrores magicos, miracula, fagas,	
Nocturnos Lemures, portentaque Theffala, rides?	11
——Quin semper avaro	
Verus amicus abest — — —	14
Fronti nulla fides — — —	15
MESSIAH — — —	16
In Obitum FREDERICI PRINCIPIS WALLIÆ	22
CALPE — — —	24
In Nuptias FREDERICI et AUGUSTÆ —	27
Scribimus indocti doctique poemata passim	28
In Viri præstantissimi ISAACI NEWTONI	
opus Mathematico-Physicum, — —	29
Musarum amico, VOLTAIRE — —	31

vi INDEX L E M M A T U M.

	Pag.
Frustra fit per plura quod fieri potest per pauciora	32
Pol, me occidisti, amici — — —	<i>ibid.</i>
In JEPHTHÆ Votum — — —	33
An Bruta loquuntur? Aff. — — —	34
In Obitum desideratissimi Viri JOHANNIS	
URRY — — —	39
Israelitarum Epiniciū, &c. — — —	40
An Aër sit soni vehiculum? Aff. — — —	45
Psalms xxix. — — —	46
— Ne — putes me, quæ facere ipse recusem,	
— — — — — laudare malignè — — —	47
Pax GEORGII auspiciis EUROPE reddita — — —	48
Filiola CAROLO et MARIÆ nata — — —	52
— — — Quid non mortalia pectora cogis,	
Auri sacra fames? — — —	53
ARANEA et POETA — — —	60
— — — Corvum delusit hiantem — — —	62
Humani Corporis Topographia — — —	63
In Puellam à patibulo reviviscentem — — —	67
In Nuptias FREDERICI et AUGUSTÆ — — —	68
In Antrum novem sororibus extructum — — —	69
Psalms xix — — —	70
Ante Eruptionem Variolarum quælibet Eva-	
cuatio convenit — — —	73
In	

INDEX LEMMATUM. vii

	Pag.
In venerabilem S. S. Eucharistiæ Instituti-	
onem, &c. — — —	75
Ætas <i>Pupillaris</i> non patitur obligationem —	77
De Seipso jam Sene D. GULIEL. BROWNE,	
Eq. M. D. — — —	81
In Sacra Poemata, à Rev. Viro GEORGIO	
HERBERT composita — — —	82
Re, Testatori cum alio communi, Legatâ,	
Tota non est præstanda — — —	83
An Mutua oscitationum propagatio solvi	
potest Mechanicè? Affr. — — —	86
Furor arma ministrat — — —	90
Psalmus cxxxiii — — —	91
Ad Serenissimum Regem CAROLUM I. &c. —	92
Epitaphium JACOBI TONSON Bibliopolæ —	94
An Ars sit Naturâ perfectior? Affr. — — —	95
Sera nimis vita est crastina, vive hodie —	96
Balaami Vaticinium — — —	97
Domus propria, domus pessima — — —	98
In obitum FREDERICI PRINCIPIS WALLIÆ —	99
Splendens Solidus — — —	101
Colin Querens — — —	108
In immaturum Obitum ANNÆ BAYNARD —	112
	In

viii INDEX LEMMATUM.

In Obitum Nobilissimi <i>Lucii Luculli</i>	—	Pag. 116
In Libellum Viri clarissimi T. H. de Natura Hominis	— — — —	125
An Biblia sint legenda Laicis? Affr.	—	127
In Nuptias Illustrissimi Celsissimiq; Princi- pis Jacobi Ducis Eborac. cum Mariâ Eftenfi	— — —	128
Sacellum Coll. S. S. Trin. Oxon. instaura- tum, &c.	— —	130
CATO solus loquitur	— — —	139
An ex eâdem Causâ diversi possunt dari ef- fectus? Affr.	— — —	141
Naturam expellas furcâ licet, usque recurret		142
Dies Ægritudinem adimit hominibus	—	143
Dialogus in Theatro Sheldoniano habitus, &c.		144
An acidum ventriculi fermentum plus con- ferat coctioni quam calor? Affr.	—	153
Epilogus ad Eunuchum	— —	154
Quantum æs alienum discrepat à proprio!	—	155
CHORUS in ELFRIDA, &c.	— —	156
Solis Britannici Perigæum, &c.	— —	160
Ad Reginam HENRIETTAM MARIAM, &c.		162
Ad Rev ^m . Dom. Gul. Eborac Archiepiscopum	<i>ibid.</i>	
Animum		

INDEX LEMMATUM. ix

	Pag.
———— Animum rege, qui nisi paret,	
Imperat — — —	163
In nova fert animus mutatas dicere formas	
Corpora — — —	164
Ode ad J. WEST — —	168
Querela Libri Posthumi THOM. WILLIS,	
M. D. &c. — — —	171
Quod sit futurum cras, fuge quærere —	173
Plus est in metuendo mali, quam in illo ipso	
quod timetur — —	174
———— Rem facias, rem,	
Si possis rectè, si non, quocunq; modo rem	176
In CHARTREUX, Ode — —	179
In LYDIAM — — —	180
In Infansem Nothum à crudeli et improbâ	
Matre interemptum — —	181
Series juncturaque pollet — —	182
In Speluncam Regiam Richmondiensem —	<i>ibid.</i>
De eâdem a Westmonasteriensibus et Eton-	
iensibus Musis certatim decantatâ —	184
In Angliæ et Scotiæ UNIONEM —	185
In Paradisum Amissum MILTONI —	186
L'ALLEGRO. — — —	188
In	

INDEX LEMMATUM

	Pag.
In D. Tho. PARKINS, &c. Epitaphium —	193
Ad C. Favonium Zephyrinum, &c. —	194
In Obitum D ⁿⁱ . North —	196
GAURUS MONS — — —	198
Ad venerabilem, &c. B. HAMEY, &c. —	201
Invidus alterius rebus maerescit opimis —	203
Epilogus ad Adelphos — —	204
In MARIAM, Angliæ Reginam, &c.	
Epicedium — —	206
Sunt magnæ vires in corpore parvo —	208
Turpe fenilis amor — — —	<i>ibid.</i>
ALFREDUS — — —	209
Invieta potentia Cœli est — —	215
BALAAMI Prædictum — —	216
In Inaugurationem Honoratissimi Domini, JOHANNIS FANE, Comitis de West- moreland, <i>Cancellarii</i> Universitatis Oxon.	
&c. — — —	219
Ode in Eandem — — —	225
Clarissimo, et Medicæ Artis peritissimo Viro THOMÆ SYDENHAM, M. D. &c. —	228
In Obitum HENRIETTÆ Ducissæ Aurel. &c.	230
DAVIDIS	

INDEX LEMMATUM. xi

	Pag.
DAVIDIS in SAULUM et JONATHANUM	
Threnus. — — —	231
De Animi Immortalitate Poema — —	233

E R R A T A.

P. 15. l. 5. *lege* Occurrens. P. 18. l. 4. *l. enthea.*
P. 35. l. 8. *pro* dum *l. cur.* P. 108. l. 10. *pro* Aut
servare, *l. Et servare.* P. 186. l. 1. *l. utrique.* P.
189. l. 18. *l. suaviter.*

LECTORI.

 Apis Matinæ

More modoque.

HOR.

*ALVEAR, ecce tibi, conservans mella repōsta,
 Attica quæ sparsim plurima fecit apīs.
 Gens apium Musis cognata et chara; perenni
 Quarum Virgilii carmine fervet opus.
 Pieridum ulterius donum petis? En, sibi nomen
 Dicitur à dulci sumere melle Melos.
 Est et Apum genus, et genus irritabile Vatum:
 Dat Vati ingenium Spicula, corpus Api.
 Grato instans operi sublimè per aëra fertur,
 Veris uterque petens prata pererrat opes.
 Illasæ pariter, vetiti sine crimine furti,
 Floræ delicias demit uterque suas.
 Hic Liber, excultæ cui quâlibet arte Camæna,
 Vatum vix noto, charta, labore, nitet,
 Quid nisi melle favum gestat potiore refertum,
 Flores quale novis mille dedere procis?
 Sic Alvearis opes, opera et placitura Poetæ,
 Conveniunt; cumque his convenit Auctor opum.
 Cur Epigramma juvat? Quia molle et dulce supernè
 Argutum in Punctum definit, instar Apis.*

O D E

Ad - - - - - *Highmore,*

Pictorem celeberrimum.

AUCTORE

J. H. B R O W N E.

A

ODE

T
V
E

M
C
E

O D E.

O Apellæi calami perite,
Cui dedit pulchræ Venus esse formæ
Arbitrum, Phœbus dedit ipse lucis
Noscere vires,

Tu novum folers decus hinc decoræ
Virgini donas, faciemque rugis
Eripis, folers volucris feneſtæ
Sistere pennas;

Me juvat pulchrum quoties laborem
Cernere, ut ſenſim vacua umbra corpus
Exhibet, naſcens ſimul ipſa ſenſim
Vita caleſcit!

Nempè, Prometheus velut, *Highmor'*, ignem
Cœlitùs furto meliore raptas,
Et tuis desit nisi vox figuris,

Cætera spirant.

Tuque cognatæ cape dona Musæ,
Spiritus nostras regit unus artes;
Sunt tibi, sunt et mihi purioris

Semina flammæ.

—— *Non quod fuimusve, sumusve,
Cras erimus.*

TEMPUS abest, jam tempus adest, jam tem-
pus abibit,

Sic ter solenni dixit ab ære *Baco*.

Quod fuit haud nostrum est, quod adest utamur,
et ultra

Quicquid erit, curæ sit tibi, Posteritas.

FEBRIS INTERMITTENS.

Quo teneam vultus mutantem Protēa nodo?

HOR.

UNDE repentinam trahimus sub pectore flam-
mam,

Alternasque nives? tantas quid scedere lites

Claudit? *Hyperborei* coeunt quā pace *Suēci*

Marmarici? tepidumve *Hebro* quid miscet *Hydasp-*
pen?

Arte *Machaoniā* totoque in carmine *Phæbo*

Est opus, ingentes seu vult mulcere dolores,

Seu canere; ægrotis seu det, seu versibus ævum.

Felices animi! queis tu, *Thymbræ*, potentem

Indulxisti artem, circum præcordia cæcos

Explorare ignes, morbique recludere fontes.

His licet instantis per mille pericula sati

Ire redire viam, flammatas pollice venas
 Tractare, et nocuus siquis super halitus erret,
 Securis legere, atque haurire et reddere febrim.
 Sic bene casta fidem testans *Cunegunda* marito
 Fixit inoffensam candenti vomere plantam,
 Tanquam ferret iter per mollia gramina prati.
 Sic pius *Aneas*, comitisque onerisque saluti
 Dum fludet, evadit, socios quibus eripit, ignes.

Nos gravior natura premit; nos plurima pestis
 Corporea exercet, quas aut incuria fundit,
 Corruptusve æther, vel lævo *Delius* astro.
 Audet ad occultas angor penetrare medullas
 Intimus, *Etnæis* incendiaque æmula prunis.
 Namingas *Siculos* imo sub pectore fabros
 Exercere opus; hinc versare *Pyraçmona* follem,
 Hinc *Steropem* infandum præcordia tundere crebris
 Istibus, et prensare immmani forcipe *Brontem*;
 Mox gelido durare lacu, rursusque sub ignes
 Formare alterno tormenta reciproca gyro.
 Nam simul ac venis inflatis triste venenum
 Serpserit, agnosco accessum: mihi frigidus horror
 Torpida membra quatit, veluti *Jovis* arbore ramus

Intremittit

Intremittit ad gelidum, præludia fulminis, *Austrum*
 Non Sol æstivus vitalem in corda calorem
 Tunc aget, aut rursus licet alto è fornice cœli
Japetionides furtivum deferat ignem.
 Mox tamen incerti crudelior orbita fati
 Vertitur, et querimur, modò quem speravimus, æstum.
 Tunc aqua quanta duos sanos satiaret, avaram
 Non explere sitim possit: non aura Favoni
 Sedare ardorem, morbus quem suscitât, intrâ.

Febris at infestis cruciatibus intermissam
 Dat requiem; rabiemque ultrò pacata reponit
 Paulatim; at qualis, sanie dapibusque cruentis
 Jam satur, exsanguis parcit *Polyphemus Ulyssi*;
 Ut spatio exiguo, simul ac prior ardor edendi
 Creverit, ipse alvum gustû meliore pacem
 Farciat. Haud tali certam spondere salutem
 Successû possis: morbus solet iste reverti,
 Ceu *Danai a Tenedo*. Non hic, ceu subdolis hostis,
 Per cæcos calles, et amica silentia noctis
 Obrepat furtim; sed aperto Marte fatigat
 Præminitans, certam veniendique indicat horam.
 Nec si crudelem fati inclementia febrem

Misit,

Misit, falsam etiam mendacemque improba misit.
Wallisi illa stylos solido ductosve cerebro
Euclidis culpat, mentitamque arguit umbram
 Gnomonis, et seros in pacta exprobrat avaros.

Principiis obsta. _____

OVID.

Sedula Anus, puerum doctura elementa loquelæ,
 “Post me, fac recites, mi puer,” inquit, A. B.
 “Prima, puer, memor esto, A, vocatur, A, litera
   prima est,
   “Nunc age, quæ prima est litera?” Tyro filet.
 Illa iterumque, iterumque instat; nihil ille movetur;
   Fixus at in primo limine sistit iter.
 Causam aperit sociis; “facile est huc ire, vel ultra,
   “Ast ubi desistam, si semel incipiam?”

Phormi.

Phormioni, Fabulæ Terentii

PROLOGUS.

Nausistrata et Chremes

Loquuntur.

Chr. **H**UC prorepe foris, pulchra et veneranda
corona,

Est mihi namque domi stultior uxor—adeſt.

Nau. Quid molire novi, ſemper temerarie conjux?

Te nondum ſentis deſipuiſſe ſenem?

Chr. Ipſe ſalutatum venio, chariſſima ſponſa!

Nau. Mitte; ſalutabo dignior ipſa loqui.

Verba mihi haud deſunt, mea lingua volubilis
errat,

Nec ſunt tanta tibi munera, *Chr.* Quanta tibi.

Nau.

Nau. O spectatores, ut me juvat ora tueri!

Chr. O spectatrices, me quoque vestra—*Nau.* tac

Estote O faciles, linguisque animisque favete,

Chr. Eccam, consiliis utitur ipsa suis.

Nau. Sic nequis vestrum, meus ut Vir, mente
bascat!

Neve puella viro—*Chr.* Garrula fiat Anus!

V. BOURNE

—*Neque, te ut miretur turba, labores.*

TE tua laus plaudat; populi qui credulus aura

Vela dat, incertum per mare carpit iter.

Hunc jam turba levis, jam vocibus evehit illum;

Servus et est subito, qui modò *Cæsar* erat.

Vera petens dignos se Laus, ut nympha perita,

Qui fugit hunc sequitur, qui sequiturque fugi

*Somnia, terrores magicos, miracula, sagas,
Nocturnos Lemures, portentaque Thessala rides?*

HOR.

CUM nox tellurem fuscis super incubat alis,
Mabba atomos jungit celeres, et vesta per auras
Inchoat assaetos, Empusa minutula, ludos.
Huic auriga culex gnavus quatit acre flagellum,
Bombycis tortum filis; retinacula rhedæ
Erucae sunt texta levis, radiique rotarum
Grascula araneoli; currus, quem dente Sciurus
Finxerat è Coryli fructû vaser; usque fuisse
Hunc Mabbae Fabrum tradit primæva vetustas:
Hoc delata modo circùm, sub nocte, vagatur.
Quæ simul ac leviter cerebrum perstringit *Amantis*;
Somniat ille faces jaculari et vulnera ocellos,
Vincentesque rosas malas, et candida palmas
Lilia. Mox *Medici* digitos titillat; avaram
Illuc mercedi dextram qui pandit, et aurum
Ter captat; toties captantem eludit imago.
Clausa soporatae modò *Nymphæ* lumina tangit;

Ocyùs

Ocyùs huic ornant optata monilia collum,
 Et gemmis digitus splendet, vestis et auro.
 Væ tibi! si *Lemurum* videat Regina ruborem
 Effictum fuco, vultusque ex arte venustos.
 Præcipites ager ira manus, lacerabit et acri
 Ungue genas; pulsus subito fugit impete Somnus,
 Cumque suis opibus tenues vanescit in auras.
 Pigra *Oratoris* jam transvolat ora *Forensis*:
 Induit ille Togam citius, et, de more, popello
 Verba facit fesso, perfusa papavere multo,
 Vix nunc *dormitans* graviùs. Stertentis ad aures
Militis hinc migrat; qui motus imagine belli,
 Horrisonoque virùm strepitû, et clangore tubarum
 Subfilit arrectus, recubat citò, et—obdormiscit.
 Tunc *Rabulæ* mulcet palmam; qui, litibus aptus,
 Et jus fasque suo præ lucro temnere fuetus,
 Molitur sine fine moras sumptusque clienti.
 Sin casû visat facilis Regina *Poetam*;
 Hunc sibi plaudentem deludit amabilis error,
 In somnis et opes et lauta palatia præbens:
 Cum verò vigil ille domum exploraverit omnem,
 Viderit ac tristis quàm sit sibi curta supellex,
 Quàm vellet semper dormire!—Volubilis inde

Judicis invehitur trans nasum, et naribus illi
 muncto subolet causa. Interdum Dea vinctum
 solvit *Captivum*, qui libertate triumphans
 acceptâ redit ad Patriam charosque Penates,
 et gremio uxoris longis amplexibus hæret.
 Deinde rotâ strepitante fremit per colla *Tyranni*:
 huic chorus ater adest Umbrarum protinùs, Orco
 quas dedit infantes; furiis agitur acerbis
 conscia mens, lectoque quies simul exulat. Inde
 currum flectat, sinceri munera somni
 quâ carpit *Sceleris Purus*; non comperit illum
 spectrorum visû, et furiarum ultricibus iris
 turbatum, at placidè vigilem, aut, si somniet, Umbris
 permulsum gratis: Nempè huic dulcedine *Virtus*
 Internâ reficit corda, et, tellure relicâ,
 Cælestes dat opes sperare, fruique Deorum
 Tutelâ intereâ. Ergo Tu, quicumque beatus
 vis fieri, et verè tranquillas ducere noctes,
 proba quò *Virtus* ducit; ne vindice currû
 Abba ferox instet, vexetque cubilia curis.
 Mitò, quò *Virtus* ducet; sic numine dextro
 Abba teget, radetque levi tua pectora passû.

B

Semper

Semper avaro

Verus amicus abest.

GRIPUS, sollicito correptus amore tenendi,
 Perdendique metu, condit avarus opes
 Sub pavimento ædis; defossoque incubat auro,
 Impius et summi Numinis instar habet.
 Assiduè hunc adiit postremùm vespere, primùm
 Manè, Deum; huic retulit spemq; metumq; suum.
 Ægra dehinc somnos abrumpit cura salubrès,
 Nec patitur solitâ membra quiete frui.
 Exilit è lecto sonitû perterritus omni,
 Noctu ne fugerent, præda latronis, opes.
 Quod timet, obtingit. Tectam fur comperit arcam,
 Sacrilegâque manu furripit inde Deum.
 Illicet irarum spoliatus fluctuat æstu,
 Furem et in ignotum fundit ab ore minas.
 Incassùm fundit.—Nebulo procul inde triumphat
 Felici locuples impietate suâ.

Frustrâ

Frustra vicinis quoque, cura pressus acerba,
 Se queritur tantum sustinuisse malum;
 Sentit amicorum nulla is solatia, plebis
 Probra sed invita cogitur aure pati.
 Occurrens quidam misero bene notus avaro
 Hæc, inter vulgi scommata, dicta dedit.
 Ne querere, ipse potens cum nemini amicus adesses,
 Quod tibi nunc inopi nullus amicus adest.
 Quod nunc amissos non hæc vicinia plorat
 Nummos, *amissi* qui sibi semper erant.
 Quod damnum pateris nulli miserabile: sese
 Quisquis amat solum, se quoque solus amat.

F.

Fronti nulla fides.

JUPITER in terris dum falso sub bove ludit,
 Cui patet ut summus bos erat ille Deus?
 Parcite sacrifici, occurrat si forte juvencus,
 Victima ne fiat Jupiter ipse Jovi.

O.

M E S S I A H.

Poema sacrum A L E X. P O P I I,*Latine redditum.*

TOLLITE concentum, *Solymææ* tollite nymphæ!
 Nil mortale loquor, cœlum mihi carminis alta
 Materies; poscunt gravius cœlestia plectrum.
 Muscosi fontes, silvestria tecta, valete,
Aonidesq; dexæ, et mendacis somnia *Pindi*.
 Tu mihi, qui flammâ movisti pectora sancti
Siderea Isaiæ, dignos accende furores!
 Ille futura calens rapitur per sæcula vates,
 Sic orfus---Qualis rerum mihi nascitur ordo!
 Virgo! virgo parit! felix radicibus arbor
Jessais surgit, mulcentisque æthera flores
 Cœlestes lambunt animæ; ramisque columba,
 Nuncia sacra dei, plaudentibus insidet alis.
 Nectareos rores, alimentaue mitia cœlum

Præbe

Præbeat, et tacite fœcundos irriget imbres†
 Huc, fœdat quos lepra, urit quos febris, adeste!
 Dia salutare spirant medicamina rami.
 Hic requies fessis; non sacra hac sævit in umbrâ
 Vis Boreæ gelida, aut nimii violentia Solis.
 "Irrita vanescent priscae vestigia fraudis,"
 Justitiæque manus pretio intemerata bilancem
 Attollet reducis; bellis prætendet olivas
 Compositis Pax alma suas, terrasque revivens -
 Pacatas niveo Virtus lucebit amictu.
 Volvantur celeres anni! Lux purpuret ortum
 Expectata diu! Naturæ claustra refringens
 Nascere, magne puer! Tibi primas, ecce! corollas
 Deproperat tellus, fundit tibi munera, quicquid
 Carpit *Arabs*, hortis quicquid frondescit *Eois*.
 Altius, en! *Lebanon* gaudentia culmina tollit,
 En! summo exultant nutantes vertice silvæ.
 Mittit aromaticas vallis *Saronica* nubes,
 Culmina *Carmeli* recreant fragrantia cœlum.
 Deserta et læta mollescunt aspera voce,
 Auditur Deus! ecce Deus! reboantia circum
 Saxa sonant Deus; ecce Deus! deflectitur æther,
 Demissumque Deum tellus capit; ardua cedrus,

Gloria silvarum, dominum inclinata salutet!
 Surgite convalles, tumidi subsidite montes!
 Sternite faxa viam, rapidi discedite fluctus!
 En! quem turba diu cecinerunt ^Æthea, vates,
 En! SALVATOR adest; vultus agnoscite cæci
 Divinos, furdas sacra vox permulceat aures!
 Ille cutim spissam visus hebetare vetabit,
 Reclusisque oculis infundet amabile lumen,
 Obstrictasque diu linguas in carmina solvet.
 Ille vias vocis pandet, flexusque liquentis-
 Harmoniæ purgata novos mirabitur auris.
 Accrescunt tremulis tactu nova robora nervis:
 Consuetus fulcro innixus reptare bacilli
 Jam saltu capreas, jam cursu provocat Euros.
 Non planctus, non mœsta sonant suspiria; pectus
 Singultans mulcet, lachrymantes terget ocellos.
 Vincla coercebunt luctantem adamantina Mortem
 Æternoque orci dominator vulnere languens
 Invalidi raptos sceptri plorabit honores.
 Ut qua dulce strepunt scatebræ, qua læta virescunt
 Pascua, qua blandum spirat purissimus ær
 Pastor agit pécudes, teneros modo suscipit agnos,
 Et gremio fotis selectas porrigit herbas,

Amissas modo quærit oves, revocatque vagantes,
 Fidus adest custos, seu nox furat humida nimbis,
 Sive dies medius languentia torreat arva :
 Postera sic pastor divinus secla beabit,
 Et curas felix patrias testabitur orbis.
 Non ultra infestis concurrent agmina signis,
 Hostiles oculis flammæ jaculantia torvis ;
 Non litui accendent bellum, non campus ahenis
 Triste coruscabit radiis ; dabit hasta recusa
 Vomerem, et in falcem rigidus curvabitur ensis.
 Atria, pacis opus, surgent ; finemque caduci
 Natus ad optatum perducet cœpta parentis.
 Qui duxit fulcos, illi teret area messëm,
 Et seræ textent vites umbracula proli.
 Attoniti dumeta vident inculta coloni
 Suave rubere rosis, sitientesque inter arenas
 Garrula mirantur salientis murmura rivi.
 Per saxa, ignivomi nuper spelæa draconis,
 Canna viret, juncique tremit variabilis umbra.
 Horruit implexo qua vallis fente, figuræ
 Surgit amans abies teretis, buxique sequaces
 Artificis frondent dextræ ; palmisque rubeta
 Aspera, odoratæ cedunt mala gramina myrto.

Per

Per valles fociata lupo lasciviet agna,
 Cumque leone petet tutus præsepe juvencus.
 Florea mansuetæ petulantes vincula tigri
 Per ludum pueri injicient, et fessa colubri
 Membra viatoris recreabunt frigore linguæ.
 Serpentes teneris nil jam lethale minantes
 Tractabit palmis infans, motusque trifulsæ
 Ridebit linguæ innocuos, squamas viridantes
 Aureaque admirans rutilantis fulgura cristæ.
 Indue reginam, turritæ frontis honores -
 Tolle, *Salema*, sacros, quam circum gloria pennas
 Explicat, incinctam radiatæ luce tiaræ!
 En! formosa tibi spatiosa per atria proles
 Ordinibus furgit densis, vitamque requirit
 Impatiens, lenteque fluentes increpat annos.
 Ecce! peregrinis fervent tua limina turbis;
 Barbarus, en! clarum divino lumine templum
 Ingreditur, cultuque tuo mansuescere gaudet.
 Cinnamēis cumulis, *Nabathæi* munere veris,
 Ecce! cremant genibus tritæ regalibus aræ.
 Solis *Ophyræis* crudum tibi montibus aurum
 Maurant radii, tibi balsama fudat *Idume*.
 Ætheris, en! portas sacro fulgore micantes

Cœlicolæ pandunt, crescentis et aurea lucis
 Flumina prorumpunt; non posthac sole rubescet
India nascenti, placidæve argentea noctis
 Luna vices revehet; radios pater ipse diei
 Proferet archetypos; cœlestis gaudia lucis
 Ipso fonte bibes, quæ circumfusa beatam
 Regiam inundabit, nullis cessura tenebris.
 Litora deficiens arentia deferet æquor,
 Sidera fumabunt, diro labefacta tremore
 Saxa cadent, solidique liquefcent robora montis.
 Tu secura tamen confusa elementa videbis,
 Lætaque *Messia* semper dominabere rege,
 Firmius ac ipsis Mundi stabilita ruinis.

S. JOHNSON, A. M.

1750.

IN OBITUM

FREDERICI PRINCIPIS WALLIÆ.

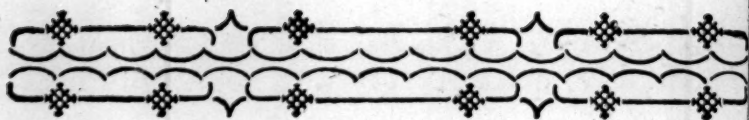
1751.

UT cessit FREDERICUS ille fatis
 Pia AUGUSTA suum videns amorem
 Porrectum misere in toro jugali,
 Dextræ pallidulæ et genæ rigenti
 Mistis fletibus oscula ingerebat;
 Tot Planctum varians modis acerbum
 Quot gaudet dolor impotens habere.
 Vix tandem dubio gradu labantem
 Educunt Famulæ cubili amaro,
 Et paulum requievit æstus amens
 Curæ: Progeniem at simul tenellam
 Confectam simili dolore vidit,
 Et vestigia nota patrii oris,
 Sensim solvitur in novas querelas.
 Eheu! qua miseratione, vel quo

Non usa alloquio fuit, medelam
 Si possit dare, quâ carebat ipsa.
 His conatibus occupata, ocellos
 Guttis lucidulis adhuc madentes
 Convertit, puerum sopore vinctum
 Quâ nutrix placido sinû fovebat ;
 Dormis, inquit, O miselle ! nec te
 Vultus exanimes, silentiumque,
 Per longa atria, commovent, nec ullo
 Fratrum tangeris, aut meo dolore :
 Nec sentis Patre te carere, blandè,
 Qui formans lepidam tuam loquelam,
 Aut gestans genibusque brachioque,
 Tecum mille modis ineptiebat.
 Tu dormis, volitantque, qui solebant,
 Ritus, in roseis tuis labellis.
 Dormi, parvule ! nec mali dolores,
 Qui Matrem cruciant, tuæ quietis
 Rumpant somnia. Quando, Quando, tales
 Redibunt oculis meis sopores !

————— *Ex Æde Christi, Oxon.*

CALPE.

C A L P E.

IMPUNE victrix, quolibet efficax
Frænare gentes, tu mihi splendidam,
O cara, vati subministra,
Patria, materiem canenti.

Te pontus ambit supplice carbaso,
Te dura tellus horret Iberiæ ;
Te Teutones vani minarum
Compositis venerantur armis.

Io, per undas ibimus, ibimus
Audax juvenus omnia perpeti,
Quà fixit Alcides columnas,
Emeritæ monumenta dextræ.

Hic illa CALPE, plus vice simplici
 Servata, tollit belligerum caput,
 Et major Hispani minacis
 Provocat, et superat furorem.

Sic parva quondam Cecropiâ Pylos
 Munita classe afflixit inhospitam
 Vicina Spartam, ceu propinquam
 Spina premens inimica plantam;

Frustrâ feroces quidlibet aggredi
 Pugnant Lacones, ilicet Atticus
 Jam victor obsessum tenebat
 Belligerâ pelagus carinâ.

Sed quid *Philippus* milite debili
 Fidens, et iræ prodigus irritæ;
 Quid *Torrius*, quid *Montemarus*
 Innocui jaculator ignis,

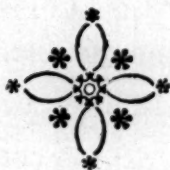
Contra Britanni fulminis impetum
 Possunt ruentes? Numine quem suo
 Minerva textit, Martis iras
 Ægide *Cantabrigi* coercens.

Dixitque tandem *Cantaber* insolens;
 Frustrà Britannos impavidum genus
     Urgemus armis, quos opimus
     Vincere fœderibus triumphus.

Ergo impotens inglorius otium
 Peto relictum; stet medii potens
     C A L P E profundi, impune felix,
     Et liquido dominetur *Isthmo*.

At Tu remotas velivolâ procul
 Complexa terras classe, Britannia,
     Nostris sub *Indo* Tu carinis
     Parce gravi metuenda bello.

Nil *Anglicæ* non efficient manus;
 Quas Rex volentes imperio regit
     Illustrior, per blanda pacis
     Expediens, vel acuta belli.

In Nuptias FREDERICI et AUGUSTÆ.

Ad Navem.

SIC te lene fluentibus

Auris, et placido flamine dirigat

Ventorum facilis Pater ;

Sic circumvolitent agmina blandula,

Rifusque, et Venus, et Joci,

Et pendant hilares vela Cupidines.

O Felix nimium ratis

Dilectæ tenero pondere Virginis !

Quæ, blandæ Veneri sacra,

Debes pollicitam finibus *Anglicis*,

Multi nominis hospitem

Reddas incolumem, sollicitum anxiis

Et curis juvenem leves.

Hæc poscunt avidæ vota *Britanniæ*,

Hæc multâ prece flagitat

Augustus, folium providus Imperi

Firmare, et similes fui

Reges perpetuis linquere sæculis.

Jamjam sacra veni ratis,

Dulces delicias affer et otia

Musis suave canentibus.

Adventu volucer surgit Hymen tuo,

Accensasque quatit faces.

Cur, Augusta Parens, conquereris tuo

Annam de gremio rapi,

Annam Nassovii delicias fui?

Hoc pensat nova Filia,

Hoc suavis pretium retribuit Venus.

T. TANNER,
Ex Æde Christi, Oxon.

Scribimus indocti doctique Poemata passim.

Ho

Quantillum distant humiles grandæque Poetæ
Hic scribit *famâ* ductus, et ille *fame*.

*In Viri præstantissimi ISAACI NEWTONI
opus Mathematico-Physicum, sæculi gentisque
nostræ Decus egregium.*

EN tibi norma poli, et divæ libramina molis,
Computus en Jovis, et quas, dum primordia
rerum

Conderet, Omnipotens sibi leges ipse Creator
Dixerit, atque operum quæ fundamenta locarit.

Intima panduntur vincti penetralia cœli,

Nec latet, extremos quæ vis circumrotat orbes.

Sol folio infidens ad se jubet omnia prono

Tendere descensu, nec recto tramite currus

Sidereos patitur vastum per inane moveri;

Sed rapit immotis, se centro, singula gyris.

Hinc patet, horrificis qua sit via flexa cometis:

Discimus hinc tandem, qua causa argentea Phœbe

Passibus hand æquis eat, et cur subdita nulli

Hactenus astronomo numerorum fræna recuset:

Cur remeent Nodi, cur Augæ progrediantur.

Discimus et quantis refluxum vaga Cynthia pontum
 Viribus impellat; fessis dum fluctibus ulvam
 Deserit, ac nautis suspectas nudat arenas;
 Alternisve ruens spumantia littora pulsat.
 Quæ toties animos veterum torfere Sophorum,
 Quæque scholas hodie rauco certamine vexant,
 Obvia conspiciamus, nubem pellente Matthesi;
 Quæ superas penetrare domos, atque ardua cæli,
 NEWTONI auspiciis, jam dat contingere templa.

Surgite mortales, terrenas mittite curas;
 Atque hinc cæligenæ vires cognoscite mentis,
 A pecudum vita longè longèque remotæ.
 Qui scriptis primus tabulis compescere cædes,
 Furta, et adulteria, et perjuræ crimina fraudis;
 Quive vagis populis circumdare mœnibus urbes
 Auctor erat, Cererisve beavit munere gentes;
 Vel qui curarum lenimen pressit ab uva,
 Vel qui Niliaca monstravit arundine pictos
 Confociare sonos, oculisque exponere voces;
 Humanam sortem minus extulit; utpote pauca
 In commune ferens miseræ solatia vitæ.
 Jam vero superis convivæ admittimur, alti
 Jura poli tractare licet, jamque abdita diæ

Claustr

Claustra patent Naturæ, et rerum immobilis ordo;
Et quæ præteritis latuere incognita seclis.

Talia monstrantem justis celebrate Camænis,
Vos qui cælesti gaudetis nectare vesci,
NEWTONUM clausi referentem scrinia veri,
NEWTONUM Musis charum, cui pectore puro
Fœbus adest, totoque implevit numine mentem:
Nec fas est propiùs mortali attingere divos.

EDM. HALLEY.

Musarum Amico, VOLTAIRE.

HELIUS, quem placido nascentem viderit ore,
Et fovet in molli blanda Thalia sinu.
Fortunatus et ille, placet cui Musa, tuisque
Qui novit studiis ingenioque frui.
Sæcecinisse tibi, mihi sit laudâsse decorum,
Inque tuis hederis inseruisse rosam.

I. H.

Frustra fit per plura quod fieri potest per pauciora.

C*hrysophilus* papulis, nummique cupidine, tortus
Dum gemit, *Archigenes* ægro et *Iapis* adest.
Eluit hic alvum; cultris ille ulcera cædit:

Hic *phialis* Orcum ludit, et ille *bolis*.
Ægrotat rursus. Quid agat? Nam pendulus hæret,
Num præstat vitam mittere, sive bona.

Canidia huic parvo spondet *removere dolores*,
Liberat et sextâ sedula luce fidem,
Æger obit:—quod vix Medici duo millibus, illud
Confecit drachmis una duabus anus.

————— *Pol, me occidistis, amici.*

HOR.

Auribus ex morbo obstructis, *Vincenna* quievit
Uxoris querulo tutus ab ore diu.
Tantam pertæsus pacem petit ille *Philotam*,
Quo citiùs surdis non tulit alter opem.

Artis

Artis opus medicæ purgatâ sentit amicum,

Atque simul vocem conjugis aure gravem.

O Medice," hinc clamat, "Sponsæ compescito
linguam,

Vel Morbum auriculis, redde, benigne, meis.

In JEPHTHÆ Votum.

CUM *Jephthas* rediit spoliato victor ab hoste,
Occurrit læto filia læta patri.

Conventum infaustum! patris temeraria vota!

Cui sanè tanti non superâsse fuit.

Heros heu! quid agat tanto discrimine rerum?

Hinc urget pietas; inde paternus amor.

Parce, Pater, ferro, nec votum solve cruore;

Nam sine cæde Deo virgo sacrata placet.

An Bruta Loquuntur? Affr.

J Amdudum muliebris amor sine fine loquendi,
 Nosque obtundendi vacuo clamore, *Sophistas*,
 Crediderim, satis incendit; qui muta creari
 Elatrant pecora et volucres; ac semper honestis
Zelotypi imponunt non vera vocabula brutis.
 Quin docti tandem vanum dimittite fastum,
 Cognatumque *Afinum*, fratresque agnoscite *Picos*,

Cui non *χαίρε* tuum repetitum est, *Psittace*, nostri
 Mane salutator? Quis *Turdum* dicere possit
 Elinguem, qui, sæpe immiscens utile dulci,
 Quæ sonet hora, canendo, ut musica machina, narrat?
 Garrula neve latet *Cornix*, nec *Graculus* ullum,
Armigeris pariter metuendus et *Aldermannis*;
 Raucam è vimineo satiram dum tegmine fundit,
 Et stultos vocitat, non augur ineptus, euntes.

Quinetiam

uinetiam inter se brutis commercia linguae
 liquet bene nota, quibus vel mutua fide
 ora amicitiae alternant, vel commoda vitae
 viter expediunt, alacrisque negotia sylvæ.

missos mœret fœtus *Philomela* beatæ

per *Italia*, et late loca questibus implet.

mi mihi! quo fugitis nati? quâ sorte malignâ

repti fugitis? ~~dum~~ frustra immitia pergo

ta queri, flendoque morantes condere Lunas?

os autem, miseri, clausistis lumina longâ

cte; nec *Orpheâ* revocandi voce peritis."

et interea moestus, partemque doloris

sus avis propriam sibi vendicat, atque ita flentem

no cantû demulcet blandus amicam,

nc festinemus, suavissima sponfa, recessus

magis incolumes, ubi magnam laurus in umbram

vescit spatio indulgens, divesque comarum

us arundineo late super imminet amni,

que imitatrici sese admiratur in undâ."

ex ea, quam nobis tanto proscribis emendam,

am dulce canit, nec tam ratione gravescit,

Tenducci,

Tenducci, licet auscultet plaudentque Senator
 Plurimus, harmoniamque inhians miretur inanem.
 At *quem, quam, quod* te appellem? nec enim tua monstrum
 Barba virum; nec vox hominem sonat, hinc fugito, *Res*
Neutralis, pecus ignavum, quod ferrea fata
 Fecerunt, vacuum genere, et sine nomine corpus.

At longum nimis exemplo ne vos morer uno:
 Est etiam sua vox, *Corvis* bene cognita, *Corvo*,
 Quem grato quoties exangue cadaver odore
 Provocat, hortaturque nigros arcessere fratres
 Ad putres mensas et dulcè dapes graveolentes.
 Per nemus antiquum, celsâ sublimis in ulmo,
 Raucifonus præco turbam sic convocat, “ *O grex*
 “ *Chare, caro, cariosa caro, est sub carice; crudi*
 “ *Dum spirant Cauri, Cauros comitantur odores.*”
 Tum, quibus ulla gulæ sit edacis cura, gregatim
 Adproperant, tensis scindentes æthera pennis.
 Jamque sagax ductor cum carnivoro comitatu
 Delapsus prædæ incumbit, nigræque cohorti
 Postquam exempta fames, sic compellavit equinas
 Reliquias. “ Longum valeas, fortissime quondam
 “ Mannorum, te jam non *Almæ Matris* alumni
 Exagitant,

Exagitant, te non visuri chara *Sophistæ*
 Ludicra *Londini*, aut fugientes bella scholarum,
 Scandant, ingeminantque heu! non ita credita,
 tergo

Flagra tuo, et macris calcaria, non sua, costis.

Debita sed tandem solvis convivium turbæ

Corvinæ, vivoque jaces jam ritè sepulchro."

Haud aliter, quando lumen vitale reliquit

Devictus morbo et medico miser *Appius*, omnes

Adducti studio parili simul ostia pulsan

Nasuti vespillones, et odora virum vis.

Jam pullata domus luctum exhibet, omne paratur

Mœstitiæ simulachrum; humanis præda refertur

Vulturibus, servisque cupressiferæ *Libitinæ*.

Jamque sepulchralis vox alta subinde sonantis

Campanæ clamat Parcas egisse triumphum,

Captivumque suum subducere; lata nigrescit

Undique ferali via pompâ; funera plorant

Conducti pro more viri; quos, lætior intus,

Tristior ast extrâ, suspensis passibus hæres

Pone subit, lachrymas effundere visus ocellis

Uberiore suis extortas flumine porro.

At

At nec aves solæ verbis et voce fruuntur :
 Namque et quadrupedes propriâ distinguere lingua
 Accingor novus *Æsopus* ; nec vanus aniles
 Garrio fabellas ; sed, Turba Scholastica, vestris
 Naturæ Verique oculis penetralia pando.

Simius, *Hesperii*s dum mimicus errat in oris,
 Ridiculas *Gallorum* effundit ab ore loquelas.
 Sed placet ante omnes generoso lingua Leoni
Angligenûm nervosa : astutis sermo *Batavus*
 Vulpibus arridet ; Tauro *Germanus* ; at almæ
Wallica verba Sui rauco de gutture promit
 Castaneâ reclinis in umbrâ Porcus amator.

Sed quid lascivâ memoro tam ludicra venâ ?
 Me tandem ecce vocant *Afrina* ad pascua Musæ,
 Auritæque mihi depromunt seria gentis
 Consilia, *Hispanâque* pigros gravitate sonores.
 Jamque, ego dum perquiro, quid hic velit undique
 fratrum

Concurfus reverendorum, suspendit adunco
 Me quidam naso accedens, salibusque catervam
 Antevenit criticam mordacibus ; atque ita rudit,

“ Ma

“ Maſte eſto, bone vir; ſalve celeberrime frater;
 “ Vicisti ſine lite: manus dant, ecce! *Sophiſta*
 “ Deviſti; gratesque tibi grex omnis habemus.
 “ Hujus es ipſe rei ſimul auctor et argumentum.
 “ Non modo bruta loqui, ſed ſcribere poſſe fatemur.

In Obitum deſideratiſſimi Viri

J O H A N N I S U R R Y.

1714.

NE talem, mea Muſa, virum permitte perire,
 Qui Muſam *Angliacam* non periſſe tulit.
 Ille ſuæ Patriæ celebravit laude Poetam
 Primum, nunc dignus vatibus ipſe coli.
 Qui Muſam et Linguam priſcam revocaverat, illum
 Ornabat priſcâ ſimplicitate fides.
 Quos tibi debuerat redivivus *Chaucer* honores,
 Si modo limatum perficeretur opus!
 Nunc ambos ploro: quantum tibi deſuit ævi,
Chaucer deſuerit gloria tanta tuo.

Israëlitarum Epinicium

In Occasum Regis Regnique Babylonici:

Ode Prophetica.

Isaïæ Cap. xiv. 4,-----27.

ERGO insolentis corrui Imperi
 Infana moles? occidit urbium
 Regina victrix, nec subacta
 Effera jam dominatur orbi?

Fastus Tyranni contudit impios
 Jehova Vindex, sceptraque ferrea:
 Qui verbere haud unquam remisso
 Fregit atrox populos gementes,

Nunc ipse diras jure subit vices.
 Pacata Tellus undique gaudio
 Exultat effræni, et solutos
 Ingeminat sine more cantus.

Secura

Secura fummis stat Libani in jugis
 Ridetque Cedrus: Sicne jaces, ferox!
 Jam nemo sævam, Te jacente,
 Per nemorum dabit alta stragem.

Te propter imis concita sedibus
 Nigrantis Orci magna fremit domus:
 En! luce defunctos Tyrannos,
 Sceptringas foliis ab altis

Excivit umbras, hospitis in novi
 Occursum euntes. Tene etiam, occupant,
 Te viribus, Te luce cassum
 Conspicimus, similemque nostri?

Orbunque fastu? Non comitum frequens
 Deducit ordo; non tuba, non lyræ
 Conventus; at squalentis Orci
 Nox premit, et taciturnus horror:

At turba circum plurima vermium
 Fervet, pererrans membra licentius,
 Fædumque tabo diffuentes
 Læta cohors populatur artus.

Ut decidisti cælitus, agminis,
Eoe, clarum fiderei decus!

Ut decidisti, qui domabas
Victor ovans populos trementes!

Nuper minatus: Scandam ego nubila;
Stabo Sionis culmine in arduo,
Sublimis, et qua spectat Arcton
Arce sacra folium locabo:

Subiecta calcabo astra, premens polum,
Terramque torquens numine, par Deo.
At dura Te lethi profundo
Vis cohibet barathro jacentem.

Ac forte quisquam conspicit avio
Deforme corpus littore: stat diu
Incertus, admotoque pronus
Lumine, Te propius tuetur.

Mox inquit; Hic est, quem Fuga, quem Pavor
Præcessit? hic, quem terricolis gravem
Strages secuta est, Vastitasque? hic
Attoniti spoliator orbis?

Indigna

Indigna regum colla gravi jugo et
 Duris catenis subjicere insolens,
 Lateque diffusa ruina
 Per laceras equitare gentes?

Reges, tyrannique, et validum ducum
 Manes superbi, non sine gloria
 Conduntur omnes, et reposti
 Sedibus in patriis quiescunt:

At Te, supremis mortis honoribus,
 Vili carentem munere pulveris,
 Inter cadentum turpe vulgus,
 Sordidum et indecorem sepulchris

Egere avitis: Te, quia patriæ
 Tuisque iniquum; Te, quia gentibus
 Fatale portentum. Malorum
 Nullus honos cineres sequetur;

Pœna immerentes ob patrium scelus
 Natos Manebit. Funditus impiam
 Delete gentem, ne superbos
 Proroget ulterius triumphos:

Namque

Namque ipse confurgam, Omnipotens ait,
Et nomen extingam Babylonium,
Stirpemque, natosque, ultimasque
Reliquias generis nefandi;

Urbemque diris alitibus dabo
Ferisque habendam: vasta teget palus
Demersam, et æterno profunda
Obruet exitio vorago.

Dixit sacramentum inviolabile
Jehova: Sic stat consilium; hic tenor,
Fatigue non mutandus ordo,
Terminus hic stabilis manebit:

Frangam superbas montibus in meis
Vires tyrannorum; eripiam truci
Jugo laborantes, meorumque
Ex humeris onus amovebo.

Jehova dixit: quis dabit irritum?
Gentes in omnes hanc Pater en! manum
Extendit: extentam Jehovahæ
Quis potis est cohibere dextram?

R. LOWTH, A. M. *Coll. Nov. Oxon*, 1753

An Aër sit Soni vehiculum? Aff.

Ingeminat voces, auditaque verba reportat.

OVID.

- * **A** Missos quærens fratres per rura, probatam
Aëris his verbis Nympha rogavit opem:
- "Echo, ades, ætheriæ testudinis incola dulcis,
"Virginis ac audi, Virgo benigna, preces.
- "Quæ prius ipsa loqui quantumvis nescia, quemq;
"Scis tibi commissum fida referre sonum.
- "Sive cavæ resides clamosa cacumina rupis,
"Quam *Sabrina* suis turgida pulsat aquis:
- "Sive colens vallem gaudes iterare querelas,
"Attica quas liquido gutture fundit avis.
- "Dic, age, vidistin' per devia tesqua vagantes
"Hæc unà juvenes, garrula Nympha, duos?
- "Si tibi signa quibus possint notescere quæras;
"Formam *Narcissi* præbet uterque tui.
- "O, si frondoso subductos abdis in antro,
"Me cum dilectis fratribus abde simul.
- "Sin tamen hoc renues, saltem concede petenti,
"Illis ut nostros perferat aura sonos.
- "Sic tibi, voce choris meritiæ cœlestibus addi,
"Detur cœlestes ingeminare modos!"

---

* Vide *Fabellam* MILTONI, cui Titulus *Comus*.

Psalms xxix.

REGUM Domino cedite, Reges,
 Cedito summi decus imperii.
 Date, quos meruit Nomen, honores;
 Adytis Deum adorete sacratiss.
 Sonat horrendum magna Dei Vox!
 Æthere ab alto Deus intonuit;
 Æquore vasto superintonuit
 Valida, augusta, decora, Dei Vox!
 Ruit ingenti turbine cedrus.
 Ruit umbrosi cedrus Libani.
 Quatitur Libanus, subsilit Hermon;
 Ut vaga lata bucula campo,
 Levis in montibus ut saltat oryx.
 Ruptis rutilant nubibus ignes;
 Deserta tremunt; tremit alta Cades:
 Sylva gemit; querceta laborant;
 Densis nudantur nemora umbris;
 Subitoque jacent perculsa metu

Hominum

Hominum corda, agnoscuntque Deum.

Deus undantem regit Oceanum ;

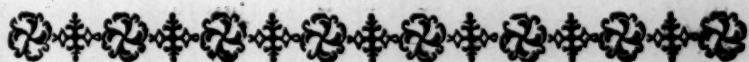
Rex æterno sedet in folio :

Populumque Deus sibi dilectum

Viribus, opibus, pace beabit.

R. LOWTH, A. M.

Coll. Nov. Oxon. 1750.

— *Ne—putes me, quæ facere ipse recusam,*
 ————— *laudare malignè.*

HOR.

DE grege *Francisci*, fert ut Fabella, Sacerdos

Sub cruce sic Furem spem retinere jubet :

“ Maeste, tremens fili, morere audax ; hoc modò
 passum

“ Te cum Cœlicolis cœna fruenda manet.”

“ Chare, vices supple nostras, Pater,” ille reponit,”

“ Tuque dapes illas sumito : gratus eris.”

“ Nil prius expeterem faceremve,” ait alter,” at ullum

“ Nostra vetant hodiè tangere *Vota* cibum.

Pax

Pax GEORGII auspiciis

EUROPÆ reddita.

MOVERE gentes quæ nova gaudia?
Europa vultu ridet amœnior;
 Horasque sol ducit serenas,
 Et radio meliore fulget.

Quis vir, quis heros, fœderis arbiter?
 Demissus alto seu deus æthere,
 Hanc orbis insignem ruenti
 Imperio statuit quietem?

Fallorne? Sceptro vindice conspikor
 Divo jubentem pectore *Georgium*
 Silere terrarum tumultus,
 Et strepitum, rabiemque belli.

Decreta dixti, maxime principum :

Fugere retrò protinus et Dolus,
Et Luctus, et centum Furores,
Sanguinei comites Gradivi.

Cessat tubarum *Flandria* murmure
Sonare rauco, Tethys et æneâ
Mugire flammaram procellâ,
Et pavidæ trepidare gentes.

Cessant virorum sanguine millium
Rubere misto flumina lugubrè ;
Lætusque miratur colonus
Gramine luxuriare campum.

Tutòque visens oppida flebili
Dudùm ruinâ diruta, castraque,
Inquirit annales cruentos,
Attonito peregrinus ore.

Hic vasta centum, fulminis æmula,
Tormenta latè mcenia *Belgica*
Stravêre, dum ingenti fragore
Desuper intremuêre colles.

Quà nigra frondosâ aspicias ilice
 Dumeta, sævo contudit impetu
Wilhelmus hostiles catervas,
 Fulmineo metuendus ense.

His pugna campis sæviit horrida,
 Dum et hinc et illinc densa per agmina
 Clamore ferali cadentûm,
 Vulnifico pluit aura nimbo.

Quali tumentis turbine Baltici
 Procella stridens fluctibus intonat;
 Coruscat æther, et frementi
 Littora concutiuntur undâ.

Heu! quanta strages! qualis inhorruit
 Imago lethi! membra, cadavera,
 Campos catervatim tegebant,
 Vulneribus lacerata diris.

Ah! tela tandem frangite barbara;
 Hiulca belli ponite fulmina;
 En, alma P A X descendit alto,
 Grande decus columnenque mundi!

Videtis?

Videtis? an me ludit amabilis

Imago divæ? jam videor pios

Audire plausus, et triumphi

Cæruleum per inane murmur.

Iö triumphæ! ter resonabilis

Respondit Echo; ter Thamesiſ cavæ

Ripæ, resultantefque colles,

Et querulæ fonuère ſylvæ.

Iö! revifunt oppida Fauſtitaſ,

Et larga plenif Copia cornibuf;

Ætaſ refurgens e ſepulchro

Aurea lætificat Britannof.

1748.

J. ROBERTSON,
E. Coll. Reg. Oxon.

Filiola CAROLO et MARIE nata.

Mart. 17. 1636.

DULCE decus regni, quâ jam nascente renidet
 Parturiens tellus, properatque infantia veris
 Ut tua purpureo cunabula flore coronet,
 Primitiisque anni: seu jam tibi molle labellum
 Morfibus innocuis maternum vellicat uber;
 Seu te, dum querulo conturbas pectora fletu,
 Blanda soporifero demulcet carmine nutrix;
 Accipe quæ canimus votiva; at qualia, semper
 Languida, *jejunis* dat *Quadragesima* Musis.
 Cur tamen, O! malles nasci quo tempore Bacchus
 Exulat, et languent epulæ? Natalia certè
 Regia festivum potiùs decuere Decembrem.
 An quia prætuleris ut publica vota tuorum
 Altius ascendant? Seu Tu, Regina, Puellam
 Egeris ex utero, jucundum et amabile pondus,
 Ne pleno tumeas inter *Jejunia* ventre?

RAD. BATHURST. Coll. Trin. Oxon.
 Anno Ætat. ferè 16.

Quid

*Quid non mortalia pectora cogis,
Auri sacra fames?* VIRG.

ERGO omnes penetrasse plagas, atque ultima
rerum,

Concessit nobis, postquam Natura potenti
Arti nupta manum dederat. Vix nam illa, sagacem
Progeniem erudiens, humeris aptaverat alas,
Per nubes molita viam; cum Dædala proles
Ingenio præcox, et Pallade foeta recenti,
Diversum affectavit iter, cæloque relicto,
Oceani referare domos, loca nullius antè
Trita solo, pectus stimulante cupidine lucri,
Arsit anhela, nova ac adipisci regna sub undis.

At primos scrutari ortus, totamque per artem
Ire lubet. Libycæ gentes aluisse feruntur
Infantem in cunis. Provehitior inde petivit
Indorum freta, quæ Ganges flauentia solvit
Ostia, et Oceanum gemmanti ditat arenâ.

Hinc tandem digressa (ut lento incedere passu
Res magnæ assuescunt) nostras ferò attigit oras.

Interea Oceanus, tot jam labentibus annis,
Hispanas sepelisset opes; et avarior Orco
Neptunus regni spes uno absorpserat haustu.
Hinc juvenes, (sibi quos longo assuefecerat usu
Pontus atrox, vetuitque horrere pericula mortis
Æquoreæ, præ spe ducente per æquora lucri,)
Occultæ audaces faciente cupidine prædæ,
Præcipites in aquas se dant, cum veste timore
Deposito, ima maris quæstûs ardore petentes.
Qui, simul ac liquido nudatos corpora Tethys
Accepit gremio, totos et condidit alvo,
Infrà adeo certant, (gelidis etiam ardet in undis
Tantus amor nostri, nascens et livor ab illo,)
Alteri ut alter opes, meliori sorte repertas
Invideat damnetque, forent modò verba secuta.
Quin gens squamosa, æquorei vetus incola regni,
Hospitis insoliti insperato territa visu
Radit iter liquidum, celer et transverberat undas.
Postquam altum emensi pelagus, dextro Hercule,
prædam

Prensissent

Prenfissent fausti, per aquas adverſa refulſit
 Gloria ſurgentis maſſæ: nec gravior unquam
 Naſcenti Phœbus perſtrinxit lumine pontum.
 At ſummis ſimul ac lætum caput extulit undis
 Quiſque ſuum, ſublime rotans alterna coruſcat
 Brachia, ditatuſque opibus conſurgit Eois.
 Nec mora: deponunt onera, atque hinc inde remiſſi
 Æquor molle ſecant; unde omnem ſervere pontum
 Aſpiceres, rutilo et ſplendefcere marmora tractu.
 Quò neque ſolares languenti cuſpidis ictu
 Pertingunt radii, circum nigreſcit at unda,
 Auri fulva dies animos accendit avaros.
 At ſi quem exhaustæ ſuperas dum ſurgit ad auras,
 Deſtituant vires; illi nova præda relapſa
 Deſicit, et tenues labor evaneſcit in undas.

Non ſecus Euridice, divulſa a conjuge conjux,
 Per nigram Styga, Cocytique reveſta fluenta
 Incolumis, primæ et tantum non reddita luci,
 Amplexum nequicquam auras, et multa querentem
 Orpheæ deſeruit, noctemque amiſſa revifiſit.

Nunc

Nunc age, nunc, Dea perge libens: famamque
recentem

Excute, et his quæ sit fortuna novissima rebus.
Scilicet à tergo dudum ista exempla reliquit
Ulterius progressa ætas. Ignobilis auri
Sordet honos. Rerum juvat usque invisere fines
Extremos, imisque errare licentiùs undis.
Machina præstat opem, vitro conflata; deorsum
In latum crescit, demissumque ampliat orbem,
Campanæ in morem, vel qualem cassida sentes
Exhibet amplexens convolvulus albus agrestes.
Intus summa tenet cœlum, et puri ætheris haustus
Inclusi. Non huc audent assurgere fluctus:
Nec Jovis hic ambit regnum Neptunus avitum.
Seu conspecta fores aperiri, et castra relinqui
Præda jubet; seu mox redeat novus incola ponti,
Ut res curandas vitrea deliberet aula,
Aere tutus agit, ficcusque perambulat udum.
Salve, hujusce novi, felix Haulæe, repertor
Mundi, perpetuis faveant tibi flatibus utres
Æolii; semperque adsit spirabile numen.
Patri fulmineo regni commercia pande
Æquorei, et Divos societ concórdia fratres.

Tu potes omne: trahis latebris tu Protea cæcis:
 Tu cœloque marique vias cœli marisque
 Regni utriusque potens aperis, tam illæsus in alto,
 Quam tua Lethæis fama immerfabilis undis.
 Nunc quoque nostra suum jactat Rhedycina *Columbum*,

Jam mare tentantes barathrum vi ponderis acti
 Ocyùs attingunt. Aures et tempora circum
 Unda fremit, sperans aditum, si viribus ullis
 Excutiat latebris animam, atque effundat in æquor.
 Nequicquam. Galea, ac fida testudine testi
 Incedunt. Dextra lævaque per uda viarum
 Nascuntur gemmæ; et, pelagi pretiosa supellex,
 Curalia: at tunicas illic induta tenellas,
 Nondum fylva virens inimica induruit aura.

Dii, quibus imperium Oceani, Nymphæque sorores,
 Regni sit vestri mihi fas arcana novosque
 Thesauros aperire, atque ima cubilia Nerei.

Subter, in immensum præceps, ubi nulla quietum
 Cynthia sollicitat pelagus; nec flamine turbant
 Æoliæve hyemes, tempestatefve sonoræ;

Nereidum

Nereidum domus ampla patet. Laquearia summa
 Cryſtallus, varioque illuſtrant lumine conchæ :
 Quas inter natus honos, et plurima gemma
 Sparſa nitet; cœlumque ſuum ſua ſidera norunt.
 Neptunus pater hic folio ſublimis in alto
 Fluviorum manibus premit, et moderatur habenas.
 Ante fores ſtabulant hinc inde immania cete :
 Avulſam Ortygiam credas, et Cycladas alto
 Submerſas; lorica ingens et ſquameus imbrex
 Dorſa tegit; fallax vicino in limine Proteus
 Conſidens, noſtris heu non incognita terris
 Bellua, et informes poſuere cubilâ phocæ,
 Nec procul hinc denſis horrens haſtilibus hiſtrix
 Arma movet: ſylvamque ſonantem interluit æquor.

Huc ubi delapſos fundo Neptunus in imo
 Senſit, grandævum foribus caput exerit altis,
 Irâque ultrici ſuccenſus talia fatur.

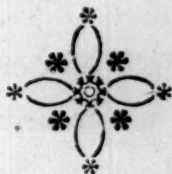
Quæ vos dira cupido; aut quæ ſaſtidia terræ
 Huc pepulere vagos? Mihi jus ergone tridentis,
 Atque patens longè latèque per æquora regnum,
 Nequicquam commiſſa? Aſt hæud mortalibus ædes
 Sublimes

Sublimes adeo patuere, ac atria cœli:

Scarios testor fluctus: nigra quæque coercent
Tartara Pirithoum, non sic impune vagantem.
Sic etiam sunt fata, et inexorable Numen.

Dixerat hæc pater. Ast illis penetrabile frigus
Membra rapit, nervosque animæque astringit habenas.
Nec melior fragilis fors mœnia contigit intra
Arcis, ubi emeritus vires demiserat æther.
Nix tandem reduces flabris recreantibus auræ
Melitùs excipiunt, vitam revocantque fugacem.

Hinc monitura suis edunt exempla periclis,
Equis transfiliat cæco stimulus amore
Vel famæ vel opum, superatve quod illa, sciendi,
Quas consulta suæ soboli natura creatrix
Constituit metas, elementum cuilibet aptum
Suis generi, spatium impune per omnia nulli.

A R A N E A

ARANE A et POETA.

*Atque ita, vive quidem, pende tamen, improba, dixit,
Lexque eadem pænæ, ne sis secura futuri,
Dicta tuo generi, serisque nepotibus esto.*

OV. MET. Lib. 6.

QUÆ nostræ telas suspendis, *Aranea*, mensa.
Nocte dieque opifex officiosa tuos;
Tu fueris quondam, ni fingant omnia Vates,
Formosa et multis virgo petita procis.

Ingeniosa, mane, vigil, indefessa labore,
Non te scopa nimis sedula verret abhinc.
Urge opus incolumis, mihi non violabile Textum
Tende, meæ paries qua patet usque casæ.

Aude, hospes, contemnere opes, invisa superbis,
Grata mihi, nostros incole tuta Lares.
Hic secura potes pensum accurare diurnum,
Nec quisquam, tua qui flamina rumpat, eni

Fila tui miror texti, recoloque severæ

Quæ graviora mihi fila dedere Deæ.

Non domus est nobis, lauta et pretiosa supellex

Fulget ubi : quò tu pellere, pellor ego.

Tecta eadem tibi quæ Vati sunt ; adde quòd ex se

Artis materiem promit uterque suæ.

Ducere carmen ego studeo subtile cerebro :

Dum tu de gravido corpore fila trahas,

Capto leves animos leviter cantante Camœnâ ;

Lectori libro conveniente suo.

Captandæ pariter te, vix leviora secutam,

Spes Muscæ studiis invigilare jubet.

Nostra adeò distat parvo discrimine vita,

Mors mea distabit fortè minore tuâ :

Heu ! vereor, sed Dii tales avertite casus,

Ne vatem perdat teque, misella, *fames*.

— *Corvum delusit hiantem.* HOR.

DULCE Nil ! cui dant animos Lyæus,
 Saccharum, lactis niveique flores :
 Spumeum turges, agitante *Lydes*

Verbere crebro.

Tantalum ludunt latices hiantem,
 Seque prensuro eripuerè mala :
 Dulce Nil ! tali fitientis ora

Decipis haustu.

Alter optatum puer ut jocose
 Alteri præbet retrahitque pomum :
 Dulce Nil ! oris tibi sic patentem

Fallis hiatum.

Aulicos quisquam officiosus ambit ?
 Magna spondentes vacuum remittunt :
 Dulce Nil ! sic ludificas petentes

Magna professum.

Humana

Humani Corporis Topographia.

——ne te quæfiveris extrâ.

EXTERA visendi studio dum lauta Juventus
 Proruit à Laribus, portusque et litora stipans
 Ardet abire novas fitiens exquirere terras;
 Interea tu ne Te dedignere viator
 Lustrare, et mecum per membra domesticus erres.

Ne tamen hoc præceps tentes iter omine lævo,
 Quin priùs obteſtæ venerando limine Mentis
 Ritè ſalutato. *Cerebri* procul illa reſſu
 Sceptra tenens ſedet, et ſubjectos temperat artus.
 Prima tibi, ſimul ac ſurgas in lumina vitæ,
 Apparet patulâ perfricta Audacia *Fronte*,
 Exultans, Criſtata. Viden', fixo omnia circum
 Tangit ut obtutu, contrâque immobilis hæret,
 Ærato duri fidens munimine viſûs.
 Inde *Supercilii* ventofa Superbia clivo
 Inſidet; in rugam vultus hîc Faſtus acerbos
 F 2 Aſperat,

Asperat, et torvo subtùs despectat ocello.
 Desuper hinc fusi in *Malam* monstrantur utramque
 Ridentes campi: sic illos nomine dicas.
 Lætior hìc rerum facies; hìc Rìsus amcènùm
 Lascivit, mollique genas sinuamine crispat.
 Nec tamen hos semper tractus tam clara feremat
 Temperies. Mœror non his incognitus oris
 Flumine turgentes falso irritavit ocellos,
 Tabentesque genas, dextramque armante dolore,
 Sparserit infano divulsos ungue *Capillos*.
 Humanis adeò contermina gaudia curis!

Hos inter medius surgente cacumine campos
 Procurrens excrescit Apex, cui nomina *Nasi*
 Mortales posuere. Sales, Lepidique Cachinni
 Summa tenent; necnon acri Diætèria lusu
 Obsedere apicem, circùmque in vertice pendent.
 Nec nunquam, furiis succensa atque aspera tactu,
 Culmen habet gravis Ira, jugisque insedit iniquis.

Exin, mellifluo Pallas quæ nectare *Labra*
 Imbuit; Eloquii per quæ stillare medulla,
 Fusaque Cecropiæ delabi suada loquelæ.

At vero, interiora cavi prope *Gutturis* antra,
 Luxuries laqueato habitat regina *Palato*.
 Nec procul Invidiam virosi ostendere *Dentes*.

Ardua deferimus *Capitis*, præruptaque *Menti*.
 Incipit ex illo *Cervix* durata fragosam
 Pandere convallem. Tuque hîc, asperrima Virtus,
 Indomita obniti quæ sueta et sistere contrà,
 Scilicet inconcussa sedes; arreptaque semper
Colla rigent. At te ne quâ fiducia major
 Obfirmet, quanquam auxilio vigor ille *Lacerti*
 Juxtâ adfit; quanquam moles nodosa tororum
 Denset utrinque *Humeros*, ac luxuriantia *Terga*
Herculeæ solident, et mascula *Pectora* vires.

Perge dehinc, quâ te tenuis per *Brachia* ducit
 Semita declivis: flexo recubare videbis
 Segnitiem *Cubito*; longè at Contemptus ad imos
 Excurrit *Digitos*, summoque in *Pollice* fidit.
 Quondam etiam furace levem prurigine *Dextram*
 Tentat Avaritia, et dirum Cacoethes habendi.

Illuc trajecisse juvat, quà motibus usque
 Vitalem trepidans *Pulmo* alternantibus auram
 Exceptat redditque, et pando *Viscera* costæ
 Circuitu cohibent. Hanc tu, Clementia, sedem
 Alma tenes, hinc tu suspiria suspiranti
 Conjungis, nostroque doles perculsa dolore.
 Quod te cunque intus miserantem incommoda nostra
 Pectus habet, quæ tu singultibus ilia pulsas
 Cunque gemens, salve O socii tenera incola cordis;
 Jamque vale. Invitos aliò nunc tendere cursus
 Ultrà poscit iter. Jamque inferiora sequenti
 Itur ad --- at fedes Pudor ore averfus honesto
 Has prætervehitur, castusque refugit Apollo,
 Et terram altricem sævi execratur Amoris.

Proxima deinde tenet tristis loca (quippe sequaces
 Excipiunt vetitæ Cythereæ gaudia luctus)
 Iste Dolor, supplex qui crimina plorat ad aras,
Genua regens, crebroque docens lentescere flexu.
 Cernis, mæsta pio ut miscens suspiria fletu
 Anchoreta jacet secreto stratus in antro,
 En pietas, en prisca fides, vi vincere Numen
 Ardentes gemitus, pallor, lacrymæque decoræ,
 Et cælum rapere ecce preces gemitusque potentes.

Inde

Inde viæ spatio extremo, metamque sub ipsam,
Surarum emensus declive iter, aspice tandem
 Immissamque Fugam *Pedibus*, volucremque vigorem.
 Nec tamen hîc Talos eadem simul incitat omnes
 Vivida vis cursûs. I, vertice *Pyrenæo*
 Despicias latè, et dextrâ lævâque retorquens
 Lumina, diversos hominum mirabere gressus.
 Hinc fastu elatus patrio lentos *Hispanus*
 Molitur gressus: illinc levis insita plantæ
 Lubrica Mobilitas agiles rapit impigra passus
Gallorum; quæis tota pedes subsedit ad imos
 Virtus, sive fugâ, sive exercenda choreis.

1750.

J. FOSTER.
E. Coll. Regal. Cantab.

In Puellam à patibulo reviviscentem,
Apud Oxon. Dec. 14, 1650.

QUÆ modo chirurgos vespillonesque fefellit,
 Victoris victrix mortis ovanque fuit;
 Quam bene *Netricis* titulum meruisse videtur,
 Cum poterat *Stamen* sic renovare suum!

In

In Nuptias FREDERICI *et* AUGUSTÆ.

ERGO Diva potens Cypri
Intermissa iterum gaudia præparas?

Ergo Dexter Hymen redis

Tædis fuave micans connubialibus?

Felix fœdere Regio

Et firmata novis viribus *Albion*

Auctis crescit honoribus.

Te, Virgo, placidi nominis hospitem

Gaudet pura sequi Fides;

Lætis Religio passibus anteit,

Immotos recolens Patres,

Constantique atavos pectore nobiles.

Felices ter et amplius,

Quos jungit facili compede consona

Magni gloria stemmatis,

Par virtus animorum, et similis Fides!

Vobis

Vobis gaudia proroget

Largus semper Hymen; et cumulet Venus
Mollem Deliciis torum.

Vos divum foveat cura Fidelium
Multi prodiga muneris;

Vobis (quid potius voverit *Anglicus*)
Sero Sceptra Britannica
Concedant superi, serius auferant.

C. HALL.
C. C. C. Oxon.

In ANTRUM novem sororibus extructum.

CEDITE, Parnassi colles et culmina Pindi;
Mufarum in vestris non canit ulla jugis,
Hanc voluere sibi merito sacrarier ædem
Pierides, manibus quam posuere suis.

Psalmu

Psalmus xix.

IMMENSI chorus ætheris,
 Orbes stelliferi, lucida sidera,
     Laudes concelebrant Dei,
 Auctorisque canunt artificem manum.
     Dulces excipiunt modos
 Noctem rite dies, noxque diem premens;
     Alternoque volubiles
 Concentu variant perpetuum melos.
     Et quanquam levibus rotis
 Labuntur taciti per liquidum æthera,
     Terrarum tamen ultimos
 Tractus, alta poli mænia, personat
     Æterni sacra vox chori,
 Concordi memorans eloquio Deum.
     Cœlorum in penetralibus
 Soli qui posuit celsa palatia:

Lætos unde ferens gradus
 Prodit, ceu thalamo Sponsus ab aureo:
 Fidens viribus ut Gigas,
 Præscriptum stadii carpit ovans iter.
 Cæli limite ab ultimo
 Egressus, rediens limitem ad ultimum,
 Emensam relegit viam,
 Fœcundisque fovet cuncta caloribus.
 Non Lex sancta Dei minus
 Languentes animas vi reficit sacra:
 Puro lumine Lex Dei
 Illustrans oculos, et tenebras fugans;
 Informans animos rudes,
 Cælestique replens corda scientia;
 Mentis lætificans pias;
 Confirmans stabili pectora gaudio.
 Illam Justitia et Fides
 Fixit perpetuam, æternaque Veritas.
 Non illam æquiparat pretio
 Aurum, jam rutilus purius è focis;
 Non dulcedine, quæ recens
 Stillant pressa favis mella liquentibus.
 Fida adstat monitrix suis

Et

Et merces eadem magna, clientibus.

Quis lapsus tamen ah! suos,

Quis secreta finu crimina perspicit?

Adfis, O Deus! O Pater!

Da cæcis veniam, da miseris opem!

Errantes cohibe gradus,

Effrænemque animi frange superbiam!

Solum munere sic Tuo

Mox infons sceleris, purus ero mali:

Sic O! sic placeant Tibi

Quæ supplex meditor, quæ loquor, O Deus!

R. LOWTH. A. M.

Coll. Nov. Oxon. 1753

*Ante Eruptionem Variolarum quælibet
Evacuatio convenit.*

SEU vatis Fautor, medicive libentiùs audis,
Phæbe, adfis; Varis ut quæ sint commoda dicam:
 Et, Tibi si facies, qualem finxêre poëtæ,
 Nulla puellarum lædent contagia vultus.

Clariùs incepit tandem effulgere tenebris
 Ars Medica exutis, quas sec'la tulêre priora,
 Addicta unius jurare in verba *Galen*i :
 Explosâ illius methodo vestigia ponit
 Libera per vacuum Medicus, per mille fugacem
 Naturam ambages sequitur, promitque latentem :
 Cordis, dum vicibus capit effunditque cruorem,
 Mittit et in varios alimentum corporis artus :
 Tentato pulsu præsentit, seu levis inplet,
 Seu veniat certo febris metuenda furore :
 Non tamen indomitæ fauces avertere mortis
 G Sperat,

Sperat, non cuiquam promittit *Nestoris* annos;
Fata vetant, herbisque caducis debita vita.

Haud dubiis Varos poteris cognôsse futuros
Indiciis; tergum dolet, omnia membra calore
Exardent, oculi suffusâ luce rubescunt:
Si tamen incidas turgentem sanguine venam,
Si vomitum cieat jugulo medicamen aperto,
Sive tuos globulus multo spectabilis auro
Invitet gustus, (auro pretiosior isto
Quod Phrygio *Bacchus* Regi donavit edendum,)
Nec mortem horrebis, nec vultûs damna decori.

Sanguinis hæc omnes sunt amotura furores,
Hæc morbos sedant, hæc observanda fuerunt,
Phyllidis ante cutem quàm pustula, ut agmine facta,
Texerit, indignisque modis sædaverit ora:
Phyllis amatores naso suspendere adunco
Semper fueta, suo nimium confisa decori,
Flet caritura viro, facie viduata venustâ.
Si tali, *Narcisse*, modo tuâ læferat ora
Pustula crebra, tui non captus imagine, posses
Tutus adire undas, tutusque recedere ab illis.

*Ad venerabilem S. S. Eucharistiæ
Institutionem,
Plausus Hymnicus.*

ABSISTE, vilis quem reprimis tepor,
Sensuque cœlum iudice pensitas !
Absiste, quem vanus benignum
Fervor agit cohibere Numen !

Jam fœta magno semine Charitas
Immensa gestit promere gaudia,
Majorque festinat renasci
Degeneri Paradisus orbi.

Resolvit omnem fortis Amor Deum,
Totumque miras dividit in dapes;
Suadetque Sacratum liquentem
In pateris fluitare JESUM,

Non Angelorum nobilior cibus
 Menfas coronat; non generosius
 Ridet Nepenthes, crediturque
 Cherubicas animare cœnas.

Venite, Mystæ! siqua monet sitis
 Æternitatis: jam liquidam licet
 Haurire vitam, jam supremæ
 Mente pia accubuisse mensæ.

Non invidemus Cœlitibus suum
 Numen reverti: sufficis integer
 Utrique mundo, teque terra
 Servat adhuc tua, magne JESU!

JOS. BEAUMONT, S. T. P.
 1649.

Instituât, Morum Rector, Tutorque Salutis,
 Illa suis niti non ausit viribus Ætas,
 Inficia adhuc rerum, et curis Civilibus impar;
 Indigaque est opis externæ! Tu TUTOR amicis
 Rite subî officiis, animumque assume Paternum;
 Tu Clavo affideas, ac Rem modereris Alumni,
 Ne malè Curatis fiant dispendia Rebûs.

Sic Navem excusso videas fluitare Magistro,
 Continuòque actam rapido vagus impetus Æstu
 In Syrtes et Saxa ferat, nisi Rector habenas
 Excipiat Novus, ac per densa pericula Ponti
 Expediat. Pullum Dominus sic fingit Equinum
 Arte premens, pedibus ne rupta repagula Spernat,
 Cervice indomitâ ferus, effrenisque vagetur.

Verùm Hujus, rerum Cui non est Cura suarum,
 Qui sapis O, infida cave Commercia: Pacto,
 Nè, si forte inito Te Emptorem ducat hiantem,
 Ille ferat Pretium, Pœnæ Securus; iniquo
 Tu malè judicio certes: tutabitur Ætas
 Quippe illum, ac teneris Favor haud indebitus annis.

Sic Puer *Euryalus*, rapidæ in certamine Plantæ
 Per fraudem Viſtor, primos cum ferret honores;
 Nequicquam Senior *Salus* ſua jura tuetur.

PUPILLO ſed enim, cui nullæ in corde doloſo
 Conduntur latebræ, nudo ſed pectore candens
 Simplicitas, purique inſtar pellucida fontis;
 Cui neque Mens experta mali, nec Lingua nefandi
 Creditur eſſe potens : licet Illi impune latentes
 Inſidias ſtruere, atque malas inneſtere fraudes.
 Nempe Illi ancipitis prodeſt Inſcitia Juris:
 Nam, quia non Legum nodos callere putatur,
 Si quem forte vaſtrum, nec opinum, in Retia traxit;
 Mille tenet Laqueis implexum, mille Catenis.

Sed neque PUPILLO, ſi quid deliquerit, *Ipfæ*
 Imputat admiſſum jus mite; Vicaria Pœna
 Sufficitur: nam Lex *Pupilli* crimina Solum
 Tranſmovet in TUTOREM: ita Juſtum temperat
 Æquo.

Ecquis *Pupillum* rapit in Jus? Reſtè in agentem
 Vindicat Oppoſitâ ſe Conditione: Foreſnè
 Fregit? reſtituat TUTOR: Nàm largius æquo

Vivit?

Vivit? TUTOREM penes est Custodia Censûs;
 Ille amat in Loculos Nummum demittere : Lege
 Æquior hâc nulla est, “ Ut, Cujus *Commoda* fiant
 “ Jure, pari Ejusdem fiant *Incommoda* Jure.

Quô PUPILLO igitur *Monita* imperiosa? Severis
 Quô signis impressa novas fert *Chartula* Leges?
 Quorsûm *Edicta* gravi *Rex* intonat ore *Togatus*,
Carceris et tenebras, *raptosque* minatur *Honores*?
 Nempe Tibi natas Leges, *Pupille*, negabis;
 Et potes eximio te *Ætatis* Jure tueri.

Ipse licèt veniat nigro Stipatus *Achilles*
 Agmine *Myrmidonum*, ac notis præfulgeat Armis,
 Limina quæ Suspecta petant hostiliter, Armis:
 Non est, quod trepides: Tibi enim licet interdictas
 Ire vias, totâque oculos impunè *Suburrâ*
 Spargere, et obliquo perstringere Lumine *Nymphas*.

¶ At Vos ô teneræ quibus est *Tutela* Juventæ,
 Ne vos Illa minùs, quàm ferrea Jura, faventes
 Sentiat: Immitis quis durâ falce Putator
 Gemmantem, jam vere novo, Floremque sub ipsum
 Abscindat *Plantam*, immaturaque vulnera figat

Improbis,

Improbis, Idcirco, ne iusto lætior olim
Arbor luxuriet, Vis ac vitalis inanem
 Diffuat in Speciem, Fructumque expiret in Umbras.

Scilicet expectes, *Puer* ut ratione regat se,
 Dum Calor exultans vix se capit, Ignis et imis
 Ebullit venis ; Dum lacteus Humor abundat,
 Multus et exudat læto de Corpore Succus?
 Aptior adveniet mox Asperioribus hora,
 Cum firmatâ animi jam mente resederit ardor.
 Parcite PUPILLO, *Rectores*, Parcite: *Jure*,
 Postulat a Vobis veniam non *Ipse*, sed *Ætas*.

De Seipso jam sene

D. GULIEL. BROWNE, Eq. M. D. 1769.

IN Medicâ vult jam Quinquagenarius Arte
 Ut sibi sit lusus, non Medicina labor.
 Sic tamen ut ludat, ne ægroti dicere possint:

“ Mors erit id nobis, quod tibi lusus erit!”

In

In *Sacra Poemata*, a Rev. Viro *Georgio Herbert*, olim composita, et in unum Librum collecta, cui Titulus *TEMPLUM*.

DIC, cujus *Templum*? Christi. Qui condidit auctor?

Herbertus. Cujus condidit usus ope?

Pluribus auxiliis; quorum, haud mihi dicere fas est;

Tanta est ex dictis lis oritura meis.

Gratia, si dicam, dedit omnia; protinus obstat

Ingenium, jurans omne fuisse suum.

Ars negat, et, Nihil est non nostrum, clamat, in illo;

Nec facile est dubio lis dirimenda mihi.

Divide; Materiam det *Gratia*, Materiaeque

Ingenium Cultus induat, *Ars*que Modos.

Non: ne displiceat pariter res omnibus ista,

Neve velit sortem quisque tenere datam.

Nempe pari sibi jure petunt Cultusque, Modosque,

Materiamque, *Ars*, et *Gratia*, et *Ingenium*.

Efficere hæc solum sententia judicis æqui,

Ut jus cuique suum detur, amica potest:

Ingenium totus *Templi* hujus Conditor, *Ars*que

Totus, neve minùs *Gratia* totus erat.

*Re, Testatori cum Alio Communi, Legatâ;
Tota non est præstanda.*

MÆVIUS ut TITIVM dubii certamine Juris
Sponte laceffierit, Litesque intenderit atras;
Iste ut uterque *Fori* lentâ pugnârit Arenâ:
Iamdudum credo *Legum* notum esse *Peritis*.

MÆVIUS Iste, fibi ex *Tabulis Legata Supremis*,
Seii *Tabulis*, TITIO abs *Hærede*, petebat.
Istquam in *Jus* ventum, et Sanctum tetigere
Tribunal;

MÆVIUS exponit *Causam*: ‘ *Iustissime Judex*,
Accipe Rem primâ deductam ab Origine. SEIUS
Iam Senior, Fati memor, orbatæque Senectæ,
Condiderat *Tabulas*; cum Me TITIVMQUE vocatos
Lectum, moriens sic est affatus: ‘ *Amici*,
Munera, quæ vobis possint lenire Dolorem,
Et fida abreptum revocare in pectora SEIVM,
‘ *Accipite*

‘ Accipite Hæc, extrema vetusti Pignora Amoris,
 ‘ Et memores Servate diu: Tu Scilicet *Hæres*
 ‘ Sume, TITI, quicquid numeratur *Corpore* Censuræ
 ‘ Excipias modo, quem (Novisti) hinc Margine *Flumen*
 ‘ Terminat, inde *Jugum* clivoso limite, *Fundum*:
 ‘ Illibata Tibi Res cætera perftet; at Unum Hunc
 ‘ Nomine *Legati* decerpat MÆVIUS. Ambo
 ‘ (Me mea Fata trahunt!) Felices Vivite!’ SEII
 Talia Jussa dedit Sancta et Suprema Voluntas.

Integrum Agrum TITIUS dare denegat: ‘ Et merito
 Nam *Testatori* non cesserat *Integer Uni*, [(inquit)]
Partem ad se Socius Communi jure trahebat.

Atqui, TOTA foret si Res Aliena, Redemptam
Præstâsses Totam: Nùm, Jure relinquere TOTUM
 Qui potuit, PARTEM Tibi non potuisse videtur?
 Cui *Majus* licuit, *Minus* Huic licuisse negabis?

Hic TITIUS: ‘ Non ritè capis *Communia Jura*:
 Tu Bona posse Tuis *Aliena accrescere* speras?
 Nempe Hæ sunt *Artes Magica*, quas Carmine (dicte
 Infando) perhibent alienâ ex Arbore Poma

Transferent

Vo

Transferere, et stantes aliò traducere Aristas,
 Et pravis turbare Dolis Commercia Rerum.
 Nam quid Si, LUDOVICE potens, Tua Regia Dextra
 Transmutat Dominos, largitur non *sua* Sceptra,
 Partiturque Tuis sectas malè prodiga Terras?
 Non ea *Privatis* (credo) data *Jure* Potestas.

Tum *Judex* (cuncti tenuere Silentia) paucis
 Effatur surgens : grave et immutabile sanctis
 Pondus adest Verbis, ac Vocem Fata sequuntur.
 ‘ Stent tua Regna, *Themi*, aut ruat ingens *Machina*
 Mundi :

‘ Improbe ! quid certas Aliena adsciscere Jura,
 ‘ Et Sanctam violare *Themis* ? Quid Messibus arvi
 ‘ Ingeris, haud Proprii, Falcem ? DISCEDITO lætus
 ‘ PARTE Datâ ; *Ulterius* nihil Hîc, nisi VERBA,
relictum.

An Mutua oscitationum propagatio solvi potest mechanicè ?   Affr.

MOMUS scurra procax Superûm, quo tempore
Pallas

Exsiluit cerebro *Jovis*, est pro more jocatus
Nescio quid stultum de partu ; excanduit ira
Jupiter, asper, acerba tuens ; “ et tu quoque, dixit,”
“ Garrule, concipies, fœtumque ex ore profundes.”
Haud mora, jamque supinus in aulâ extenditur ingens
Derisor ; dubiâ velantur lumina nocte ;
Sertit hians immane----è naso stridere voces
Gallorum, Batavique simul sermonis amaror.

Edita vix tandem est monstrum *Polychasmia*, proles
Tanto digna parente, aviæque simillima nocti.
Illa oculos tentat nequicquam aperire, veterno
Torpida, et horrendo vultum distorta cachinno.
Æmulus hanc *Jovis* aspiciens, qui fictile vulgus
Fecerat

Fecerat infelix, imitarius arte *Prometheus*
 Audet---Nec flammis opus est cælestibus: auræ
 Tres *Stygiæ* flatus, nigræ tria pocula *Lethes*
 Miscet, et innuptæ suspiria longa puellæ,
 His adipem fuis, et guttur conjungit aselli,
 Tenfaque cum gemitu somnisque sequacibus ora.
 Sic etiam in terris Dea, quæ mortalibus ægris
 Ferret opem, inque hebetes dominarius apta, creata est.

Nonne vides, ut præcipiti petit oppida cursu.
 Rustica plebs, stipatque forum? Sublime tribunal
 Armigerique equitesque premunt, de more parati
Iustitiæ lances proferre fideliter æquas,
 Grande capillitium induti frontemque minacem.
 Non temerè attoniti caupones, turbaque furum
 Aufugiunt, gravidæque timent torva ora puellæ.
 At mox fida comes *Polychæsmia*, matutinis
 Quæ se miscuerat poclis cerealibus, ipsum
 Judicis in cerebrum scandit---jamque unus et alter,
 Cœperunt longas in hiatum ducere voces:
 Donec per cunctos Dea jam solenne profundum
 Sparserit *Hum*---- nutant taciti, tum brachia magno

Extendunt nifu, patulis et faucibus hifcunt.
 Intereà *legum* caupones jurgia mifcent,
 Queis nil rhetoricè eft, nifi copia major hiandi :
 Vocibus ambiguis certant, nugafque ftrophafque
 Alternis jaculantur, et irafcuntur amice,
 Donantque accipiuntque ftuporis miffile plumbum.

Vos, *Fanatica Turba*, nequit pia Mufa tacere,
 Nec majorem aliunde poteft diducere rictum.
 Ascendit gravis *Orator*, miferâque loquelâ
 Expromit thefin, in partes quam deinde minutas
 Diftrahit ut connectat, et explicat obfcurando.
 Spargitur heu ! pigris verborum fomnus ab alis,
 Grex circum gemit, et plaufum declarat hiando.

Nec vos, qui falfo matrem jactatis *Hygeian*,
 Patremque *Hippocratem*, taceam ? *Polychaftmia*, veltros
 Agnofco natos : tumidas fine pondere voces
 In vulgum eructant ; emuncto quifque bacillum
 Applicat auratum nafo, graviterque facetus
 Totum fe in vultum folvit. Medicamina credens
 Rufticus haurit amara, atque irrevocabile dormit ;
 Nec fensus reparare queant fomenta, nec herbæ,
 Non ars, aut miræ magicus fonus *Abracadabræ*.

Ante alios fumma es, *Polychasmia*, cura sophistæ :
 Ille tui cæcas vires, causamque latentem
 Sedulus exquirat----quo scilicet impete fauces
 Invitæ disjungantur; quo vortice aquosæ
 Particulæ fluitent, comitesque ut fulminis imbres
 Cum strepitu erumpant : ut deinde vaporet ocellos
 Materies subtilis; ut in cutis insinuet se
 Retia, tum si forte datur contingere nervos
 Concordes, cunctorum ora expanduntur hiulca.

Sic ubi, Phæbe pater, fumis chelyn, harmoniamque
 Abstrusam in chordis semel elicis, altera, siquam
 Æqualis tenor aptavit, tremit æmula cantus,
Memnoniamque imitata lyram, sine pollicis ictu
 Divinum resonat proprio modulamine carmen.

Me quoque, mene tuum, tetigisti, ingrata, poetam?
 Hei mihi! totus hio tibi jam stupefactus; in ipso
Parnasso captus longè longèque remotas
 Prospicio Mûsas, sitioque, ut *Tantalus* alter,
Castalias fitus inter aquas; inhiantis ab ore
 Nectarei fugiunt latices.----hos POPIUS urna
 Excipit undanti, et fontem sibi vendicat uni.

Haud aliter *Socium* esuriens *Sizator* edacem
 Dum videt, appositusque cibus frustratur hiantem,
 ^/ Dentibus infrêdens nequicquam lumine torvo
 Sæpius exprobrat; nequicquam brachia tendit
 Sedulus officiosa, dapes removere paratus.
 Olli nunquam exempta fames, quin frustra suprema
 Devoret, et peritura immani ingurgitet ore:
 Tum demum jubet auferri, nudata capaci
 Ossa sonant, lugubre sonant, allisa catino.

Furor arma ministrat.

U^T *Bruti* fatum cognovit *Portia*, ferrum
 Postulat; infanæ quis tamen arma dabit?
 Tum furit indignans uxor, ferroque negato,
 Ardentes flammæ certa perire vorat.
 Frustrâ ergo ferrum, frustrâ omnia subtrahis arma,
 Ni posset demi, qui facit arma, furor.

Psalms cxxxiii.

O DULCE jucundumque; Tribulium
Cœtu in frequenti mutua Charitas!

O corda qui fraterna nodo
Jungit amor metuente solvi!

Non aura Nardi suavior occupat
Sensus, quæ *Aronis* vertice de sacro
Per ora, per barbam, per ipsas,
Lenta fluens, it odora vestes:

Non rore largo lætior irrigat
Hermona florentem ætherius liquor;
Sanctæque fœcundat *Sionis*
Uberibus juga celsa guttis.

Præfens benigno numine quas foveat
Jehova sedes; alma ubi Faustitas
Testatur, æternumque magni
Dia Salus Domini favorem.

ROBERTUS LOWTH, A. M.
E. Coll. Nov. Oxon. 1753.

Ad

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM I.
Scotiâ in Angliam reducem, Æstate anni 1633*

CARMEN GRATULATORIUM.

DUM Tu, lampadis æmulus diurnæ,
Transis per *Britonum* citatus orbem,
Spargens lumina, partiensque flammam,
Quâ totâ propior calebat *Anglus*,
Quâ solâ potior *Scotâ* forore est;
Nescit gens tua, vel relicta, linqui,
Nam vestigia, singulosque Regis
Passus prosequitur; magisque anhelat,
Dum vel tædia computat viarum,
Quam Tu tædia sustinens viarum;
Et major CAROLO Labor carere,
Quam totos CAROLI pati labores.

Hanc inter, Tuus en amor, Camcenæ
Tanto plus grege cætero fatiscunt,

Quo spiramine plus tuo fiventur :
 Qui vitalior es calor Camænis
 Quam toti reliquo gregi *Britanno*.

Et quamvis, redeunte Te, remigrent
 Sanguis, flammula, Spiritus, vigores,
 Omnes lætitiæ, ac amœnitates,
 Tanti gaudia non emuntur ulla
 Quanti non caruisse præstinaient.

Nunc orant humiles, sui ut misertus
 Indulgere velis Tibi, et futurum
 Concludas iter arctiore cœlo :
 Nec porro spatia æmulere Phœbi,
 Ni possis redeundo et æmulari :
 Nostro nec quoties recedis orbe,
 Noctem nos facias pati bimestrem.

1633.

BRIAN. DUPPA,
Vice-Can. Oxon.

Epitaphium

EPITAPHIUM
JACOBI TONSON
BIBLIOPOLÆ.

VITÆ *volumine* peracto
Hic *Finis* JACOBI TONSON
Perpoliti Sofiorum Principis :
Qui, velut obstetrix Musarum,
In lucem edidit
Felices ingenii partus.
Lugete Scriptorum Chorus
et
Frangite calamos.
Ille, vestris qui chartis vitam dedit,
E vitæ *marginē* erasus *deletur* :
Sed hæc postrema Inscriptio
Huic *primæ* mortis *pagina*
Imprimatur,

Ne *prælo* sepulchri *commiffus*

Ipfe *Editor* careat *Titulo*.

“ Hic jacet Bibliopola,

“ *Nitidis. compact.*

“ *Deaurat. et Litterat,*

“ Sed, *prima Impreffione* periturâ,

“ *Expectans novam Editionem*

“ *Auctiorem et emendatiorem.*”

An Ars fit Naturâ perfectior ? Aff.

FLORIBUS infutis ornavit Cælia vestem,

Artificique novum ver sibi fecit acû.

Parte ex hâc violæ subluçet purpura, rubris

Albent ex illâ lilia mixta rofis.

Vera, dehinc fictæ laudis, rosa, reddito palmam,

Tu nascens moreris, nescit at illa mori.

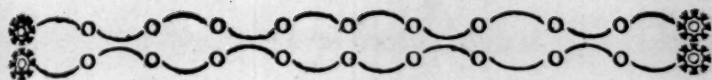
Sera

Sera nimis vita est crastina, vive hodie.

EXTERNIS rediit *Britonum* cum classis ab oris,
 Atque data est longo parta labore quies;
 Liber et emeritus sua quisque stipendia gestat
     Nauta, suos *Solidos* vix numerare sciens,
 Cauponamque petit; *Cæsar* per tempus id ipse
     Est illo grandis magnificusque minus.
 Illico nempe jubet convivia lauta parari,
     Nectareos latices hospita miscet anus.
 Nymphæ, quotquot habet vicinia tota, vocantur,
     Phyllis nigra comas, et rubicunda *Chloe*.
 Et canere, et festis juvat indulgere choreis,
     Et cæcus fidicen, et citharædus adest.
 Cras, ait, O Juvenes, ingens iterabimus æquor,
     Quando venit, veniat cras, caveatque sibi.
 Seu longa est, seu vita brevis, nihil ista moramur,
     Queis datur instantem carpere posse diem.

Balaami Vaticinium.

NUM. xxiv. 5.

TUIS, *Jacobe*, quantus est castris decor!

Tuisque signis, *Israel*!

Ut rigua vallis fertilem pandens sinum;

Horti ut scatentes rivulis;

Sacris *Edenæ* costis ut in Sylvis virent,

Cedrique propter flumina.

Illi uda multa rore stillant germina,

Fœtusque alunt juges aquæ.

Sancti usque fines promovebit imperi

Rex usque victor hostium.

Illum subactis duxit ab *Nilo* Deus

Novis superbum viribus,

Qualis remotis liber in jugis oryx,

Fert celsa cœlo cornua.

Vorabit hostes; ossa franget; irritas

Lacerabit hastas dentibus.

Ut Leo, recumbit; ut Leæna, decubat;

Quis audeat laceffere?

Quæ quisque tibi precabitur, ferat bona!

Mala quæ precabitur, luat!

1753.

ROBERTUS LOWTH,
E. Coll. Nov. Oxon.

Domus propria domus pessima.

QUAM veteres *Sponsam* dixere, domestica pestis
Perpetuâ vexat garrulitate virum.

Nulla quies misero est operis post pensa peracti,
Nec nox cum somno, nec sine lite dies.

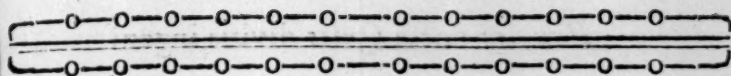
Contra ille imperium, sed frustra, ita mandat *Erinnys*,
Afferit et verbis verberibusque suum.

Quæ restat Medicina? unum est Caupona levamen;
Caupo vendit opem nocte dieque suam.

Grata hîc tranquillus curarum oblivia potat,
Optatæ hîc felix otia pacis agit.

Confortes inter ludens, cantansque, bibensque,
Non metuit, quæ non sentit adesse, mala.

Uxorem et curas et jurgia relinquere lætus,
Quando foris solum se putat esse domi.

In Obitum

FREDERICI PRINCIPIS WALLIÆ.

O QUÆ per gelidos specus
Parnassi faciles, *Melpomene*, choros
 Ducis, quâ viridans humus
 Ridet purpureis confita floribus,
 Propter *Pierios* Lacus !
 Præsens exequias flebilibus modis
 Ornare, et brevibus rosis ;
 Hos spectâ cineres, et tumuli decus,
 Quem desiderio pio,
 Et flentes memori pectore condimus.
 Adfis, et comites simul
 Adfint, et *Pietas* et niveam *Fides*
 Demittens humeris stolam,
 Incorruptus *Honos* blandaque *Comitas*,
 Et quæ tristior aspici,
 Conspectis hominum casibus ingemit

Imo pectore *Charitas* ;

Pax, et docta *Quies* divitis ingenî

Cultrix ; et simul artium

Cœtu multiplici cincta *Scientia*

Mœstis passibus ambulet :

Et quotcunque piis sub penetralibus

Jamdudum Imperio parem

Fecerunt meriti Principis indolem,

Virtutum chorus omnium.

Adsint----et memores præsidii sui,

Funus flebile Principis

Ter cunctæ tacito circum obeant pede,

Mistis non sine lacrymis,

Et lauro tumulum perpetuâ tegant.

EDM. FILMER, A. B.
C. C. C. Oxon.

SPLENDENS

SPLENDENS SOLIDUS.

Poema à JOHANNE PHILIPS

Anglicè conscriptum.

Latiné Redditum.

FELIX, ter felix, qui curâ et lite solutus
Splendentem Solidum lautâ, vilive crumenâ
 Possidet inclusum : morosè haud Ille puellam
 Audiet, argutâ quæ clamat ostrea voce,
 Cervisiam aut frustrâ sitiens optabit amatam.
 At cum Nox subeuns atrâ circumtegit umbrâ
 Terrasque ætheriasque plagas, ad limina notæ
 Tendit, amicorum turbâ comitante, tabernæ.
 Nec Dominæ oblitus, cujus percussit ocelli
 Flammea vis huic cor, levibus violabile telis,
 Scintillisque suis blandos ibi moverit ignes,
 Sive *Chloe*, seu sit *Phyllis*, redeunte salutem
 Ille scypho nymphæ parilemque propinat amorem.

Interea Pœti fumos exhaurit amicos,
 Fabellasque hilares audit, narratque vicissim,
 Nec *Punnum* ambiguum temnit, rarumque *Conun-*
drum.

Sed mihi, paupertas quem vexat iniqua, famesque
 Certa comes paupertatis, mihi fragmina macrum
 Ægrè corpus alunt, et vilis pocula *Vappa*.
 Heu! tristem victum! at sic pranso frigus opacis
 In sylvis soli mos est captare, vel altâ
 Arce pati somnum, digitosve fovere tepenti
 Afflatu, vel forte tubo, cui nigra colorem
 Invideat nigriorem ebenus, piceusve caminus,
Mundungi fumum, et graveolentes ducere odores.
 Atrior aut brevior non est brevis ille tubus quem
 Gestat *Cambro-Brito*, (magnos per secula septem
 Enumerare sciens atavos; cui stemmatis author
Cadvaladorve, *Arthurve*, antiquis nomina bardum
 Decantata modis,) quando, quos *Cestria* mittit
 Caseorum incumbens oneri per culmina montis
 Multi, per rupes præruptaque faxes, caballo
 Invehitur. Mercem ut vendat, petit ille frequentem
Arvoniam; aut urbem cui nomen prisca vetustas
Brechiniam

Brechiniam imposuit, *Maridunumve*; aut ubi latè
 Cingit *Ariconium Vagæ* circumfluus amnis,
 Dives *Ariconium* pomis, atque ubere glebâ;
 Suavibus unde liquor malis expressus abundè
 Effluit, *Angligenis Vinum*, minimèque, *Falernus*
 Quas jactat dulces, quas *Massicus*, invidet uvas.

Dum sic tarda fluunt ingrataque tempora, sævus
Creditor incessu tacito, vultuque severo,
 Monstrum, informe, immite, atrox! mortalibus et Dîs
 Invisum! aëriam petit arcem, ter vocali
 Calce fores pulsat, diroque ter intonat ore.
 Heu! miser infaustam vocem, pulsumque minantem
 Agnosco; quid agam? Quo me convertam? Inopino
 Adventû attonitus, trepidus, lignilis ad imam
 Ausugio latebram; mea quin arrecta timore
 Stat coma; proruptus tremulis fluit artubus humor,
 Et solitam, mirum! dediscit lingua loquelam.
 Talis se facies aperit! frons marcida multis
 Hinc illinc rugis fulcata, et conica barba,
 Et latè diffusum (hodie Fanatica quali
 Gens gaudet) collare pericula dira minantur.
 Ille manu chartarum immensa volumina quassans
 Humanis invisa oculis, dirisque figuris

Illita

Illita (Dii talem Justis avertite pestem !)
 Indignans præit. Huic aliud post terga, neque ipsi
 Abfimile, incedit Monstrum, nec gratius ore;
Lictorem appellat Vulgus; cui viribus olim
 Instruxere manus miris, magicisque venenis,
 Divi pollutas; humero si forte rapacem
 Intulerit palmam infelici, nec mora moles
 Corporea obsequitur, tactum confessa potentem.
 Et, more Heröum memorat quos Fabula prisca,
 Turri incantatæ mandatus *Debitor*, æneis
 Reprimitur portis; arctâ claususque cavernâ
 Mœret ibi, donec nummi sub imagine Pallas
 Interfit, tristi et captivum educat ab antro.

Dum spatiere foràs, cave, *Debitor*; omnia cautus
 Perspice; sæpe tuum insidioso lumine longè
 Observat *Lictor* gressum, sæpe angulus illum
 Occulit; interdum cellâ latet abditus imâ
 Præsens incautum tactu excantare profano.

Sic, vates si vera canant, æterna rapaci
 Genti bella movens, intento *Felis* oculo
 Per noctem ad parvum vigilans accumbit hiatum,
 Protenditque

Protenditque unguēs, non eluctabile *Muri*
 Ignaro exitium. Sic, per neglecta culinæ
 Mœnia, desertæve aulæ, qua plurima *Musca*
 Huc illuc volitat, suspendit *Aranea* fila
 Visceribus deducta suis. Ipsa interiore
 Excubias agit in cellâ : mox stridula Præda
 Involat in casses, latebris improvida mortis
 Insidiantis in his : captam nihil ala juvabit,
 Nil pes festinus, miri nil splendor ocelli.
 Frustrâ *Vespa* vorax, et raucus murmure *Fucus*,
 Frustrâ *Papilio*, pennas expandere gaudens
 Distinctas auro, densis implexa repugnat
 Retibus : intereâ Pestis rapido effera gressu
 Irruit in prædam miseram, cui læta cruorem
 Frustra luctanti viroso combibit ore,
 Retrahit in latebras et ovans exsangue cadaver.

Perditur hæc inter misero lux : ast ubi noctis
 Umbra polum involvit, *Boreæque* ferocior aura
 Pellere jucundis hebetantia frigora vinis
 Hortatur, rutiloque crepantis stipitis igne :
 Me miserum et solum sublimi in turre sedentem
 Nec candela, venit pretio quæ chara quadrantis,
 Lumine

Lumine solatur dubio, nec fallit amici
 Alloquium tempus; sed tristis et æger, opacos
 Horrores inter, longæque silentia noctis,
 Invigilo, multùmque gemo, formidine mentem
 Sollicitâ pascens. Elegorum aut carmina tristis
 Compono, sylvas celebrans et myrtea rura,
 Desertamque canens nympham prope murmura rivi,
 Pendentemve procum ramo lugubre saligno.

Interea æternâ vexor site, et irrequietus
 Multùm opto, multùm deliro, ast arida nullum
 Ora levamen habent, nullum pigra lumina somnum.
 Quòd si defessos miseri forte occupet artus
 Tandem optata quies, vigilat fitis intus adurens,
 Atque avidè in somnis cyathos exsiccat inanes.
 Frustra. Experrecti ora implacata cupido
 Urget adhuc eadem, diris et somnia damno.

Hancce traho vitam; Sic illætabilis ætas
 Marcescit. Nec, quos geniali fidere *Phæbus*
 Maturat, gusto fructus; non dulcia poma,
 Mollia non *Persis* quæ jactat mala, nec hirtâ
 Juglandem veste obtectam, nec mespilum in ipso

Gratius

Gratius interitû. Magna infortunia! sed non
 Maxima; quin braccæ, longùm defendere fortes
 Brumales iras adversaque frigora, tandem
 Ætate infractæ (quid non infregerit ætas?)
 Chasmate diffiliunt turpi, rimæque dehiscunt
 Horrendâ, immâni: per quam cum murmure rauco
 Eurisque, *Austerque*, et *Boreæ* penetrabile robur
 Pontum indurantis *Cronium*, spirantia Febres
 Flamina, se impunè insinuant. Sic navis onusta
 Divite merce diu secura per æquora ponti
Ægei, *Ioniæ* vagatur: littora donec
 Jam propiùs *Lilybæa* legens, tua, sæva *Charybdis*,
 Aut tua, *Scylla*, percussio ferit impete saxa.
 Infames scopulos! hunc quassio robore pinus
 Illisum perferre nequit, pelago sed apertum
 Dat latus: insequitur cumulo præruptus aquæ mors,
 Iræ vi tumida submergens omnia. Nautas
 Terror habet; præsens omni mors pallet in ore.
 Stat fixo hic hærens obtutu; ille impiger undam
 Exantlat; mistæ strepitant diræque, precesque:
 Nequicquam.—Usque adeò sævo implacabilis æstu
 Unda furit, donec spumantibus obruta navis
 Fluctibus, in vasto sidit resoluta profundo.

COLIN QUERENS.

(My time, O ye Muses, was happily spent, &c.)

Spectator, No. 603

HORAS quàm molles jucunda per otia duxi,
 Cùm mecum erraret *Phyllis* ubique comes

Dulcia mille meum mulserunt gaudia pectus;

Nullus tam gratis ignibus arsit amans.

Vertitur at subito rerum hic lætissimus ordo;

Phyllis abest, abiit gratia quæque simul.

Gaudia stultus ego fluxisse à Vere putavi

Illa; at comperio, Ver mihi *Phyllis* erat.

Vadere cum tali comite, aut residere sub umbrâ,

~~At~~ *et* servare pecus, quàm mihi suave fuit!

Frontem nulla meam rugavit cura serenam;

Felix cor levius cortice fecit amor.

Nunc temerè irascor nullâ placabilis arte,

Insolitum refugit mens mea ferre jugum.

Phyllis, abes, sugère simul mea gaudia tecum;

Cor plumbo gravius pectore pendet onus.

Fons, qui fuetus eras tenuem trepidare per alveum,

Et querulis inter saxa salire fonis;

Te, sit testis *Amor*, cùm mecum viferat Illa,

Aures atque oculos mulsit ut unda tua!

At nunc in ripâ solus vestigia figens,

Cur tu non mecum, dico, dolente doles?

Siste, tace, nostras audi, Fons dure, querelas,

Murmuribusque meis cedito murmur aquæ.

Dùm ludis Agni circùm indulgere solerent,

Ac ego cum lætâ *Phyllide* lætus eram;

Felices lusus! fêlicia tempora! dixi,

Cùm placuere simul ver, ager, agnus, amor.

Nunc ubi lascivo cursant per gramina saltû,

Missâ hos iratâ percutit herba manu.

Sistite vos saltus, agni, voco, sistite; vestra

Ægrè visa fero gaudia tristis ego.

Dilectoque canem solitum cevere magistro

Quam lætè excepi, cum mea *Phyllis* erat!

Phyllis et excepit lætè, atque accedere jussi

Molli palpavit tempora blanda manu.

Nunc accurrentem minitantibus increpo verbis,
 Aggravo et inflicti verbere verba pedi.
 Ac verber repetam; quid enim illachrymabilis ille est?
 Quid sibi vult mœsto *Tray* hilaratus hero?

Phyllide præfenti quam verno gramina vultû
 Riserunt! florum gloria qualis erat!
 Umbram quam gratam porrexit quercus! amictu
 Quam pulchro terram vestiit alma *Ceres*!
 Umbra manet, fateor, spicatæ et munera *Divæ*,
 Sed me mutatum sylva nec arva juvant.
 Hæc incantârunt magico tua lumina visû,
 Nympha, in pauperiem jam recidiva suam.

Nos quoque per lucum suavis *philomela* vagantes
 Mulsit, et ætherium carmen alauda canens.
 Mugitus placuere boum, Zephyrique susurri,
 Omneque per pratum dulcè cicada loquax.
 At quia *Phyllis* abest, quamvis vocalis eodem
 Cantû avium, misero jam mihi sylva tacet.
 Hinc satis, heu! constat, sylvam placuisse canoram
 Antè, quòd ejus ibi consona lingua dedit.

Cur, rosa pulchra, negas solito servere rubore?

Quòd, suaves violæ, vester abivit odor?

Num color, aut odor, hinc raptoris præda recessit?

Cur non affueto, Flora, decore nites?

Scilicet ambieris, tu verna superbia, Nymphæ

Te magè formosæ vel decorare sinum;

Protuleris Veneres, ut captes ejus ocellos,

Dulcèque rapta suâ præmoriare manû.

Quàm mihi reptat iners viduato *Phyllide* tempus!

Ustum quem Zephyri nec levis aura jvat.

O utinam tardæ aspirarem Temporis alæ!

Ut volet igne liquens plumbea penna meo.

Itē leves horæ, absentemque reducite Nympham:

Cùmque adsit, longas nescite deinde moras.

Sed precibus nostris haud exorabile Tempus,

Ut priùs, æquali nunc pede carpit iter.

Nullone irati mitescent carmine Divi?

Subveniet nostris nulla medela malis?

Una salus, *Colin*, flammam est extinguere. Sed quis

Abjecto vitam pastor amore trahit?

Dii jubeant, redeuns moriturum recreet Illa!

Vita manere diu dimidiata nequit.

Hanc nympham, Pastorum improvida turba, cavete;

Quisquis spectat, amat, quisquis amatque, perit.

In immaturum Obitum *Annæ Baynard*, Filiae
Edvardi Baynard, M. D. Virginis erudi-
tissimæ, quæ pridie *Id. Jun.* Ann. Dom.
1697. piam Animam efflavit.

ERGO eruditam perpetuus sopor
Baynardam obumbrat? Præcipe lugubres,
Thalia, cantus, et severos
Quære modos graviore plectro.

O *Anna*, sæclo degeneri probrum;
Gentis Britannæ Spes, Amor, et Decus!
O Virgo in æternum sacratiss
Pieridum memoranda Fastis!

Sumam

Sumam decoros unde Lyræ Modos?

Qua voce laudes aggrediar tuas?

O digna cantari Novenis

Castalidum numeris piarum!

Te Graia Pallas nutriit in sinu,

Musæ vocarunt te Latiae suam:

Te dote non una superbam

In medios Sophiæ recessus

Apollo duxit. Sic tibi semina

Nascentis orbis; sic penetralia,

Magnique naturæ labores,

Et vacuæ patuere sedes.

Quâ vi tumescant æquora, subdolum

Lunæ quid orbem proferat, aut premat.

Quid contumax, venti, propago

Æoliis meditentur antris.

Unde Iris arcum pingere gestiat,

Quis motor axem diriget aureum:

Cur horridum fulgens Cometes

Syrma minax per inane jactet.

Non te sagittis, ut reliquas, Puer
 Lufit Cupido; nempe animum Deus
 Implevit ingentem, et capaces
 Igne sacro tetigit Medullas.

Qualem trementi vidit in arbore
Mofes benigno lumine splendidum,
 Denfos per errores comarum
 Mobilibus finuare gyris;

Cum flamma frondes lamberet innocens,
 Ramis inanes incutiens metus,
 Blandique vestirent calores
 Attonitum sine fraude veprem.

Utcunque verno dura necessitas
 Te flore decerptam abstulerit tuis,
 (Quid luctui indulgemus atro?)
 Parte tui meliore vivis.

Sic se renascens funere fertili
 Phœbeus ales Morte refuscitat,
 Bustoque committit fideli
 Emeritos rediturus artus.

Hinc te micantem Virgineo in Choro
Cornara castis excipit osculis;
*Schurmann*a te visam stupefcens
 Inde cupit, fruiturque visâ.

Circùm decorâ ferta manu gerens
 Cœli juventus confluit, aureos
 Mirata sermones, et altâ
 Aure sonos bibit efficaces.

Te Candor, æqui conscia te Fides,
 Te ignara Zonam solvere Castitas,
 Te veritas blandum renidens
 Æthereis comitantur arvis.

Prestona felix, ubere quæ sinu
Annam tulisti! te memores canent
 Faustam Camœnæ, tu fereris
 Perpetuâ super astra famâ.

Nec *Smyrna*, clari *Mæonidis* parens,
 Nec quæ *Maronem Mantua* protulit,
 Præfagium veri Poetæ
 Siquid habet, tui erit superstes.

THO. BROWN.

Æd. Christ. Oxon. Alumn.

In

In *Obitum* Nobilissimi, et Patriæ pridem dilectissimi, cujusdam Viri, *Lucii Luculli* Nomine hîc designati,

E C L O G A.

LYCIDAS. THYRSIS.

Lycidas.

UNDE tibi hæ lachrymæ, Pastor, per lumina
manant,

Insolitoque rigant pallentes flumine malas?

Malas, quæ nupèr rubuerunt flore juventæ,

Quali nec fervit Polyanthus, Gloria Veris,

Nec talis Violæ subluxit purpura nigræ.

Forte lupo teneram rapuit de matre capellam;

Aut mollem sævis laniavit dentibus agnum?

Thyrsis.

Thyrsis.

Devoret iste hostis pecori cum matribus hœdos,
 Ac impunè rapax totum populetur ovile:
 Dummodò Te, *Luci*, nostri Spes optima sæcli,
 Miserat ad patrium Cœlum maturior ætas.
 Heu *Parcæ* nimiùm justæ!—Si Gratia Formæ,
 Si Pietas, et Amor Patriæ si fortis, in *Aulâ*
 Intemerata Fides, urbani nescia fuci
 Simplicitas, Sceptro et potior Reverentia Sceptri,
 Pectora de fixo sperarent flectere vestra
 Proposito, haud virtus *Luculli* abrepta fuisset
 Tam præcox, aliumque beâisset serior orbem.
 O vis dura Necis! sævi O lex aspera Fati!

Lycidas.

Hic nostras equidem rumor pervenit ad aures:
 Lenibus at mulsit sic me Spes blanda fufurris;
 “Fama tenax pravi celeri fortè attulit alâ
 “Frivola more suo mendacis murmura vulgi.”

Thyrsis.

Thyrsis.

Nonne vides languent demisso ut vertice flores?
 Mœret ut omnis ager? Resonat neque, muta dolore,
 Ut pridem vario volucrum modulamine sylva?
 Prætereà Solis faciem gravidæ imbribus atris
 Obscurant nubes hilarem, noxque incubat orbi
 Furva die medio.—Nonne hæc dat signa doloris
Natura? Aut ipsam *Naturam* dicere falsam
 Impius audebis?—Quamvis tibi Conjugis *Orpheus*,
Regulus invidit Patriæ, *Numa* Pacis amorem,
 Quid tamen ista juvant? Lapsurum corpus acervum
 Communem in cinerum, *Luculle*, exangue rigescis.

Comis ubi Lepor est, subtileque Mentis Acumen?
 Vivida, quæ ignitis modò scintillavit ocellis,
 Flamma, heu! nunc hebeti primùm torpore sepultis?
 Et quæ commixtâ risit Clementia vultû
 Majestate, facetæ et dulcis Gratia Linguae?
 Hic *Lucullus* erat.—Manibus date lilia plenis,
 Spargite humum foliis, dona et libate quotannis,
 Pullati agricolæ, redimiti tempora circum
 Funereis taxi fertis atræque cupressi.
 Ruris enim periit Numen Tutelaque vestri,
Auspice

Auspice quo, luxu fructûs lasciviit arbor,
Impete continui viruerunt gramina Veris,
Dives et auratâ flavescens messis aristâ
Cultoris votis largè respondit avaris.

Lycidas.

Grata fatigatis Zephyri venit aura bubulcis,
Æstifer arentes findat cùm Sirius agros.
Grata bovi emerito stabuli tutela foventis,
Aspera dum canent brumalibus arva pruinis.
Gratius at carmen mihi *Thyrsidis*.---Omnia damnum
Sed quod lædit idem *Lycidæ* quoque Munera poscit.

Signa quidem memini multa hoc cecinere futurum.
Rauca priùs læva crocitavit ab ilice cornix,
Sandapilæ similis carbo quoque proruit igne,
Insolito et grylli strepuit stridore caminus.
Quînetiam, subitò perituri certius omen
Illius, in tenerâ petulans dum luderet herbâ,
Morte repentinâ percussus decidit agnus.

Non multo, ut quondam, contenta cadavere plebis
Jam *Libitina* novos ambire videtur honores,
Nobiliora

Nobiliora petens spolia, augustosque triumphos.
 Ambitio nobis nimis ah damnosa ! sed ecquâ
 O *Marcella*, tuus dolor est medicabilis arte!
 Cui cineres unâ fermè confuderat urnâ
 Cura vigil Sponsi, pietas et prodiga vitæ.
 Fidus nunc primùm conjux tibi causa doloris.
 Corda etenim talis connexerat unio vestra,
Æglen qualis amor *Niso*, vel *Daphnida Mopsæ*.
 Nunc primùm absentem pectus suspirat amantem.
 Nec tamen absentem,----patrio quin altus Olympo,
 Te gaudente, parem vultû testatur, ut olim,
 Lætitiâ, et pariter tecum dolet *Ille* dolente.
 Interea ista tibi solita arridere sereno
 Visû, jam longo clauduntur lumina somno.
 Depulit atque rosas veteri de fede genarum
 Livor, et exangui solus dominatur in ore.
 Ceu cùm descendens radios Sol æquore mergat,
 Nox ruit, et fusco terras involvit amiçtû.

Quàm sibi dissimilis ! quantùm mutatus ab *Illo*,
 Quem lætum nuper nostri per ruris amœna
 Vidimus investum fociâ cum conjuge curru !
 Quem denso circum stipaverit agmine turba

Pauperum

Pauperum, inexhaustum miseris nudisque levamen;
 Et sectantur adhuc largam sine limite palmam
 Grates atque preces commixto murmure fusæ.

Thyrsis.

Hei mihi, quod Lethi non est sanabile vulnus!
 Hei mihi, quam fluxis fidit spes lubrica rebus!

Tulipa sic, Maiæ regina antiqua corollæ,
 Verticis arentes moriens dimittit honores,
 Et, dum sævit hyems, torpet tellure sepulta.
 Sed cum ver almo refocillans cuncta calore
 Naturæ in gremio pandat genitabile peplum,
 Vi stimolata novâ, casûsque oblita prioris,
 Alta caput pulchrum redivivo flore superbit.

Flosculus, heu nostri qui Gloria splenduit horti,
 Marcuit, in cineres pariter quoque lapsus abivit.
 Ast hunc nulla suæ patriæ clementior æstas,
 Vividum agens iterum per membra rigentia succum,
 Restituet nobis æternâ morte sepultum.

Ah! cur quos legi Fatum subjecit eidem,
Hoc inter flores posuit discrimen acerbum?

Lycidas.

Hei mihi, quod mortis sic est inopina sagitta!
Hei mihi, quàm fluxis fidit spes lubrica rebus!

Haud aliter parvo, memini, mihi vitis in horto,
Almis vicinæ felix amplexibus ulmi,
Alta diu ramis solùm frondentibus umbram
Porrexit sterilem; donec ferventior æstas
Vi calidâ jussit teneris ex artubus uvas
Gemmare emissas. Quoties spe ductus avarâ
Præcepi fructum promissum, et non mea vina?
Cùm ferus horrifono subitò ruit Eurus ab antro,
Rex sibi subiectas ubi comprimit *Æolus* iras
Ventorum, aut stragis gravioribus instruit armis.
Inde ruit pestes homini pecudique ferente
Alâ, et lethali percussit flamine vitem.
Protinus aufugiunt vigor et decor impete pulsi;
Ac multo dudùm ramo felice superba

Arbor.

Arbor, jam languens amissos luget honores,
Rugosas frondes, ficcataque frigore membra.

Sed nova prostratos animos huic sustulit æstas,
Et desperato trusit de palmite gemmas.
Mortua continuò falci pars cessit amicæ,
Ne scintillantem vitæ restingueret ignem.
Vires unde novas ducens recreverit arbor,
Brachiaque extendens prisco jam vernat honore,
Admirata sibi formam floremque renatos.

Sic aliqua irati Te, Chare, potentia cœli
Perculit, ah nimium felicibus invida nobis;
Et viridem vitam improvise discidit iclû.
Sic tibi de cæso (*cæso* heu quam flebile verbum!)
Excrescit trunco, spes et solatia sola
Desertis, ramus numerofo germine dives,
Pollicitus patrio tumidos humore racemos,
Facturus gratam ferisque nepotibus umbram.

Thyrsis.

Cur ideò lassamus inanibus astra querelis,
Prægresso adversi quiddam quasi cesserat *Illic*?
Quin potius læta modulemur carmina voce,

Atque in gratantes mutetur nenia cantus.
 Cælo quippe sedet sancta inter numina numen,
 Gaudia delibans nostræ non cognita vitæ,
 Et Divis fociis ter felix transigit ævum.

Neve tamen patriâ fivit sua gesta fileri
 Immemore, at Nomen liquit cum Prole superstes,
 Scripsit in *aternis* vivax quod Fama *tabellis*.

Hæc unâ parili, jam digna auctore, vigore
 Vivunt, et siquid Bonitas Divina salutem
 Respiciat nostram, præstet moriantur ut unâ.

Lycidas.

Dum juga celsa caper, segnes dum rana paludes,
 Dum philomela nemus, ripas amet anguis apricas;
Luculli usque adeò, ac audire ac dicere laudes
 Attentus possem ; guttis ast audio frondes
 Instantis patulas crepitare cadentibus imbris.
 Nubibus en cælum densis Australe nigrescit!
 Et jamjam, subiti præmissis fulguris igne,
 Horrendo reboat tonitru longinquior æther.
 Quin age, linquentes graviora pericula aperti
 Campi, vicinæ cernis quæ culmina villæ,
 Tutius hospitium, celeri pede grata petamus.

I.

In

In Libellum Viri Clarissimi T. H. de
Naturâ Hominis.

QUÆ magna cœli mœnia, et tractus maris,
Terræque fines, siquid aut ultra est, capit,
Mens ipsa tandem capitur: Omnia hætenus
Quæ nosse potuit, nota jam primùm est sibi.

Accede, lector, disce quis demum fies;
Et inquilinam jecoris agnoscas tui,
Quà propius hæret nil tibi, et nil tam procul.

Non hic scholarum frivola, aut cassi logi,
Quales per annos fortè plus septem legit,
Ut folle pleno prodeat, rixæ artifex,
Vanasque merces futili linguâ crepet:
Sed sancta rerum pondera, et sensus graves;
Quales parari decuit, ipsa cùm fuit
Pingenda ratio, et vindici suo adstitit.

Panduntur omnes machinæ gyri tuæ,
 Animæque vestes, trochleæ, cunei, rotæ :
 Quâ concitatur arte, quo sufflamine
 Sistatur illa rursus, et constet sibi.
 Nec, si fenestram pectori humano suam
 Aptâisset ipse *Momus*, inspiceret magis.
 Hic cerno levia Affectuum vestigia,
 Gracilesque Sensûs lineas; video quibus
 Vehantur alis blanduli Cupidines,
 Quibusque stimulis urgeant Iræ graves,
 Hic et Dolores, et Voluptates suos
 . Produnt recessus; ipse nec Timor latet.

Has nôrit artes, quisquis in foro velit
 Animorum habenas flectere, et populos cupit
 Aptis ligatos nexibus jungi sibi.
 Hic *Archimedes publicus* figat pedem,
 Siquando regna machinis politicis
 Urgere satagit, et feras gentes ciet,
 Imisque motum sedibus mundum quatit :
 Facile domabit cuncta, qui menti imperat.

Consultor audax, et Promethæi potens
 Facinoris, anime! quis tibi dedit deus

Hæc intueri sæculis longè abdita,
 Oculosque luce tinxit ambrosiâ tuos ?
 Tu mentis omnis, at tuæ nulla est capax.
 Hâc laude solus fruiere: divinum est opus
 Animam creare; proximum huic, ostendere.

1650.

RAD. BATHURST.
Coll. Trin. Oxon.

An Biblia sint legenda Laicis? Affr.

Cum Sacra Romanis celebratur Cœna, Sacerdos
 Pocula solus habet, cætera Turba fitit.
 Cum tonat Antistes rostris dictator ab altis,
 Et nova Mira refert, credula Roma stupet.
 Quærere non ausa est Divinæ Oracula Mentis,
 Pro Populo, solus qui bibit ille legit.
 Papa, nimis durus vinumque & Scripta negasti,
 Sit rapuisse fatis Pocula; redde Librum.

In

*In Nuptias Illustrissimi Celsissimique Principis
 Jacobi Ducis Eborac. cum Mariâ Efstensi,
 Filiâ Alphonsi Efstensis, Ducis Mediolani.
 Nov. 21. 1673.*

INclyte dux, ducibus major, majorque Britannis
 Principibus, solo denique fratre minor;
 Quem Mars invictum fecit, Venus alma perennem,
 Spondet et innumeros cui nova Sponsa duces;
 Perge tuæ patriæ sic te præstare parentem,
 Detque tuus folio sæcula multa torus.
 Freta tuis thalamis, non una prole beatis,
 Regem posse negant Anglica jura mori.
 Cumque genus *Caroli* nil non regale requirat,
 Nec nisi in amplexus te finat ire pares,
 Aptius unde tibi, quam de regionibus istis,
 Sponsa venit, domiti quæ caput orbis erant?
 Ergo importunæ ut redeant in claustra procellæ,
 Ventilet et tædas mitior aura tuas,

Consule

Consule te pectusque tuum, fortissime; nullum
 Judice te, nullum te duce numen abest.
 Sume animos rebusque tuis et stemmate dignos,
 Et tibimet justus te, quod es, esse scias.
 Quæ terrent alios, tu terres ipsa pericla,
 Tanto patre fatus, tantus et ipse pater.
 Hei mihi! quod veteris serpant fermenta veneni,
 Et quod idem regni viscera virus alant.
 Est, quæ pro libitu reges solvitque ligatque
 Gens inimica papæ, gens imitata papam.
 Fœdera connubii hæc, cum Gallis fœdera damnat;
 An præter *Scoticum* fœdera nulla placent?
 Civile exarsit bellum clamore papismi,
 Hic pugnaturas egit in arma manus.
 Hic *Caroli* rapuit sceptrum fuditque cruorem,
Cromwellum vacuo constituitque throno.
 Et necdum, Angle, sapis? bis eadem fraude peribis?
 Atque iterum notos experiere dolos?
 Antiquis lætare tuis, *Cromwelle*, ministris;
 Qui semel est, semper *Cromwelianus* erit.
 At tu, ne talem, Dux, totum crede senatum;
Cæsare te, *Brutos* non habet illa domus.

ROBERTUS SOUTH.
Academiae Oxoniensis. Orator.

SACELLUM

SACELLUM *Coll. S. S. Trin. Oxon.* instauratum. *Suppetias præsertim conferente* RAD. BATHURST, *ejusdem Coll. Præf. et Ecclesie Wellensis Decano.*

Q U O cultu renovata dei penetralia, tristi
 Dudum obducta situ, senioque horrentia longo
 Squallorem exuerint veterem, turpesque tenebras;
 Utque novam faciem, mutataque mœnia ritè
 Sumpserit instaurata ædes, specieque refurgens
 Cœperit insuetâ priscum splendescere fanum,
 Auspice *Bathursto*, canimus: Tu, Diva, secundum
 Da genium, et quales ipsi Romana canenti
 Carmina, Nasonis facilem superantia venam,
Bathursto annueras, Latios concede lepores.

Quippe ubi jam Graiis moles innixa columnis
 Erigitur, nitidæ normam confessa Corinthi,
Vitruviumque refert justissima fabrica verum;

Quaque,

Quàque, Hospes, vario mirabere culmina fuco
 livida, et ornatos multo molimine muros,
 olim cernere erat, breviori limite clausum
 obscurumque adytum; dubiam cui rara fenestra
 admisit lucem, rudibus suffusa figuris;
 quale pater pietati olim sacrârat avitæ
 opius, et rite antiquâ decoraverat arte.
 et veteres quondam quicumque insigniit aras
 tandem extinctus honos: rerum fortuna subinde
 tot tulerat revoluta vices, et, certior hostis,
 paulatim quassata fatiscere fecerat ætas
 ecta ruens; quæ nunc et *Wrenni* dædala dextra,
 et pietas *Bathursti* æquat pulcherrima cœlo.

Verùm age, nec faciles, hospes, piget omnia circum
 erre oculos. Adsis; qualisque ereptus ab undis
 Æneas, Lybicæ postquam successerat urbi,
 constitit artificumque manus, operumque laborem
 miratus, pictoque in pariete nota per orbem
 cella, sub ingenti collustrans singula templo;
 non minus et donis opulentum, et numine plenum
 aspice majori templum; nitidoque receptus
 vestibulo, quanti pateant spectacula torni
 contemplator, et oppositum cælamine Septum

Raro

Raro interfusum, quali perluceat arte !
 Queis inflexa modis, quo sit perfusa nitore
 Sculptilis, et nimiùm conspectu lubrica cedrus !
 At Cancellorum non enarrabile textum,
 Autumni spoliis et multâ messe gravatum,
 Occupat in medio, et binas dimittit in alas
 Porticus, et plexâ præfixis fronde columnis
 Utrinque incubuit, penetralique ostia fecit.
 Nec sua pro foribus defunt, spirantia signa ;
 Fida satellitia, atque aditum servantia tantum,
 Nonne vides fixos in cœlum tollere vultus,
 Ingentesque dei monitus haurire, fideli
 Et calamo Christum victuris tradere chartis ?
 Halat opus, Lebanique refert fragrantis odorem.

Perge modò, utque acies amplectier omnia possit,
 Te mediis immitte choris, delubraque carpe
 Interiora inhians ; quæque obvia furgere cernis
 Paulisper flexo venerans altaria vultu,
 Siste gradum, atque oculos refer ad fastigia summa.
 Illic divinos vultus, ardentiaque ora,
 Nobilis expressit calamus, cœlumque reclusit
 In medio, domitâ jam morte et victor Jësus
 Ætherium molitur iter, nebulisque coruscis

Insistens.

Insistens, repetit patrem intermissaque sceptrâ.
 Agnosco radiis flagrantia tempora densis,
 Vulnêraque illa (nefas!) quæ ligno maximâ fixus
 Victima sustulerat fatali : innubilus æther
 Desuper, et puræ vis depluit aurea lucis.
 At vario, per inane, Dei comitatus, amictu
 Cœlestes formæ, fulgentque insignibus alis.
 Officio credas omnes trepidare fideli :
 Pars sequitur longè, veneratur et ora volantis,
 Pars aptare humeros divo, et substernere nubes
 Purpureas ; caroque oneri succedere gaudent
 Certatim, pariterquè juvant augentque triumphum.

Nec totum in tabulâ est culmen : quâ cœrula clausit
 Extrema, atque oras picturæ muniit aurum,
 Protinus hinc sese species nitidissima rerum
 Utrunque explicuit, cæmento ducta sequaci.
 Tali opifex facilem massam disponere tractu
 Calluit, argillæ secernens uvida fila
 Mobilis, ut nullas non sint induta figuras,
 In quascunque levis digitus diducere vellet.
 Nec confusus honos operi ; secretaque rite

Areolam sculptura suam sibi vendicat omnis.
 Prima ipsam, niveo, circumque supraque, tabellam
 Prætexit, sinuans alterna volumina, pléxu,
 Frondeaque intortos producit fimbria gyros.
 Hinc atque hinc patulæ pubescunt vimina palmæ
 Vivaces effusa comas, intextaque pomis
 Turgidulis, varioque referta umbracula fœtu,
 Cui pleno invideat subnitens *Copia* cornu :
 Hâc procudantur flores, pulcherrima ferta,
 Qualia vere novo profert cultissimus hortus;
 Queis vix viva magis, meliusvè effingere novit
 Dextera acu pollens, calathisque assueta *Minervæ*;
 Omnes, illa licet, quot parturit *Enna*, colores
 Temperet, expediens variis discrimina filis,
 Atque auro rigeat dives subtemen et ostro.
 At ne aciem desleste, tuendi captus amore.
 Aspicias, ut diam nubes refecare columbam,
 Suppositis fecitque opifex allabier aris ?
 Hanc circum et *Christi* fatum referentia, sævæ
 Instrumenta artis, magnique insignia lethi,
 Addidit; informes contortâ cuspide clavos,
 Sanguineas capitis spinas, crepitantia flagra,

Ipsam etiam, quæ membra Dei morientis, et ora
Heu ! collapsa, Crucem, mundique piacula gessit.

At quæ marmoreis gradibus se myſtica menſa
Subrigit, et dives divini altare cruoris,
En, qualis murum a tergo præcinxit amiſtus,
Cedrinæque trabes, adverſique æmula Septi
Materies, pariterque potentis conſcia torni !
Verùm ipſos evade gradus, nec longiùs abſtes,
Quin propiore oculo, cupidique indagine viſùs,
Angliaci explores divinum opus Alcimedontis :
Ne tenues formæ fugiant, et gratia ligni
Exilis, ferrique levis veſtigia fiant
Irrita, ſubtiliſque lepos intercidat omnis.

Quis fabri dabit infidias, arcanaque fila,
Rimari ! Retinent quæ vincula textile buxum,
Et quales cohibent ſuſpenſa toreumata nodi !

Hinc atque hinc creſcit foliorum penſilis umbra,
Et partita trahit pronas utrobique corollas,
Maturifque riget baccis, et germina pandit :
Quales e tereti dependent undique trunco

Undantes hederæ, et densis coma fœta corymbis :
 Inter opus pennatarum paria alma Cherubûm
 Ambrosios lucent crines, impubiaque ora.
 In summo veneranda calix, incisæque messis
 In spicam induitur, turgentisque uva racemos
 Rafilis explicuit, sacræ libamina cœnæ.
 Tale decus nunquam impressit candenti elephanto,
 Non Pario lapidi, non flavo Dædalus auro,
 Quale faber buxo, gracilique in stipite lufit.

En, verò, tumulum ingentem quâ proxima clausit
 Testudo, priscæ effigies, et busta propinquis
 Non indigna aris! Salve, sanctissime *Popi*!
 “ Nunc ultro ad cineres ipsius et ossa parentis
 ‘ Adsumus:” O salve! neque enim, pater optime,
                                 credo,
 Sidereas inter sedes, divosque repôstus,
 Et cum dilecto ducens dia otia *Moro**,
 Negligis ulteriora pii monumenta laboris,
 Alterius monumenta manûs, et non tua dona.

Alme

---

* D. Thomâ More, Amicò suo singulari.

Alme Parens, salveto! Tuum est vestigia vulgæ
 Quòd fugiam : Tu das inopis crudelia vitæ
 Tædia solari, afflictis spes unica rebus,
 Et finis Aonidum viridantes ire per hortos.
 Te, pater, et fidâ tua facta reponere mente,
 Et memor assiduas tibi rite resolvere grates,
 Ora puer dubiâ signans intonsa juventâ,
 Consuêram, primis et te venerabar ab annis.
 Nec vano augurio sanctis eunabula Musis
 Hæc posuisti olim, nec spes frustrata fefellit
 Magna animo meditantem, et præmia larga ferentem;
 Unde tot Aoniâ stant ordine tempora lauro
 Velati, donoque æternæ frondis Alumni.
Alleni rerum referans abstrusa senectus,
 Et torquere sagax rationis lucida tela
 Omnia *Chilvorthus*,* patriosque recludere ritus
Seldenus solers, et magnificus *Sheldonus*,
 Et juga *Denhamius* monstrans ignota Camænis.
 Tuque etiam, *Bathurste*, potens et mente manūque
 Palladis exercere artes, unaque tueri.

M 3

Ergo

---

* Chillingworth.

Ergo tibi quoties, *Popi*, solennia vota
 Rite rependamus, propriosque novemus honores,
 Tuque etiam socias, *Bathurste*, merebere laudes,
 Divisum decus, et lauro cingêre secundâ.
 Nec te sola Tuum, licet optima cura, Sacellum
 Occupat : en ! propè plura facis, nec dispare sumptu,
 Atria moliris ritu concinna recenti,
 Summissas propter sedes ; majoraque mandas
 Ipsius incrementa domûs, reficisque Penates.

Sic ubi, non operosa adeo primordia fassus,
Romulus exiguam muro concluderat urbem,
 Per tenues primò plateas arx rara micare,
 Ipsaque stramineo constabat regia culmo ;
 At postquam *Augustus* rerum successit habenis,
 Continuò Parii lapidis candentia luce
 Testa refulsere ; et Capitoli immobile saxum
 Vertice marmoreo stetit, et laquearibus aureis.

1748.

THO. WARTON.
Coll. Trin. Oxon. Schol.

CATO

C A T O *solus* loquitur.

Cato. Trag. Aët. v. Scen. i.

SIC, sic se habere rem necesse prorsus est,
Ratione vincis, do lubens manus, *Plato.*

Quid enim dedisset, Quæ dedit frustra nihil,
Æternitatis insitam cupidinem

Natura? Quorsum hæc dulcis Expectatio;
Vitæque non explenda melioris sitis?

Quid vult sibi aliud iste redeundi in nihil

Horror, sub imis quemque agens præcordiis?

Cur territa in se refugit anima, cur tremit

Attonita, quoties, morte ne pereat, timet?

Particula nempe est cuique nascenti indita

Divinior; quæ corpus incolens agit;

Hominique succinit, *Tua est Æternitas.*

Æternitas! O lubricum nimis aspici,

Mixtumque dulci Gaudium formidine?

Quæ

Quæ demigrabitur alia hinc in corpora?
 Quæ terra mox incognita? Quis orbis novus,
 Manet incolendus? Quanta erit mutatio?
 Hæc intuenti spatia mihi quaquà patent
 Immenſa: Sed caliginofa nox premit;
 Nec luce clarâ vult videri ſingula.
 Figendus hic pes; certa ſunt hæc hæc haſtenus:
 Si quod gubernet Numen Humanum genus,
 (At, quod gubernat, eſſe clamant omnia.)
 Virtute non gaudere certè non poteſt:
 Nec eſſe non Beata, quâ gaudet, poteſt.
 Sed quâ Beata fede? Quove in tempore?
 Hæc quanta quanta terra, tota eſt *Cæſaris*.

Quid dubius hæret animus uſque adeò? Brevi
 Hic nodum hic omnem expediet. Arma en induor,

[*Enſi manum admovent*]

In utramque partem facta; quæque vim inferant,
 Et quæ propulſent! Dextera intentat necem;
 Vitam ſiniſtra: Vulnus hæc dabit manus;
 Altera medelam vulneris; Hic ad exitum
 Deducet, iſctu ſimplici; hæc vetant mori.
 Secura ridet anima mucronis minas,
 Enſeſque ſtriſtos, interire neſcia.

Extinguet

Extinguet ætas sidera diuturnior.
 Ætate languens ipse Sol obscuriùs
 Emittet Orbì consenescenti jubar:
 Natura & ipsa sentiet quondam vices
 Ætatis; annis ipsa deficiet gravis.
 At tibi juvenus, at tibi immortalitas!
 Tibi parta Divùm est vita. Periment mutuis
 Elementa sese, et interibunt icibus:
 Tu permanebis sola semper integra,
 Tu cuncta rerum quassa, cuncta naufraga,
 Jam portù in ipso tuta, contemplabere.
 Compagne ruptâ, corruent in se invicem,
 Orbisque fractis ingerentur orbibus;
 Illæsa tu fedebis extra Fragmina.

An ex eâdem Causâ diversi possunt dari Effectus? Aff.

Quàm diversa sui victricis signa caloris
 Exhibet hoc nostro *Solis* in orbe jubar!
 Hoc stimulante, avium blando genus ardet amore,
 Et per rura novo gaudia vere canit.
 Quos tamen igne suo propiore accendit, *Eôi*
 Irâ serpentes asperiore tument.

Imbribus

Imbribus alma suis vegetum dat *Nostra* vigorem
 Æstas, Sole ferox *Indica* sæpe neces.
 Indurata liquens glacies cui cedit, eodem
 Durescit radio molle premente lutum.
 Illo corruptum citiùs fervore cadaver
 Putet, quo meliùs fragrat odora rosa.
 Mollia, dura, simul cum gratis scæda, calorem
 Agnoscunt iræ lenis amorque patrem.
 Inde trahit vires, alimenta, et gaudia *Vita*;
 Indeque *Mors*, cœlo sub graviore, venit.

S.

Naturam expellas furcâ licet, usque recurret.

HOR.

A U L A celatus longum *Lycomedis Achilles*
 Fœmineâ, tanquam fœmina, veste latet.
 Illic suspiciens *Ithacus* latitare *Pelægum*
 Aulam capturâ fraude paratus adit.
 Ut mercator adit, baccata monilia secum
 Nymphis apta ferens, arma simulque viris;

Ilicèt

Illicet auratis nympharum colla nitescunt

Torquibus, ac digitis plurima gemma micat.

Enses at varios tractare et spicula cœpit

Miles, et expertâ tela vibrare manu.

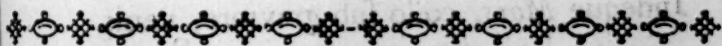
Protinûs *Æaciden* solers agnovit *Ulysses*,

Ac fermè, mulier mascula, dixit, ave!

Sic se, quem poterant alii non prodere, prodit,

Tecto et qui latuit corpore, mente patet.

E.

Dies Ægritudinem adimit hominibus.

QUA M tristes profert *Leonora* relicta querelas!

Fletus et amisso qui rigat ora viro!

Interdum complet mœstis ululatibus ædes,

Interdum nimio muta dolore stupet.

Fundit lingua simul pereundi millia vota,

“Morsque minus pœnæ, quam mora mortis, habet.”

Sic modo bacchatur, languet modo, victima luctus,

Neve diu levius tempore sensit onus.

Longior at viduæ, solatia digna, *secundum*

Longior huic merita pertulit hora *virum*.

R.

DIALOGUS

D I A L O G U S

In *Theatro Sheldoniano, Oxon.* habitus,

Jul. 8. 1773.

Socius Collegii *Commorans*, et *Parochialis*.

Comm.

RURIS amatorem jubeo salvere, nec ipse
 Ruri inimicus homo; sed quî sit, nescio; totum
 Me tenet *Oxonii* vitæ sincera voluptas
 Tranquillæ, et vacuæ placidissima gaudia mentis.
 Sed quid agis peregrè, rerum dulcissime? Num Te
 Huc trahit, ut multos, hæc musica Turba? vel Ille
 In sedem inductus propriam ter Nobilis * Hospes?
 Anne nova *Oxonii* facies, plateasque forumque
 Mirè

---

* Honoratiss. *Fredericus* Ds. *North*, Cancellarius.

Mirè Instaurationis? cui vultus, et alter et idem,
 Indigenis affert consueti obliviam vici,
 Deceptis veterum jucundo errore locorum.
 Quicquid erat: seu Tu †Cameræ Communis amore
 Huc festinasti, seu fortè----*Par.* O parce loquaci
 Parce, precor, miserum sermone obtundere, nec Me
 Jam penè enectum pergas, torrentis ad instar,
 Obruere eloquio, et decies repetita rogare.
 Sed ne Te suspensum habeas, age, candidus audi.
 Me nec Musica Turba vocat, nec Nobilis *Ille*,
 Quem merito jactas doctum (sic fama) Patronum:
 Nec Kameræ Communis amor, quā rarus ad alta
 Nunc Tubus emittit gratos laquearia fumos;
 Sed novus *Oxonii* vestitus, sed nova rerum
 Quæ surgit facies, paulatim et nascitur ordo.
 Ergo novis rebus (cei nōsti) inimicus, ad *Almam*
 Confugio, officii veteris memor usque, *Parentem*;
 Ut, dum pauca manent veteris vestigia formæ,
 Postremum his oculis videam, jubeamque valere.

N

Cuncta

---

† Alio nomine apud Cantabrigienses, *Kameræ*
Conjunctionis.

Cuncta edoctus habes. Jam nunc intelligis? *Comm.*

Ohe,

Tertius e cœlis----fatis hæc----intelligo: Vobis,
Pristina quæis virtus, quæis pristina tempora cordi,
Mæcenæ meliore luto formatus, opinor,
Arridet, Regisque magis penetralibus hospes.

Accipio: sic vestra solent antiqua placere;

Sic nova contemnis. *Par.* Cave qui dicenda, tacenda

Tam temere blateras! Erras, mî homo, funditûs erras,

Qui nova pro antiquis habeas, antiqua novorum

Instar item ignarus reputes: Te, *Carole*, testor,

Et Te, cui splendet fama immortalis, *Eliza*,

Quotquot et *Oxonium*, Patriamque, et quicquid honestum,

Quicquid laudandum, sibi devinxere merendo.

Sed fatis hæc--aliò vocor--Antiquarius, inquam,

Hæc nova nec laudare queo, nec pendere flocci.

Audisne, O *Camæræ* Communi addiscte, nec unquam

Antiquis parcens, antiqui nescius ævi?

Comm. At Tu ne sævi nimiùm, doctissime rerum

Antiquarum, oro; sed si quid displicet, isthoc

Dignere in medium proferre, ut calculus utri

Debetur parti possim rescire, meumque

Vestro

Vestro subductis (si fas) rationibus addam.

Par. Multa mihi stomachum irritant ingrata,
volentem

Multa movent bilem: quid censes, optime? num jam

Antiqui muri venerabilis umbra * *Bocardo*

Visitur *Oxonii*? Salve, haud ignobile nomen!

Te Cives quondam, Te quondam Academia nôrat,

Militiæ sacrum, Logicæ nec inutile pugnx,

Sed neque Juridicæ: quoties, Te vindice, telum

Haud imbelle manu triplici Dialectica torfit,

Versutumque hostem ferventi stravit arenâ!

Occidis infausto nunc alite: fallor? an Artes

Te stante, hic steterunt; Te jam pereunte, peribunt?

Comm. 'Syllogizari non est ex particulari.'

Sic Schola vestra canit; pergat sic, obsecro; tunc me

In partes traheret *Chryssippi* Musa canora,

Ipso melle fluens nonnunquam dulcior. At Tu,

N 2

Cui

---

* Castellum Portæ Boreali impositum, nuper dirutum; tum re, tum nomine, variis olim usibus accommodatum.

Cui placet ex solo missum Enthymema *Bocardo*,
 Dic age, num veteris restant vestigia portæ
 Nulla Tibi? quid sacra ergo penetralia censes,
 Quo spectanda modo, quàm nunc sublimis ad austrum
 Stat summo de ponte domus veneranda * *BACON*,
 Religione loci seros intacta per annos?
 Hoc Tibi *Palladium*, nunquam de sede movendum
 Sacratâ, nisi quod via fat vicina molesta est,
 Heu Genti nimium, velut *Appia*, dura *Togata*.
 At Tu ne timeas; *Rogeri* nobile vivet
 Musæum, dum jura sibi concessa † senatu
 Jactat *Abingdonia*, et portæ vestigal iniquæ
 Ad Lapidem primum Decreto Parlamenti;
 Præcipitem et cogit Pubem tardare caballi
 Incessum, haud timidam capitis properare periclo.
 Ergo coquas bilem. *Par.* Non; cum de pluribus unam
 Avellas spinam. Nam quid § Janumve bifrontem,
Quadrivii

---

† Angl. *Friar Bacon's Study*. † Oxoniensium
 detrimento, beneficio Abingdoniensium, prospexit
 nescio quis, ut nulla sit spes viam angustam et peri-
 culosam dilatandi. § Angl. *Two faced Pump*.

Quadrivii nuper medium? † Pontemve vetustum
 Discerptum invito mille in fragmenta ligone?
 Aut Orientalem Portam, quā plurimus olim
 Intravit † Prætor villosus splendidus ostro.
 Electique recens § Præfecti, et turba Clientum?
 Dum * Bos, antiqui cristatum insigne Popelli,
 Desuper imminuit torvus, certissimus index
 Gaudia quæ maneant dignos, quæ ferc'la parentur,
 Fumantesque dapes, fessis pompæque viæque.
 Quorsum hæc commemorem, nullis revocanda
 querelis.

Comm. Ne doleas: remanent Sociis sua || Gaudia.

Verum

Hæccine sola Tibi sunt argumenta querendi?
 Nunquam heu! non ploranda! *Par.* Quid † Aula,
Glocestria nomen

N 3

Cui

† Vulg. dict. *Pontem Magdalenensem*; nonnullorum
 judicio præmaturè renovatum. † Oxoniensis,
 cum *Aldermannis*; diebus solennibus. § Collegi-
 orum. * In fornice exsculptus, et miniatus.
 || Festis præsertim diebus. † Nunc Collegium
Vigornienſe.

Cui dedit antiquum? quicquid venerabile nuper,
 Ecce solo æquatur! Quid § Mons, ubi *Doilius* olim
 Castellum aggeribus, Normanno Rege, locavit?
 Quà nunc fœda jacent, vulgo calcata profano,
 Relligione loci frustrà sacrata, vetustæ
 Heu! disjecta situ munimina funditùs arcis.
 Ipse NICHOLSONI, ni mendax fama, labore
 Artifici ornatus, trepidat de fonte * Canalis,
 Nec sedem ulteriùs servabit regius *Otho*.
 Quam metui, nuper tua cum, *Rosamunda*, trahebat
 Magnâ parte suâ † Turris divulsa ruinam,
 Quam metui augurium!----Tam diram perditus edit
 Nescio quis stragem. Nebulo tamen improbus unum
 Hoc bene molitur, quod si procerior arbor
Oxonii patulos diffundat in æthera ramos,
 Protinus "exscindas," conclamat; "inutile lignum."
Scilicet

---

§ Ang. *Castle Hill*.   * Ang. *Carfax Conduit*,
 ab *Othone Nicholson* propriâ impensâ extructus.
 † Prope *Godstoviam* sita; intra paucos hos annos,
 magno piorum Antiquariorum dolore, ferè tota di-
 lapsa.

Scilicet * arboribus (nec mirum) conscius Iste
 Immortale odium intentat-Comm. Quò Te malus error
 Abstulit orantem, et culpandi dira libido?
 Nullane compensant jacturam commoda? Mox, qui
 Diruit, ædificat; mutans informia pulchris.
 Nil § Via Te, *Osneiam* juxtà congesta, movebit?
 Nil Ægris concessa, almæque dicata Saluti,
Radcliviana † Domus? nil, quæ jam surgit, eodem
Radclivio fundante, recens ad sidera ‡ Turris?
 Nil Te Pauperibus devota * Palatia? quorsum.
 Commemorem egregio decoratos *Baliolenses*
 Hospitio? Satis hoc--‡ VERBUM NON AMPLIUS-
 Par. Onugashominum! o quantum est in rebus inane!
 Sic nova collaudas, ut nec Te pristina tangant.

Sacrilegâ

---

* Ita de Bursario quodam vastatore Epigramma-
 tista Anglicus,

*His Fate the Knave foresees,
 And bears a just Antipathy to Trees.*

§ *New Botley Road.* † *Radcliffe Infirmary,*
 ‡ *Observatory.* * *House of Industry.* ‡ *In-*
 scriptio in ædes *Fisherianas*, apud *Baliolenses*.

Sacrilegâ subversa manu? sic splendida dona
 Te Tibi surripiunt? Ignoscant *Baliolenses*
 Si verum fatear: Quanquam nitidissima furgat
 FISHERI Moles, mihi sit cum * *Cæsare* semper
 * *Pompeiove* locus; veteri gratoque recessu,
 Et studiis apto. Sed, nî malus auguror, ipse
 Cum *Pompeio* unâ *Cæsar* mox concidet; unam
 Hæc ætas utrique feret malefana ruinam.
 Verùm hoc Dii tribuant oro: Quanquam horrida
 crescat

Vastandi rabies, et nigra in candida vertant
 Qui nova cum antiquis miscent, antiqua novisque;
 Fortunent nobis hæc saltem, intactaque linquant;
 Articulos, inquam, Fidei, ‡ Decimasque vetustas.
 Ut, quascunque novas leges Academia figet,
 Usque suas teneat sanctas Ecclesia; nunquam
 Illam aut sacrilegus furor, aut fanaticus error,
 Dilaceret: fatis heu! rerum postrema novarum
 Tempora viderunt; fatis altera secla ruinæ.

Comm.

---

* *Ædificia apud Baliolenses, quorundam judicio nullius pretii.* ‡ *A male feriatis quibusdam iniquissimè petitas.*

Comm. Rectum illud, verumque : O si sic omnia ! Sed jam

Vanus, uti spero, timor hic ; ea somnia vana.

Nam quem jactat ovans Patronum Ecclesia, quidni
Sentiat hunc Mater sincerum Academia sponsum ?

Par. Diû tale augurium servant, atque omnia firment.

*An acidum ventriculi fermentum plus conferat
coctioni quam calor ? Affr.*

CUM *Pænus Latias* audax invaderet arces,
Alpini referans invia claustra jugi :

Erofit scopulos, et *montem* solvit aceto,

Cum potuit solas igne liquare nives.

1654.

R. B. Oxon.

Epilogus.

Epilogus ad *Eunuchum*.

NUMMATUS pulchre, et bene curata cute
pinguis,

Sæpe suburbani ruris amœna peto.

Nempe viam propter fatis est mihi commoda, quan-
quam

Ut fatear, paulum pulverulenta domus.

Hortulus est etiam *Sinenfi* non sine ponte,

Nec *Templo*, ducit quo sinuosa via.

Est lepidum porro fruticetum. Scilicet uxor,

Vix credas quantum nostra *saporis* habet.

Nusquam aliàs tubus exhalat jucundius : at quod

Dulce, stat ad portam primus ab urbe lapis.

Ocyus hinc *Janum* accurrens, emo, transfero, vendo,

Viso quos pariat quælibet hora dolos.

Quam dubio fluitet ratio nummaria lapsu,

Quas turbas cæci murmuris aura ferat.

Nam

Nam nobis æque pacis rumore secundo,

Aut tempestivo marte parantur opes.

Nolo ego *Judæos*----fatis est in me mihi fraudis;

Actum est, transactum est----Institor ipse mihi.

Lex utcunque vetet, sum *Taurus* et *Ursa* vicissim,

Clauda etiam, lucrum si modo poscat, *Anas*.

Sed videamus, habent ut se res, utpote solo

Hoc nuquam mendax charta diurna loco.

Navales schedulæ, Transfer---Scrip---India---Consol-

Omnium-in ambiguo est vendam hodie velemam.

Sed quid ego hic nugor? Jam tempus postulat--ibo,-

Inveniar, si quis quæritat,--ad *Jonathan's*.

1762.

SCHOL. WESTMONAST.

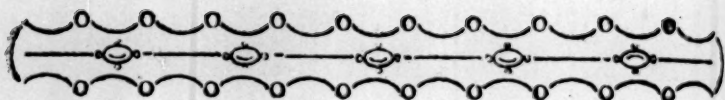

Quantum æs alienum
Discrepat a proprio!

IN vinclis *Irus* jacet obrutus ære alieno.

Craffus ad imperium tollitur ære suo.

CHORUS

CHORUS in ELFRIDA,

*Poemate Dramatico à W. MASON Anglicè
conscripto, Latinè redditus.*

DEnfâ querelas valle reconditus
Mœrente Turtur voce redintegrat ;
Sylvestre carmen fluctuanti
Æthera cœruleum pererrans

Alauda fundit gutture ; sed procul
Se temperatos fuscitat in modos
Linaria arbuſto reclinis,
Aut humili refidens myrica.

Non illa ſolum mœſta colit nemus,
Non illa pratum pervolitat patens ;
Dolore nec ſerpit reſſeſſa,
Lætitiâ neque rapta furgit.

Atqui

Atqui cohortes aligeras petens,
 Concorde cum illis voce vibrat melos;
     Simplexque concentûs iniquum
     Aërii reprimat tumultum.

Modesta, vestros, O Volucris, modos
 Nostri sequentur: nec lyra tristibus
     Lugere chordis, nec loquaci
     Incipiet strepitare cantû.

His temperatis, et liquidis sonis
 Admovit aurem nam patulam diu
     Tranquillitas, carmenque musco
     Sæpe tuum biberit reclinis.

Audire cur nunc respuit immemor?
 Abire ab *Harewood* quid nemus allicit?
     Quid gratiorem præstat umbram,
     Quid Zephyri propioris auras?

Seu provocantes blanda tegentibus
 Sedes requirat fomina frondibus;
     Seu lene per valles fluentia
     Irriguo sinuosa cursû.

Forſan cavernam Nympha vago pede
Intravit, (illi nam nitor aulicus,
Et pompa fordet,) quam beatus
Pace piâ colit anchoreta.

Hîc purpuratos deſpiciens procul
Regis clientes, hîc venerabilis
Sermone lætatur ſeneſcæ,
Ac avidâ capit aure dicta.

Hîc, Diva, celſum ſtans ſuper aggerem,
Prærupta circum quâ fremit irruens
Per faxa torrens, pendulique
Se nigra porrigit umbra montis,

Proclivis auſcultas, ſolitas preces
Dum fundit altâ voce ſacer ſenex ;
Cujus legumen, vel placenta,
Cœna ſapit tibi parca parcæ.

Tum, fonte ſedans de vitreo ſitim,
Veloce pennâ ſurgis, et hoſpitis
In corda deſcendens, ei das
Quotidie propiora Cœli

Sperare pacti gaudia: Sed, Dea,
 Qui te latentem cunque locus tenet,
 Jamjam revifens fronte lætâ
Harewodiam exhilarabis umbram.

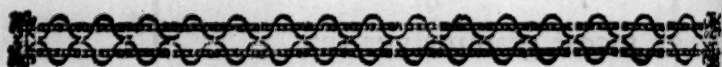
Citò hîc repones Tu gracilem pedem
 Saltans jocosè gramina per tua,
 Gratosque vultus dulcè ridens,
 Dulcè nitens dabis intueri.

Nunc erro longè cum redeas, tibi
 Sedes amatas inter amabiles,
 Ad Pectus *Elfridæ* pium, quâ
 Innocui volitant *Amores*,

Nexuque juncæ triplice *Gratiæ*.
 Hoc in throno sublimis eburneo,
 Tu ferta neſtes inter illos,
 Pacificamque *tuo* coronam.

Auditis? addens augurio fidem,
 Feſtina campum concutit ungula:
 Magisque reclamat magisque
 Quadrupedis tonitru huc ruentis.

Absint inanes Suspicio et Timor,
 Auditis? *Echo* per nemus admonet,
 “ Tranquilla Pax, constans Amorque,
 “ Cum reduci redit *Athelwodo*.

Solis Britannici Perigæum.

Vel *Carolus* Rex e *Scotiâ* in *Angliam* redux,
 Æstate Anni 1633.

ALTERA nunc oritur nobis gaudentibus æstas,
 Et reparant vires tempora verna suas.
 Diffugiunt celeri brumalia frigora cursû,
 Inque suas latebras versa recurrit hyems.
 Retrahit ipse minax infensam scorpio caudam,
 Arcitenens pharetram, cornua sæva Caper.
 Scilicet *Arctoâ* *Phœbus* statione relicta
 Rursus in *Australes* lumina flectit agros.
 Dumque redux hilari circumspicit omnia vultu,
 Influxû, vitâ, luce, calore beat.

Ecce

Ecce rēnidentem superinduit *Anglia* frontem,
 Regis et accessū jam propiore viret.
 Ecce reviviscunt Urbes, Academia, Rura,
 Magnates, Populus, Pulpita, Templā, Scholæ.
 Altera sic Nobis oritur gaudentibus Æstas,
 Sic relegunt vires tempora verna suas.
 Desine retrogradus, O Sol gratissime, cursus,
 Et nostro posthac fixus in orbe mica.
 Anglia sic longâ florens æstate vigebit,
 Sic nostri assiduo vere fruentur agri.

T. PARKHURST. S. T. D.
Coll. Bal. Magister.

[M]bribus immodicis maduere quòd omnia nuper,
 Quòd cœli facies nubila, fusca dies,
 Desine mirari; cū *Sol* hinc transtulit ortum,
 Ac alio *noſter* sparſit in orbe jubar.
 Nec tamen optatam desperes, Rustice, messē;
 Culta coronabit jugera larga Ceres.
Solis equi reduces, *Caroli* præsētia nobis
 Vel medio Autumnum grata Decembre dabit.

A. FREWEN,
Coll. Magd. Præſes.

Ad Reginam *Henriettam Mariam* subtristem
de absente *Rege* Coniuge.

CUR, *Phæbe*, Eclipsin pateris? cur nube latefcis?
Inter me et *Phæbum* Scotica Terra jacet.

A. PRETTY, A. B.
Coll. Oriel. Soc.

Ad Reverendissimum Dom. Gul. Eborac. Archi-
episcopum *revalescentem*, postquam in pub-
licis novellarum Chartis, obiiſſe ferebatur.

TE, venerande Pater, mendax modo charta per-
emit;

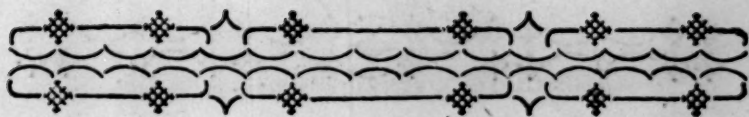
Flevimus, heu ! talem nos potuisse mori.

Scriptori ignosco facilis. Vivisque valesque,

Et pensant falsum gaudia vera metum.

Multos post annos solita pietate peractos,

Charta tuum repetat funus,-----et ipse legas.

— *Animum rege, qui nisi paret,
Imperat.*

HOR.

EN! ut *Alexander*, spoliis elatus *Eois*,
Æstuat in votis orbe minore suis.

Hunc quoties meritâ redimitum tempora lauro

Evexit niveis currus eburnus equis!

Frustrâ *Darius* sese tulit obvius hostem,

Traxit et in pugnâs ultima *Bactra* novas.

Heu miser! instructus numerofo milite frustrâ,

Funestum *Arbelæ* sanguine tinxit humum.

Gracia tota simul juvenis *Victoris* ovantes

Indigno sequitur compede vincâ rotas.

Ipsius ast animo victrix impunè triumphat,

Quemque domare virûm vis nequit, ira domat.

Mundo ne tumeas victo, dum *Tu* superandus

Hostis adhuc restas maximus, ipse tibi.

H.

In

*In nova fert animus mutatas dicere formas
Corpora.*

OVID.

CONVEXI memorare juvat miracula vitri,
Laternæque artem magicam, quæ mille latentes
Evocat in lucem formas, simulacraque pingit
Monstrorum, metuenda rudi spectacula vulgo.

Convexus vitri gliscentis prominet orbis
Solares cogens radios, quos inde receptos
In longum tubus excurrans libramine iusto
Dirigit, adversamque sibi transmittit in oram.
Pone tubum iusto figuntur in ordine muscæ,
Curculio, pulexque, lues inimica quieti,
Et quot divisæ spirant quasi frustula vitæ.
Illico, quæ fissus gracili tubus ore dehiscit,
Divergunt radii; vario unde imbuta colore
Ad vivum pictam lux exhibet indita scenam.

Protinus

Protinus oppositi miris splendescere formis
Incipiunt muri, ac, veluti *Thaumantias Iris*,
Mille trahunt pulchros adversâ luce colores.

Quis novus inde patet mundus? quæ stringit ocellos
Monstrorum radiata cohors, et lucidus horror?
Hinc rabidas Tigres, hinc hispida-membra Leonis
Cernimus; hinc torvos rictus, unguisque rapaces
Urforum, ac apros hirtis horrescere fetis.

Imo etiam visûs acies acerrima nostri
Tangere quæ nequii, totas animalcula formas
Ostendere palam: Licet explorare pedicli
Cornua, et infensum capiti scrutarier hostem.
Exiguus cimex, concretique incola lactis,
Quotque per æthereos insana canicula campos
Fœcundante parit fervore, vel abdita tellus
In latebris portenta foveat, metuentia cerni,
Vi magicâ incedunt nostro spectanda theatro.
Auctam mira diem attonitis ars supplet ocellis,
Impugnatque vices noctis, tenebrosaque jura.

Rusticus hæc olim *Corydon* cum monstra videret,
Obstupuit variâ confusus imagine rerum:

Occurrunt

Occurrunt animo per Cœmeteria Manes
 Quotquot eunt, tristes *Hecate* ducente choreas,
 Horribiles visu formæ, quarum ignea flammis
 Lumina scintillant, piceosque rotantia fumos
 Nigrantem involvunt duplici caligine noctem.
 Jam pavitat, refugitque tremens, oditque tueri
 Terrificas facies; sudore fluente per artus,
 Friget, marmoreâ *Niobeque* immotior hæret.
 Illum *Gorgoneas* simul aspectare sorores,
Perseos aut clypeum, (quo visu obduruit *Atlas*,)
 Credideris, vel dira tremendæ *Palladis* arma.

Quin subeat pictura tubo vix pollice major,
 Confestim crescit: Nullo maturior ævo,
 Turget et in vastam *Pygmæus* homuncio molem:
 Ingentes artus, magna ossa, auctosque lacertos
 Induit; hoc adeò mutatos indice vultus,
 Et veris majora vides corpuscula; cœli
 Hunc ut posse polos, hunc sustentare columnas
 Astriferæ fulcra ampla Domûs, humerumque valentem
 Supposuisse oneri, lassato *Atlante*, putares.

Interea

Interea pictum claudat cortina theatrum,
 Terroris tanti vanescit inanis origo;
 Et modò formidanda movent spectacula risum.

Sic, si tantillis liceat componere magna,
 Unde novos sensit nuper gens nostra timores,
 Impavidæque aliàs retro cessêre catervæ;
 Perfida per falsum nobis ni *Scotia* vitrum,
 Et forma horribilem, et numero transmiserat hostem?
 Credidimus *Titanas* eos, telluris alumnos!
 Illic ast animo postquam, *Dux*, acer et armis,
 Cœperis impositam speciem dispergere rerum,
 Aspectuque tuo in proprias revocare figuras.
 Latronum en! confusa cohors, impastaque turba!
 Audax esurie, oculis fugitiva repletis!
 Quam prædæ non laudis amor, quam trusit ad arma,
 Sæva fames, miserisque urgens in rebus egestas.
 Noster *Phæbe*, tuis cum fulgidus has *Boreales*
 Dispuleris tenebras radiis, omnesque resecti
 Nube steterè doli pulsâ; *Brittanica* pubes
 Insolitos mirata metus, cursumque fugacem,
 Excepit risu, quos antea palluit, hostes.

ODE.

O D E.

Ad J. WEST, amicum, *Hospitium Templari-*
orum, Londini, mecum aditurum, Furi at-
tendendi causâ.

BARBARAS ædes aditure mecum,
Quas *Eris* semper fovet inquieta,
Lis ubi latè sonat, et togatum
Æstuat agmen!

Dulcius quanto, patulis sub ulmi
Hospitæ ramis temerè jacentem
Cum libris horas, tenuique inertes
Fallere Musâ?

Sæpe enim curis vagor expeditâ
Mente; dum, blandam meditans Camænam,
Vix malo rori, merpinive feræ
Cedere nocti;

Et, pedes quò me rapiunt, in omni
 Colle *Parnassum* videor videre
 Fertilem sylvæ: gelidamque in omni
 Fonte *Aganippen*.

Risit et Ver me, facilesque Nymphæ
 Nare captantem, nec ineleganti,
 Manè quicquid de violis eundo
 Surripit aura :

Me reclinatum teneram per herbam ;
 Quà leves cursus aqua cunque ducit,
 Et moras dulci strepitu lapillo
 Nectit in omni.

Hæ novo nostrum ferè pectus anno
 Simples curæ tenuere, cœlum
 Quamdiù sudum explicuit Favonî
 Purior aura :

Otia et campos nec adhuc relinquo,
 Nec magis *Phæbo Clytie* fidelis ;
 (Ingruant venti licèt, et senescat
 Mollior æstas.)

Namque, seu, lætos hominum labores,
Prataque, et montes recreante curru,
Purpurâ tractus oriens Eoos

Vestit, et auro;

Sedulus servo veneratus orbem
Prodigum splendoris : amœniore
Sive dilectam meditatur igne

Pingere *Calpen* ;

Usque dum, fulgore magis magis jam
Languido circum variata nubes
Labitur furtim, viridisque in umbras

Scena recessit.

O ego felix, vice si (nec unquam
Surgerem rursus) simili cadentem
Parca me lenis fineret quieto

Fallere Letho !

Multa flagranti radiisque cincto
Integris ah ! quam nihil inviderem,
Cum Dei ardentes medius quadrigas

Sentit Olympus !

GRAY. *Cantab.*

QUERELA

Q U E R E L A
L I B R I P O S T H U M I,
V I Z.

Pharmaceutices Rationalis Secundæ Partis,

DE MORTE A U T O R I S,

Celeberrimi THOM. WILLIS, M. D.

Qui, gravi confectus *Pleuritide*, Obiit

Nov. 11, 1675.

Quisquis es, hinc sicci procul absint, Lector, ocelli,
Humescat lachrymis pagina quæque tuis.
Gestiet hæc pati charta officiosa lituras,
Deflens WILLISII fata inopina fui.
Scilicet hæc almæ vocor ad consortia lucis,
Ut videam Dominum non superesse meum?
Personet ingratus nostris vagitibus Orbis,
Discat et á nobis funera tanta queri.
Credideris, Lector, scripta immortalia volvens,
Quòd potuit fato jura dedisse suo.

Quanquam mille aditus latè panduntur in Orcum,
 Mille sagax vitæ repperit ille vias.
*Cæsar*is ad magni ritum, contra agmina mortis
 Pugnavit totos, Marte favente, dies:
 Cumque hosti intentum premeret nox fera, redegit
 Pernox successus victor in Acta suos.
 Autumno recolens quot restituisset in illo,
 Spargebat fegnis quo pituita neces,
 Ingemuit *Fatum*, jamque æmula regna timebat;
 Atque novus pallor *Mortis* in ore fuit.
 Questus erat *Charon* paucos numerâsse trientes,
 Sæpèque jam vacuum se retulisse ratem.
 Tandem adit immites *Mors* indignata *Sorores*,
 “ Nilque agimus,” clamat,” fospite WILLISIO.
 “ Quin hunc pallentes properè damnemus ad umbras,
 “ Sic vivent regni reddita jura nigri.”
 Annuerit truculenta *Trias*; mora nulla secuta est;
 Devotum penetrat jussa sagitta *latus*.
 Ultrix sic hostem subito *Mors* abstulit ictû,
 Arte suâ toties qui repulisset eam.
 Sic etiam *Eurypylus* stravisse *Machaona* fertur,
 Ausus adoratum contemerare caput.

Hæc sed flebilior nulla ûnquam victima, nunquam

Intravit Stygias sanctior umbra domos.

Aurea præreptum *Cythereia* flevit *Adonin*,

Iustiùs heu natum flet *Medicina* suum.

Extinctum magicæ resonabant *Memnona* chordæ,

His at in exequiis surda *Camæna* tacet.

Orphea Calliope lugebat carmine mæsto,

Non patitur blandos nostra querela modos.

Interea dictis, *Libitina*, absiste superbis,

Luctibus hæc olim gaudia sæva lues.

Posthuma perpetuis reparantur prælia chartis,

Et nova jam vindex Pagina bella geret.

GUL. DAWKINS, M. B.

Quod sit futurum cras, fuge quærere.

MYSTICA ne cupias referare volumina cœli,

Quales dent Soles numina, quotve tibi.

Vitæ summa tuæ quamvis scribatur in astris,

Non tamen est oculis ista legenda tuis.

*Plus est in metuendo mali, quam in illo ipso
quod timetur.*

Cic.

CALLIDUS inflexam multo curvamine chartam
In speciem milvi finxerit arte puer;
Addidit huic caudam, paribusque per æthera pennis
Iusta dedit celeri pondera ferre Noto.
Et magis ut captet spectantûm lumina, caudæ
Pensilis extremâ parte lucerna micat.
Ipse petens campos fictæ per inane volucris
Aerium tenui fune gubernat iter.
Ilicet hinc pavidam cives trepidare per urbem,
Quærere, quid terris hæc nova monstra ferunt?
Mira diu speculo scrutatus lumina longo,
Augur inassuetos concipit ipse metus.
Vel rapidum jurat ferri sine lege cometam,
Vel fidus proprium deseruisse locum.

Quid

Quid timeat nescit, tamen horrida cuncta timenti

Pestiferum certè constitit esse jubar.

At cras, Dædalea ars pueri cum nota pateret,

In risum tota solvitur urbe metus.

Sic et Hyperboreo loca per subjecta Trioni

Corda virûm subitus straverit icta pavor;

Cum videre novas volitare per æthera flammæ,

Et noctu insolitâ luce nitere polum.

Hic acies cælo strictis concurrere telis

Conspicit, et rutilas conseruisse manus.

Hic magis auritus voces strepitantiaque arma

Audit, et indè citò bella futura canit.

Ast ubi naturæ sanctâ pro lege redibat

Lux eadem, nullo pone sequente malo.

Terror paulatim decesserit advena, monstra

Ipsaque per longas mox placuere moras.

Cernat ut *Auroræ Borealis* lumina virgo

Nunc vespertinum læta moratur iter.

Et pulchrâ cœli variantis imagine captam

Vix etiam serâ nocte reducit *amans*.

————— *Rem facias, rem,
Si possis, rectè, si non, quocunque modo rem.*

HOR.

SATYRA.

TEmnere Divitias prope res est, crede, *Secunde*,
Unica, quæ possit facere et fervare beatum.
Est solus Liber, qui nil cupit, atque repulsæ
Securus nescit fastidia ferre potentum.
Non hunc splendenti Regina Pecunia curru
Captivum imperiosa trahit. Præstare pudicum
Se Patriæ civem studiosus, cætera mandat
Fortunæ: Gratus meritò laudare manentem,
Nec lapsam desperare; at sibi subdere doctus
Res, fruitur vitæ felix quocunque colore.
Prole Saluator non callidus obsidet Orbos,
Officio arrepens humili, scelerumve minister.

Nam qui divitiis inhiat, nil turpe recusat:
Est huic sanè animus Recti contemptor, et emptum
Qui

Qui Virtute putet bene, quod sibi charius, Aurum:
Diis venerabilior Patronus si roget, ibit

In scelus omne. Placet Virgo vix nubilis annis ?

Traditur ipsa sui manibus patris *Iphigenia*.

Si neget illa pudens, instat precibusque minisque
Leno parens : (adeò concordia rara Pudori

Est et Avaritiæ)-----‘ Tanto oppugnabis amanti ?

‘ Quem cuperet sapiens ultro sibi, læta rogari,

‘ Quorsum pulchra nites, omni ambitione remotâ ?

‘ Sin te non movet ambitio, me respice Patrem,

‘ Cui certè debet se miræ ea gratia formæ.

‘ Ædilis nam quis ? Quæstor quis ? Scriba ? Tri-
bunus ?

‘ Filia nempe domi cui sit, vel sponsa, fororve

‘ Cultior : Ad summos Formâ nunc itur honores.

‘ Rustica ne tua sint nobis Fastidia damna.’

Parva queror, dum sic virtus perit unius atque
Fama domûs, necdum pestis permanat ad omnes.

Quid, si corripitur simili sacra Curia morbo ?

Heu Patria ! heu Pietas ! heu Virtus prisca, Fidesque !

Venales Patriam tradunt ; Legionibus Urbes

Pacatas frænare monent, terrere Quirites.

Libertas

Libertas quibus est vitâ et pretiosior auro,
Invenies raros: Ut multum, forte ducentos.

Compilat focios *Verres*? lenire Tribunal
Muneribus blandus scit: nempe Foro utier hoc est.
Improba sic Vulpes, immani cæde peractâ
Attilium, caudam laqueo deprensa, recisâ
Parte fugit, præda damnum mediocre rependens.

Mitto malas artes hominum, mendacia, fraudes
Istorum, quos urit amor sceleratus habendi;
Attento usque novis opibus, præsentibus uti
Non vacat: Urget opus, cui præ lucro omnia sordent.
Messēs hinc avidi largas metuere Coloni:
Pacem qui magnis Legionibus imperitârunt:
Litem odit *Matho* Compositam, vacuumque Tribunal
Florentesque genas *Harpax* annumque salubrem.

Nec minor anxietas, quam quærere, parta tueri.
Servorum Eoæ quanto molimine terræ
Effodiuntur opes, curâ majore miselli
Servandæ Domini! Labor est utrique molestus:
Sponte tamen miser hic, operam facit ille coactus.

ODE.

IN CHARTREUX,

Desertum salebrosum, prope *Gratianopolin* in
Sup. Dauphine, GALLIÆ Provinciâ, situm:
 a *Divo BRUNONE*, *Carthusianorum* Ordinis
Fratrum in *Eccles. Roman* Fundatore, piè
 illuc secedente, sacratum, A. D. 1084.

O H Tu, severi Religio loci,
 Quocunque gaudes nomine, (non leve
 Nativa nam certè fluenta
 Numen habet, veteresque sylvas;

Præsentio rem et conspici mus Deum
 Per invias rupes, fera per juga,
 Clivosque præruptos, sonantes
 Inter aquas, nemorumque noctem;

Quàm si repõstus sub trabe citreâ
 Fulgeret auro, et *Phidiacâ* manu,) *Phidias*
 Salve vocanti ritè, fesso et
 Da placidam juveni quietem.

Quòd

Quòd si invidendis ledibus, & frui
Fortuna sacrâ lege silentii

Vetat volentem, me resorbens

In medios violenta fluctus :

Saltem remoto des, *Pater*, angulo

Horas senectæ ducere liberas ;

Tutumque vulgari tumultu

Surripias, hominumque curis.

GRAY. *Cantab.*

IN LYDIAM.

Instabat precibus *Jovi Cupido*,

Ut ex materiâ venustiore,

Et majore operâ, nec usitato

More, aut ordine, *feminam* crearet.

Arridens, citò ruris ad recessum

Almus misit Avus, *Fidemque* nudam

Illic repperit, *Innocentiamque*,

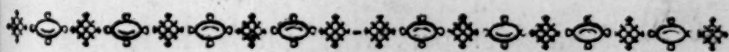
Et Frontem placidam, *Indolemque* suavem :

Dextrâ quæ facili Puer peritus

Vultûs à nimio pudore terfit,

Et

Et morum ruditate ineleganti,
 Ac nimis timidâ fugacitate.
 Sacræ Pierides petunt deinde
 Ex Aulâ ingenuam *Institutionem*,
Acumen grave, *Gratiamque* formæ,
 Cum se non nimis efferente *Fastu*.
 Ab his jussa Venus removit omnem
 Procul mollietiem, et malas dolosæ
 Mentis illecebras, Ineptiasque
 Bonum pravè imitantium, levesque
 Motus, *Gloriolæque* inanitatem.
 Miscet omnia Jupiter, lutoque
 Temperat meliore, *Lydiamque*
 Novum appellat opus, coacta vires
 Cui *Natura* suas et *Ars* dedere.

*In Infantem Nothum à crudeli et improbâ Matre
 interemptum.*

Spretâ jussit Amor Famâ te, parvule, nasci:
 Famaque te spreto jussit Amore mori.

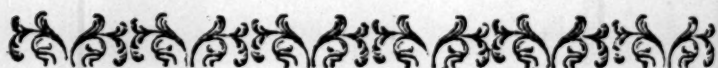

— *Series juncturaque pollet.*

HOR.

INsignes formâ Nymphas collegit *Apelles*,
 Picta sua ut niteat pulchrius inde *Venus*.
 Sufficit hæc oculi flammam, labri illa ruborem,
     Hæc dat frontis ebur, pectoris illa nives.
 Omne rapis, Pictor, decus ; ast, ut singula per se
     Pulchra placent, placeant ut benè juncta, tuum est.

In Speluncam Regiam Richmondienſem*.

AGrestem quicumque domum, congestaque faxis
 Saxa vides, parvoque humiles in rure penates,
 Credideris *Faunos* illic *Dryadasque* sorores
 Saltare; aut gelido requiescere *Pana* sub antro.
 Majus habet Numen : Testa hæc circumlita musco
 Ipsa colit *Carolina*, hæc Illam Regia cepit.

* Anglicè “ *The Royal-Hermitage at Richmond.*”

En! ut acervatim disjecti fragmina montis
 Vasta jacent, mistâque animum formidine complent
 Hîc myrtus laurusque virent, humilesque genistæ,
 Alta suum frondens caput illic erigit ulmus,
 Cincta vetusque hederâ sua brachia porrigit ilex.

Vos, Animæ illustres, quarum veneranda videmus
 In sacrâ simulachra domo, quas aspera dumis
 Tesqua tenent, nigrâque nemus complectitur umbrâ,
 Dicite, (nam vobis dulces ante omnia Sylvæ
 Semper erant, semper dilecta silentia ruris,)
 Novissimæ situm potiore? Unquamne pudicis
Arcadiæ propter saltus, aut *Theffala Tempe*,
 Hisce petenda priùs patuerunt antra Camœnis?

Hîc Magni interdum fruitur Regina Mariti
 Dulcibus alloquiis; recolit nunc gaudia lapsa
 Sola sedens, animumque absentis imagine pascit.
 Absentis gerit Ipsa vicem, Te, Maxime Regum,
 Dum divisa tenent latè loca, pacis amatæ
 Intentus studiis alto dum corde volutas
 Quicquid ubique parant gentes, populique remoti.

Affiduas inter curas, patriosque labores,
Non Tibi notorum nemorum, placidique recessus
Interdum menti gratissima surgit imago?

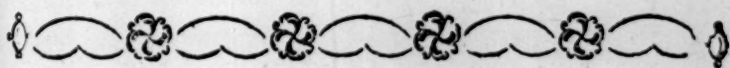
Huc Tua Te *Carolina* vocat, Tibi grande requirit
Reddere depositum Regni, et benè credita Sceptra.
Interea famamque Tuam ac ingentia Facta
Hic recolens, stabili conjunctas undique Gentes
Fœdere, pacatumque Tuis virtutibus orbem,
Fert leviùs viduâ spatium sola sub umbrâ.

De eadem a *Westmonasteriensibus* et *Etoniensibus*
Musis certatim decantatâ.

M*Yrtalus* et *Lycidas*, orti de Regibus ambo,
Ambo Pierii pars, neque parva, chori,
Arte, animis, studioque pares, *Carolina*, jubemur
Certatim vestrisnectere festa comis.
Nascentes passim properamus carpere flores,
Sylva quot agrestis, cultus et hortus, habent.
Miscetur croceo vivax *Amaranthus* *Acantho*,
Fragrant alba rubris *Lilia* juncta *Rosis*.

Hic mollis Violæ subluce purpura nigræ,
 Gloria veris ibi, Tulipa pulchra, nitet.
 Et plures, quos Sol campis maturat apricis,
 Humida vel meliùs vallis et umbra foveat.
 Quæritur utra Tuos recreat plùs copia nares,
 Gravior hinc oculos, an ferit inde, nitor.
 Quòd si forte Tibi pariter placeamus uterque,
 Sic nobis pariter rixa dirempta placet.

In *Angliæ* et *Scotiæ* UNIONEM.

————— *Alterius sic*

Altera proscit opem res, et conjurat amice.

HOR.

DUM *Rosa* purpureo suffunditur ora rubore,
Spina gravis pulchri floris amore calet.

Protinus armorum ponit pacatior iras,

Et jam blanda suæ porrigit ora Rosæ.

Ut videt alternis ambas concurrere votis,

Quæ regit hortorum *Flora* magistra vices;

Q 3

Æternum

Æternum jubet ut coeant in sædus, utrique
 Unus, et ex uno stemmate, surgat honos.
 Da, *Rosa*, perpetuum *Spina*, mea, dixit, honorem,
 Et tu præsidium, *Spina*, perenne *Rosæ*.

IN PARADISUM AMISSUM.

SUMMI POETÆ,

Johannis Miltoni, Angli, Poema Summum.

QUI legis *Amissum Paradisum*, nobile *Nostri*
 Carmen, in hoc uno carmine cuncta legis.
 Res cunctas, et cunctarum primordia rerum,
 Et fata, et fines explicat ille liber.
 Intima panduntur nostri penetralia Mundi,
 Quæque siti nostro subque superque tenent.
 Terræque, tractusque maris, cælumque profundum
 Omne tegens, *Erebi* sulphureusque specus.
 Quæque colunt pontum, terras, et Tartara nigra,
 Quæque colunt summi lucida regna poli.

Et

Et quodcunque suis cohibetur finibus usquam,

Et sine lege *Chaos*, et sine fine *Deus*.

Et sine fine magis, (siquid magis est sine fine,)

Christi pro nobis omnia passus *Amor*.

Hæc quis condigno speraret carmine dici

Posse? tamen tellus dicta *Britanna* legit.

O quantos in bella duces! quæ protulit arma!

Quæ canit, et quantâ prælia dira tubâ!

Ætheriæ turmæ! campus certaminis Æther!

Qualis et Ætherios pugna decebat agros!

Lucifer æternis quantum se viribus effert!

Ac ipso graditur vix *Michaele* minor.

Heu! quam terribili concurritur impete, et irâ,

Dum Pugil hic Cælum protegit, ille petit!

Dum vulsos montes, ceu tela reciproca, torquent,

Et non mortali desuper igne pluunt!

Stat dubius cui se victori dedat Olympus,

Et metuit pugnæ non superesse suæ.

At simul in cœlis *Messæ* insignia fulgent,

Igniferique axes, armaque digna Deo;

Et frem't horrendum stridor, rapidèque citatis

Exsiliunt dirâ fulgura luce rotis;

Undique

Undique flamma micat, totoque tonitrua rauca
 Undique per flammâs insonuere polo;
 Deficit attonitis vis et vigor hostibus omnis,
 Irrita et e dextris tela repente cadunt.
 Victa cohors fugit, et, tanquam foret Orcus asylum,
 In tenebris Orci cæca latere cupit.

Hæc sunt res magnæ, nostri quas magna Poetæ
 Dignâ ipsis rebus pinxerit arte manus.
 Cédite, *Romani* vates, huic cédite, *Graii*,
 Quosque vetus cecinit Fama, recensve canit.
 Hæc quicumque leget, tantùm cantâsse putabit
Mæoniden Ranas, *Virgilium* Culices.

L' A L L E G R O.

MILTON.

ITE graves Curæ, pullique faceffite Luctus,
 Et quicquid trifti percellit imagine mentem,
 Infernæ Peftes, tenebris loca fubdita pigris,
 Tartareas

Tartareas fedes, natale revivite regnum :
 Plangor ubi querulæque fremunt in limine Diræ,
 Nycticoraxque super nigrantibus incubat alis,
 Stridore æternæ contristans tædia noctis.

At, quam Thyrsifero peperit Venus aurea Baccho,
 Tu mihi blandaveni, Divumq; hominumq; Voluptas,
Euphrosyne, *Charitesque* unà comitentur euntem ;
 Et sine labe procax *Focus*, et lasciva *Juventas*,
 Et *Lepor*, argutique *Doli*, *Nutusque* loquaces,
Risus, et exculti comis suadela labelli :
 Quale *Decusque* animat gelasinas dulce genarum
Hebes, tum *Lusus* curarum seria fallens,
 Quiq; latus manibus constringit utrumq; *Cachinnus*.
 Quin tecum simul adfit, amabilis accola montis,
Libertas, mihi post nullas dilecta Sorores.
 Huc gressum, leviter saltantes, flectite, *Nymphæ* ;
 Fas mihi vos inter focias agitare choreas,
 Et sic compositum producere suavitur ævum. 2 /

Ergo ubi me ex somnis Aurora resuscitat orta,
 Quàm matutinos juvat auscultare canores !

Aeriâ

Aeriâ e speculâ redeuntis alauda diei
 Nuncia, ut exhilarat pigros modulamine campôs!
 Et vigil ante fores cunctantis tædia lucis
 Increpat arrecto cristatus vertice gallus;
 Horrea qui explorans, cum sœmineo comitatu,
 Vertit humum, paleamque superbâ calce fatigat.
 Parte vocans aliâ ingenti clamore *Cithæron*
 Auditur, crepitusque flagelli, et rauca canum vis.

Nunc quis me patulâ sub fago cespite vivo
 Ponet, ubi oppositâ consurgens Phœbus ab orâ
 Flammeus auratum currum conscendit, et inde
 Emittens radios redivivâ luce potentes,
 Adversas tingit rubicundo lumine nubes.
 Quam suave hinc pictos æstivi ruris honores,
 Campos ridentes variorum flore colorum,
 Cæruleos montes, ac arva supina tueri,
 Mille virens ovibus gramen tondentibus alba!
 Plurima quos inter turris procul eminet alta,
 Difficili secura sita, muroque tenaci,
 Arboris et circum veteris munimine multo.

Omni forsan ibi Naturæ dives, et omnino
 Munere Fortunæ, Virgò latet, anxia curam
 Cui cavet integræ, vigil et custodia Patris.

Hic putres *Corydon* glebas dum versat aratro;
 Seu curvam flavis falcem supponit aristis,
 Gaudia quæ sentit, levis exprimit ore canoro.
 Nec procul in mulctrum gravidæ premit ubera vaccæ
 Fallere *Phyllis* opus cantando perita diurnum.
 Pastores subeunt umbras, quæ plurima quercus
 Audit sollicitos, insculptaque narrat, Amores.
 Has juxta surgit cöopertum stramine testum,
 Splendet ubi focus, et tenuis per culmina fumus
 Volvitur; incanâ senior cum Baucide Mopsus
 Annos hoc coluit multos, utriusque fereni
 En! ut testantur vultus quam dulcè peractos.

Nunc per prata juvat spatari, murmure læto
 Arentes sæni cumulos ubi gnava juvenus,
 Congerit, aut Soli modò sectos pandit acervos.
 Fervet opus, toto corde incumbente labori.
 Et mox lenè fluens undante allabitur aurâ
 Longinquâ de turre canor; bibo lætus amatos

Aure

Aure sonos avidâ, quorum revolubilis ordo
Actus ritè cadit, toties et surgit, in orbem.

At cùm Sol abeuns plùsq̃am duplicaverit umbras,
Felicem sociâ juvenum modo quemque puellâ
Impulsu fidium videas miscere choreas.

Grata quibus subeunt operosis otia ludis,
Jam claudente diem properatam vespere fusco.
Tunc somno cessura levi, labor ipse peractus
Quem facile inducit, Zephyri malcetque susurrus,
Fabellæ fallunt hilares exordia noctis.

Sin minus hybernî delectet inertia ruris,
Compita trita peto multo pede, et urbis amœna,
Splendorem pompamque Ducum, Solennia Festa,
Tutus et urbanæ Nymphæ propè specto triumphos.
Nun libri recreent animum; præclara virorum
Gesta vel Historia enarrat quæ fida, vel alto
Docta sonare canit sublimius ore Poësis.

Quinetiam, curæ requies, medicinaque luctus,
Omnipotens Suadela Soni, quem Lingua canentis

Et

Et Lyra concordēs edunt, dulcedine mirā
 Me mihi furripiens, seu per discrimina mille,
 Mille per ambages, currat feliciter audax,
 Seu fluat in longum productior halitus, ipsam
 Harmoniæ expirans animam, mihi sapius addit;
 Musica vis, qualem si scisset callidus olim
 Arte suā lapides *Orpheus* sylvasque movere,
 Vicerat hâc victas *Plutonis* dura per aures
 Corda, nec *Euridicen* frustra plorarat ademptam.

Hæc mihi, fida comes Virtutis, gaudia præbe,
Euphrosyne, atque agerem tecum feliciter ævum.

In D. THO. PARKYNS, Equit. Aurat. de
Bunny, in Agro *Nottinghamensi*, Athletam
 celeberrimum, Epitaphium,

A R. FRIEND, S. T. P. conscriptum.

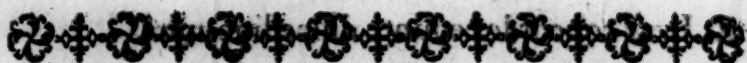
Quem modò stravisti longo in certamine, Tempus,
 Hic recubat *Britonum* clarus in orbe pugil.

Jam primùm stratus; præter te vicerat omnes;

De te etiam victor, quando resurget, erit.

R

AD

A D

C. FAVONIUM ZEPHYRINUM,

[Scilicet R. WEST.]

Amicum Epistola.

MATER rosarum, cui teneræ vigent
 Auræ Favoni, cui Venus it comes

Lasciva, Nympharum choreis

Et volucrum celebrata cantu!

Dic non inertem fallere quâ diem

Amat sub umbrâ, seu finit aureum

Dormire plectrum, seu retentat

Pierio Zephyrinus antro

Furore dulci plenus, et immemor

Reptantis inter frigora Tusculi

Umbrosa, vel colles Amici

Palladia superantis Alba.

Dilecta Fauno, et capripedum choris

Pineta, testor vos, Amio minax

Quæcunque per clivos volutus

Præcipiti tremescit amne;

Illius altum *Tibur*, et *Æsulæ*

Audisse *sylvas* nomen amabile,

Illius et gratas *Latinis*

Naias ingeminâsse rupes:

Nam me *Latinæ Naiades* uvidâ

Vidêre ripâ, quâ niveas levi

Tam sæpe lavit rore plumas

Dulcè canens *Venusinus* ales;

Mirum! canenti conticuit nemus,

Sacrique fontes, et retinent adhuc

(Sic *Musa* jussit) saxa molles

Docta modos, veteresque lauri.

Mirare nec tu me citharæ rudem

Claudis laborantem numeris: loca

Amœna, jucundumque ver in—

—compositum docuere carmen;

Hærent sub omni nam folio nigri

Phæbea lucî (credite) somnia;

Argutiusque et *lympha* et *auræ*

Nescio quid solito loquuntur.

Dat. *Romæ*. Mai. 1740.

GRAY. *Cantab.*

In *Obitum* summâ laude dignissimi Viri Dom.
Dⁿⁱ. NORTH. *Coll. Trin. Cantab.* dudum
Magistri, Morbo diuturno confecti.

O Vitam fragilem, brevem, caducam,
Spes inter dubiè metusque tractam!

Quam circum innumeræ fremunt procellæ,

Et vexant, agitantque pertinaces

Inclusam spatiis euntis horæ;

Quàm Te rem nihili fovemus omnes?

Quàm Te sistere, paululùmque lentas

Morasnectere, lenè blandientes

Votis omnibus, omnibusque verbis

Verè supplicibus piè precamur?

At nobis nec eò magis benigno

Certum sydere prorogabis ævum.

Tu, Tu lævis, et impotens reverti,

Porrò diffuis, arripisque metam

Parcarum tibi lege destinatam.

Cursu tam celeri ruunt euntes,

Et raptim rutilant caduntque soles.

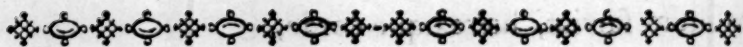
Quin, si cui dolor intimus medullis

Multum

Multùm sæviat, hæreatque corde,
Ingratas trahis otiosa noctes,
Et lentæ similis videre morti.
Noces sic fugiens, noces manensque.

O charum caput! O diuque flendum
Probis omnibus, omnibusque doctis!
Dum læti Tibi spiritus vigeabant,
Nostræ deliciæ, decusque *Grantæ*!
Dum morbi vehemens gravisque languor
Gliscebatur Tibi debiles per artus.
Nostræ tristitiæ, dolorque *Grantæ*!
Nunc desiderium unicūm Tuorum,
(Si desiderium vocare fas sit,) *Grantæ*!
Postquam Te pietas, gravi solutum
Vinclo corporis, intulit beatis
Lætum sedibus, addiditque cælo.
O Quâ Te memorabo dote, tantis
Et tot dotibus ingenî beatum!
Clarum, munificum, gravem, innocentem,
Fidum pectore, candidumque vitæ:
Quo nil purius elegantiusve,
Quo non laude et honore digniorem
Ætas prisca tulit, feret futura.

G A U R U S M O N S,

In *Campaniâ, Italiæ* Provinciâ, inter *Puteolos* et *Lacum Lucrinum* positus.

A Spice, quâ celsus se tollit in æthera *Gaurus*,
 Prospiciens vitreum lugenti vertice pontum :
 Tristior ille diu, veterique exutus olivâ
Gaurus, pampineæque eheu! jam nescius umbræ.

Nam fama est, olim, mediâ dum rura filebant
 Nocte, Deo victa, et molli perfusa quiete,
 Infremuisse æstum maris, auditamque per omnes
 Laté tellurem subter reboasse cavernas :
 Quo sonitu nemora alta tremunt ; tremunt excita tuto
Parthenopæa sinu, flammantis et ora *Vesevi*.
 At subito se aperire solum, vastosque recessus
 Pandere sub pedibus, nigraque voragine fauces ;
 Tum piceas cinerum glomerare sub æthere nubes
 Vorticibus rapidis, ardentique imbre procellam.
 Præcipites abiere feræ, perque avia longè
 Sylvarum pastor fugiens, et inhospita tesqua,
 Ah, miser ! increpitat sæpe altâ voce per unibram
 Nequicquam natos, creditque audire sequentes.

Ast ille excelso rupis de vertice solus
 Respectans notasque domos, desertaque prata,
 Nil usquam tristis præter mare conspicit ignis
 Lumine percussum, pallentes sulphure campos,
 Et flammæ, fumumque, rotataque turbine fæxa.

Quin ubi detonuit fragor, et lux arva revisit,
 Mœstos confluere agricolas, passuque videres
 Et vultu timido sua quemque requirere tecta,
 Sperantem fato si concedente daretur
 Uxoris cineres, cæforumve ossa parentum,
 (Parva quidem, tanti ast aliquæ solatia luctûs,
 Unâ colligere, et justâ componere in urnâ.
 Uxorum nusquam cineres, nusquam ossa parentum,
 (Spem miseram!) assuetosve Lares, aut cernere rura
 est.

Quippe ubi planities campi diffusa patebat,
 Mons novus: ille supercilium, frontemque favillâ
 Canum prætendens, ambustis cautibus, æquor
 Subiectum, stragemque suum, pigra arva, minaci
 Despicit imperio, soloque in littore regnat.

Hinc infame loci nomen; multosque per annos,
 Immemor antiquæ laudis, quod nec scit aratri

Collis

Collis opem, aut solito glebam revirescere cultû.
 Non avium sylvæ, non carmine manè vagantûm
 Pastorum resonant; adeò occupat undique dirus
 Horror agros foetus inopes, lucosque silentes.
 Sæpe suamque procul detorquens navita proram
 Triste notat digito littus, sævæque revolvens
 Funera mœsta refert noctis, veteremque ruinam.

Montis adhuc facies manet hirta atque aspera faxis;
 Sed furor extinctus jamdudum, et flamma quievit,
 Quæ nascenti aderat; seu forte bituminis atri
 Defluxere olim rivi, ac effœta lacuna
 Pabula sufficere ardori viresque recusat;
 Sive in visceribus meditans incendia jam nunc
 Instruit arcanis genti exitiale futuræ
 Fulmen, languentes tacitusque refuscitat ignes.

Quin jam per steriles, raro licèt ordine, clivos
 Canet oliva ferax: longum post tempus amicti
 Vite virent tumuli; patriamque revisere gaudens
 Bacchus in assuetis tenerum caput exerit agris
 Vix, et ut infido metuens se credere cœlo.

GRAY. *Cantab.*

In Italiâ peregrinatus, 1740.

Ad

Ad Venerabilem et omni Laude dignissimum
Virum *B. Hamey*, M. D. Ecclesiæ Paro-
chial. *Chelseianæ* Divo *Luæ* sacratæ *Εὐεργετη*
optimè meritum.

Q UO, Venerande Senex, dignas tibi pignore
grates

Perfolvam? Tactura chelyn mea Musa labascit.

Si mihi suppeterent tales in carmina vires,

Ut liceat verbis herbas æquare potentes

Quas *Epidaurus* alit, quas *Colcha*, aut *Theffala* tellus,

Deficerem.—Quòd si, Tu quantus in arte Medendi,

Tu quantus Pietate cluis, Factisque benignis;

Tantus ego Eloquio, si fas, evadere possem,

Ingenium minùs huic operi mihi surgeret impar.

Te simul ac primùm accessi, coramque tueri

Affarique datum est, Capitis Reverentia cani

Cor tetigit, tanquam conspecto Numine, nostrum.

Qualis in ore refulsit Honos! Quàm læta Senectus

Facundo

Facundo juvat sermone, et Mens sapere audens!
 Serior annorum fructus! Sic vester *Apollo*,
 Sumere si detur formam vultumque senilem,
 Spectandus foret. Haud alium agnovisse velitis
 Vos, *Musæ Charitesque*, Patrem. Medicina Senatum
 In Te uno ostendisse suum contenta, fatetur
 Se studiis debere tuis et Moribus omnem,
 Quam promittit, opem. Quæcunque Humanior Ars
 est,

Præsidio firmata tuo viget. Æger eundem
 Sentit Patronum, Patronum sentit egenus,
 Sive ope, sive opibus, lapsos relevando beatum,
 Suppetiasque alternando Pietatis et Artis.

Te tua Evangelico sociaverit æmula Virtus
 Cum Medico Lucâ, cujus sectaris et Artes
 Tutarisque Aras Idem; cui Temporis Ædes
 Dente diu laceræ, redeunte salute, resurgunt
 Te Medicas præbente manus. Ita factus es alter
Lucæ ipsi *Lucas*. Ecclesia nostra revixit
 Arte tuâ mixtis solùm reparata Metallis,
 Auro, Plumbo, Ære. Hæc adeò tibi *Chymia Sacra*
 Accedit

Accedit titulis, Laudumque exauget acervum.
Mœnia te Templi, te plumbea tecta loquuntur,
Te *Lucam*que tuum resonabunt æra canora.
Jam duplex, *Chelſeia*, tibi eſt Tutela Penatum,
Et Divus *Lucas*, Divoque ſimillimus *Hamey*.

Quid tibi nos tanto pro munere ritè precemur?
Vivas, ac Cœi metas emenſus et artis
Ævique, ulteriùs fines utriuſque propages,
Quemque ſciendo æquas, ſuperes vivendo *Galenum*.

A. LITTLETON. * 1678.

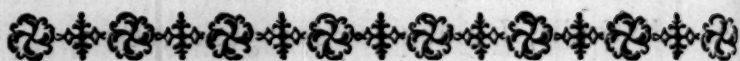
Invidus alterius rebus macreſcit opimis.

HOR.

NIX livore tumens, Nymphæ velut invida
Nympha,

Imbre petit denſo pectora pulchra Chloes.
Integriore fui quâ primum albedine vinci
Haud paſſa, in lachrymas ſolvitur, atque perit.

EPILOGUS

EPILOGUS ad *Adelphos*.

Syrus et *Uxor* ejus *Phrygia*, jam manumissi, de futuræ vitæ ratione inter se conferunt.

Phr. **O** *Syre* mi, salve! [*Syr.*] *Phrygia* et tu libera, salve!

Has libertatis do tibi primitias.*

P. Pol, bene; principio respondeat exitus! *S. Audi*,

Quæ tibi convenient munia, quæque mihi.

Omnia prospexi. *Mecum* comes esto laboris,

Officium duplex, quæstus et inde duplex.

P. Dic ergo: *S. Conduxi* ædes. *P. Quid* postea?

S. Feci

Dividuas, curæ et pars erit una tibi.

Sedula quâ tractes aliena negotia, servum

Huc adventet herus quærere, servus herumi.

P. Oh, teneo.—†*Vestrum* liceatq; ambire favorem;

Quando opus, ad nostram, quæso, venite domum.

Hîc *Auriga*, *Coquus*, *Promusque*; hîc estq; petendus

Gallus, qui patriâ torqueat arte comas.

Sive

---

* Osculatur eam. † Ad Cætum.

Sive opus Ancillâ, multa hîc bene docta; magistræ
Cuilibet, officio cuilibet apta dato.

Hæc mea sunt. Tua quæ? S. †Chartas has conspice.

‡Vestrae

Fortunæ fiam sic faber,—atque meæ.

Et Rota, quam movit Sapientia dia Senatûs,

Nobis, ut Patriæ, commoda certa feret.

Has vendo. Pretii sed nequis forte gravetur,

Pro libitû emptoris Portio quæque jacet.

Dimidium, quadrans, sextans, vicesima,—Partes

In quascunque seco commodus, et refeco.

Nil temerè aggredior, mecum est qui computat arte

Phabeâ, et quid erit providus ante monet.

“Hanc capito, hanc fugito, quamprimùm hanc ven-
dito Sortem,

“Hæc vel ad extremum fit tibi chara diem.”

Si sit opus nobis, mediis quæramur *Adelphis*;

Quà *Phrygiæ* et *Syri* janua nomen habet.

Dextrâ parte mihi locus est.—P. Mihi parte sinistrâ

S. O, *Phrygiæ* faciles,—P. O, precor, este

Syro.

Schol. Westmonast.

S

In

†*Tefferas Sortitionis* exhibet, ‡Ad Cœtum.

In M A R I A M,

Angliæ Reginam,

G U L. III. REGIS *Conjugem,*

Defunctam, Dec. 28, 1694.

E P I C E D I U M.

DOnarem statuas fidaque marmora,
 Quæ, *Regina*, tuum perpetuent decus;
 Donarem Tabulas Æraque, quæ tua
 Tradant attonitis facta nepotibus :
 Sed non hæc mihi vis, nec tua talium
 Aut Fama aut Pietas indiget artium.

At Musæ liceat spargere lilia ;
 Mœrenti liceat funeribus tuis
 Et gratas lachrymas et gemitus dare.

Te vivâ, fluvio copia divite
Fluxit; nunc miseri, rapta *Maria*, Te,
Quotquot pauperies aspera prægravat,
Sublatam numeris flebilibus gemunt.

Quantum nostra tibi debeat *Anglia*,
Testatur, folium qui viduum tenet,
Et *Legi* et *Fidei* subditus, ac pugil,
ILLE, qui cupiens esse diutiùs
Te curæ fociam lætitiæ et suæ,
Spe tantâ subitò decedit; humidis
Videns luminibus, quò citiùs piam
Traxit invida Mors, emerita et fides.

O dilecta tuis! O Patriæ Parens!
Quis nunc, Quis *Britonum* funeribus tuis
Et gratas lachrymas et gemitus neget?

O paulùm ætheriis despice sedibus,
Hos luctus populi dumque vides tui,
Arride precibus: blanda *Britannia*
Rebus pervigili lumine prospice,
Nunc commissa deis; regnaque, quæ tua
Beavit pietas, Auspiciis rege.

— *Sunt magnæ vires in corpore parvo.*

DUM violas inter nectebat ferta *Cupido*,
 Parvula sub digito fixit acumen apis.
 Continuo manibus violæ cecidere remissis,
 Et dolor infantem torquet et ira Deum.
 Indignans, lachrymis *Cythereæ* narrat obortis,
 Quàm levis huic hostis, quàm grave vulnus erat!
 Cui Dea; “Tu, fili, levis es, minimusq; Deorum;
 “Vulnera nulla tamen sunt graviora tuis.”
 J. H.

———— *Turpe senilis amor.*

OVID.

JAM linguæ faciles Latæ credamus : *amantem*
 Distare *amenti* littera sola facit.
 Ætas quindecimum properet cum claudere lustrum,
Fufidii miserum cor senis urit amor.
 Scintillant oculi, recalescit sanguinis æstus,
 Sinciput annosum dum coma cana tegit.
 Sic nivibus *Siculi* dum summa cacumina *Montis*
 Albescant, intus viscera *flamma* vorat.

ALFREDUS.

Poema recitatum in Theatro Sheldoniano, Oxon.

1775.

I SIS ubi lambit sæcundo flumine lucos
 Pieridum fortunatos, dilectæque *Phæbo*
 Atria, et exstructas sinuoso in margine turres;
 Hic deserta olim, nulloque nitentia cultu,
 Prata, udosque agros, limosa obduxit arundo:
 Vixque inter steriles juncos, ulvamque palustrem,
 Lentis obscuræ serpebant flexibus undæ.

Huc fortè ALFREDUS gressum tulit, arvaque
 circùm

Miratus, glebam irriguam, et viridantia *Tempe*,
Tempe, quæ sylvæ cingunt superimpendentes,
 “Hic,” inquit, “profugæ secreto in littore *Musæ*
 “Optatam inveniant sedem, gratoque-fruantur

“ Hospitio, et tacitâ securæ in valle quiescant ;
 “ Nec locus ullus erit quo se plus jactet *Apollo*.”

Pascua continuò micuere per avia turres :
 Ipsa *Isis* vitreis nitidum caput extulit undis,
 Suspiciensque novas arces, insuetaque templa,
 Venturos lætâ præsumit mente triumphos,
 Culminaque artificem WRENNI referentia dextram.

Nec tamen infausto posuisti has omine sedes,
 Sancte Pater, nec spes animum frustrata sefellit ;
 Cernis, ut attollunt vivaces vertice lauros
 Egregii Vates, et *Phæbo* digna locuti,
 Quique omnes *Sophiæ* nôrunt decerpere flores.
 Ipse agmen, cunctis sublimior, ordine longo,
Chaucerus ducit ; prisco dum pectine cantat
 Cristatas turmas, equitesque hastilibus aptos ;
 Sive levis pangit fabellas ritè facetas,
Angliacumque aperit felici carmine *Pindum*.
 Quis procul ille* autem, solus qui in valle reductâ,
 Lentior incedit, defigens lumina terræ ?

Hic

Hic animæ latebras princeps patefecit opertas;
 Unde illa innumeros motus, ratione magistrâ,
 Induat, unde ortu dubio primum infita menti
 Cognitio explicuit vires, tenebrisque refusis
 Clara per obscurum prætendit lumina callem.
 Hunc olim *Rhedycina* canet, quotiesque recenset
 Grata suos, celebresque memor per sæcula cives,
 Insignem ante alios meritò memorabit alumnum.
 Nec te, *Castalidum* Proles* lectissima, plectro
 Musa ingrata filet, cui fontes ipsa reclusit
 Integros *Pallas*, facilisque indulfit *Apollo*,
Pierioque dedit contingere dicta lepore.

At neque dilectis solum penetralia *Musis*
 Condidit ALFREDUS, soli sua limina *Phæbo*:
 Jura etiam, sapiens et servantissimus æqui,
 Edocuit, quâque est stabilis Respublica normâ.
 Quin Artes, fautore illo, subiere repentè
 Ignotæ: tum Nauta vagus dare vela patenti
 Ausus erat pelago, atque alienas quærere terras;
 . Contemnenſque

Contemnenſque æquor tumidum victricia claſſis
 Arma tulit latè, *Daniſ* dominata fugatis,
 Et patrium advexit peregrina in regna *Draconem*.
 Quinetiam Artifices, externâ e gente proſecti,
 Illius accitu coeunt ; pars mœnibus urbes
 Cingere, ſolertique manu procudere formas
 Spirantes, vivosque effingere marmore vultus ;
 Dùm calamo interea varioque colore figuras
 Mentitur veras, et ludit arundine pictor.
 Nec minus in bello virtus inſigniit hoſti
 Parcentis victo, debellantique ferocem.
 Nam neque ventoso tulit hunc in prælia curru
 Ambitio, neque regnandi tam dira cupido
 Impulit, infando vicina laceſſere regna
 Marte ; ſed infidi cum ſœdus rumpere *Dani*
 Auderent, nutu novit componere bellum,
 Et Conjuratis potuit dare jura Tyrannis.

O quis me ducet, qua FARINGDONIA clivo
 Affurgit viridi? Sublimi a vertice montis
 Lætus ubi intentos pascens per ſingula viſus,
 Explorare humiles campos, ſubjectaque poſſum
 Mœnia, et educas non nullo numine turres.

Hic

Hic ulmos inter patulas caput erigit alma

ALFREDI nutrix WANTAGIA. Sæpe sub umbrâ

Hic puer, agresti meditatus arundine Musam,

Sæpe hanc ad lympham, subductæ in margine ripæ,

Parvulus incerto se lusu exercuit heros.

Colle* ex adverso, candenti e rupe minacem

Surgere equum, rudibusque notis expressa videbis

Tendere terga solo, longoque albescere tractu :

Hic olim stravit duro certamine *Danos*

ALFREDUS, postquam defessa *Britannia* longo

Servitio, imperiumque pati plagasque superbi

Victoris nollet, rursusque reposceret arma.

Hinc procul apparet felix *Rhedycina*, remotis

Indiciis, mediâ riguæ convallis in umbrâ ;

Vixque acie possunt oculi servare domorum

Testa, et cæruleis occultas nubibus ædes ;

Has inter veneranda, immanique ardua mole,

RADCLIVII stat pulchra domus, medioque superbit

Ampla situ, qualis *Vaticani* inclyta sedes

Erigitur cælo, aut *Capitoli* immobile saxum

Subjectam

* Anglicè, *White-Horse Hill*.

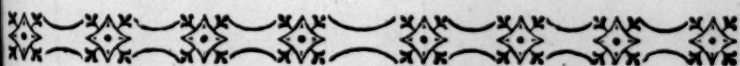
Subjectam latè prospexit desuper urbem.
 At prope moliri cernas nova culmina,* eodem
 RADCLIVIO fundante: viden' ? Jam Turris aperto
 Emicat aspectu, propriumque affectat *Olympum*.
 Et mox tempus erit, cum certâ lege planetas
 Errantes, magni attentos ad jussa Parentis
 NEWTONI explorent alii, qui sædera noscant
 Naturæ, arcanasque vias; ut menstrua luna
 Accendit sub nocte facem, radiisque relucet
 Oppositis, medio dum sol immotus in axe
 Igne indefesso fulget, cinctusque ministris
 Ipse regit seriem, et volventes ordinat annos.

Musarum augustæ sedes, sacrataque tecta,
 Quæ cælo æquavit pietas, et opima priorum
 Munera condecorant, salvete ! ut perculit ardor
 Cor mihi, dum recolo prisca monumenta laboris,
 Et decus antiquum, et tantæ primordia famæ !
 Tuque O, sancta Domus,† longâque ætate verenda,
 Cujus in hospitium, quâ primùm sede receptæ,

ALFREDO

* Domus *Astronomica*. † *Universitatis Collegium*.

ALFREDO monstrante, choros duxere Camœnæ,
 Ante alias, salve! celebrat dum Musa Patronum
 Communem, veterique refert hæc Vota Parenti
 Interea tu firma diu, longosque per annos
 Stes immota, novo surgentes vertice turres
 Conspiciens, . socioſque Lares circùm undique cultû
 Magnifico, qualis patrii per limen *Olympi*
 Invehitur Regina Deum, turritaque tollit
 Tempora, et innumeros complectitur una nepotes.

———— *Invicta potentia Cæli est.*

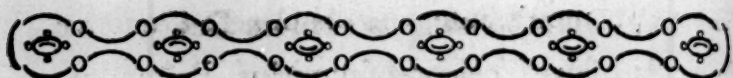
CUM *Pharia Ifacidæ* fugerunt agmina; muro
 Divisum vitreo muniit æquor iter.

Per loca dum queruli contendunt arida; rupes

Percita mirifico verbere fundit aquas.

Quid non efficiet Suprema potentia *Cæli*,

Quâ mare dureſcit, duraque ſaxa liquent?

BALAAMI *Prædictum.*

NUM. Cap. XXIV.

QUIS pulsat hospes corda furoribus
 Commota mœstis? æstuat, æstuat
 Mortale pectus, irruentis
 Ferre Dei grave pondus impar.

Concussa pronis verticibus mihi
Pisgæa rupes annuit, annuit
 Sublimis æther, intremuntque
Zipporidæ peritura regna.

Apparet ingens turba patentibus
 Diffusa campis, quot Boreas agit
 Hybernus undas, quot serenæ
 Noctis equos comitantur astra.

O quàm

O quam tremendum, gens nimum Deo
 Dilecta, fulges! servat adhuc minas
 Sic frons leonis, qui recumbens
 Terribili requiescit ore.

Jam sævit audax colla minacium
 Calcare regum, jam domitâ sedit
 Tellure victrix, bella cessant,
 Et filuit tremefactus orbis.

En castra longâ planitie sita
 Letale rident! En fluitantia
 Vexilla ludunt, et per auras
 Tela procûl metuenda splendent!

Sic quâ pererrat fons tacitum nemus,
 Nutrita quercus flumine limpido,
 Regina silvarum, decoros
 Porrigit exspatiata ramos.

Auditis? Ictæ vocibus asperis
 Valles reclamant. Ecce Deus, Deus
 Ad arma cursantes, ad arma
 Concitat, et geminat furorem.

T

Cerno—

Cernō—sed unde hæc pectore languide
Luctantur, heu! suspiria? Quis dolor

Cor angit? Injussis repentè

Cur lachrymis maduere vultus?

O causa luctûs! O patria! O dies,
Suprema quæ mox advenies mihi!

O fat severus, parce tandem,

Parce, Parens hominum ac Deorum.

Cur omnia in nos spicula dirigas,

Quos umbra sacri sola supercilî

Terret? Perimus, fulminantem

Si quatias inimicus hastam.

Quæ faxa, quæ me faucibus inviis

Condent cavernæ? Quæ teget hoc caput

Amica rupes, dum ferocis

Transierint fremitus procellæ?

J. JORTIN. A. M. 1750.

In INAUGURATIONEM

Honoratissimi Domini, JOHANNIS FANE,
Comitis de *Westmoreland*, Cancellarii
Universitatis OXON.

Dialogus habitus, in *Theatro Sheldoniano*, Jul. 5, 1759.

Inter Academicum et Rusticum.

R. **H**EUS! bone, dic, fodes, quæ gaudia tanta
Togatum

Exercent populum, festosque imitata triumphos
Lætitia, ardentis medio in discrimine belli?

A. Tu verò unde venis? Vel qui te rure recessus
Abdidit, usque adeo Famæ impenetrabilis, ut non
Audieris nostris celebrari Encænia Musis?

R. Audivi certè, quantumvis Rusticus; atque hæc
Causa fuit cuperem longo ut post tempore dulces
Musarum sedes, Almanque revifere Matrem;

Cujus amor nunquam labetur pectore nostro:
 Sed cur tam pleni solennis pompa Theatri
 Intermissa diù redeat nunc, scire laboro.
 Nam, mihi quæ retulit Senior, si credere fas sit,
 Hunc olim Pâtres ritum instaurare solebant,
 Optatum quoties referens Pax Aurea vultum
 Compositis jussit mitescere sæcula bellis:
 Aut siquando sacras tanto dignetur Honore
 Regius *Aonidum* sedes, ut viferet, Hospes:
 Seu nova laudarent gratæ sibi dona *Camæna*:
 Quale tui, *Sheldone*, opus immortale Theatri;
 Quo nil splendidius, nil sese dignius usquam
 Orbem perlustrans vidisse fatetur *Apollo*;
 Præcipuè pulchrâ hâc circùm fulgente Coronâ.

A. Argumenta quidem *Thebanâ* digna *Camæna*,
 At non cuncta, refers; neq; enim, si, Marte secundo
Brittannis faveat plaudens *Victoria*, nostras
 Dedecet Heroum palmis intexere lauros;
Marlburii decies decorârunt tempora quales,
 Et nunc, magne, tuos comitantur, *Amherste*, Trium-
 phos.

R. Nec

R. Nec fileant Patriæ dilectum carmina nomen;
Auspiciis cujus feliciter omnia cedunt.

A. Dignos laude viros vitâ donare perenni,
Seu quis consilio valeat, seu rebus agendis,
Officium est *Musæ*; deerit neque copia gratæ,
At propior nos exercet jam cura, laborque
Providus, ut quorum meritis et munere florent
Hæ Sedes, opibusve auctæ, studiisve colendis
Instruæ, referatur honos et gratia Facti.

R. Quin age, dic, Matri quis nuper amicior *Almæ*
Splendorem addiderit.—Namq; *Ædes Radclivianus*,
Me puero, memini sublimi vertice cœlo
Eductas, nostræ sanè *Capitolia Romæ*;
Mira quidem fuerit moles, auctoreque digna,
Sed nihil intus habens; animâ sine nobile corpus.

A. At fuit huic etiam tandem satis ampla supellex;
Stipatosque foros mirabere codice multo,
Et Scriptis Veterum; eripuit quæcunque *Fraferus*
Temporis invidiæ, et spoliis *Orientis* onustus
Rettulit in Patriam, pro tanto munere gratam.

R. Quippe parum est Almæ speciem ostentare
Parenti,

Sit licèt hæc, fateor, pulcherrima, ni super addat.
Internas Largitor opes, ac utile quicquid
Inventum est docilis mores formare Juventæ,
Atque alere ingenuas cœlesti nectare mentes.

A. Hoc, quôcunq; oculos vertas, fateare necesse est.
Et fortasse tuas *Vyneri* venit ad aures
Nomen, quæque suis legavit dona benignus
Oxonidis; patrias qui nunc addiscere leges,
Quod magno fuerat pretio, longèque pettum;
In manibus posuit:—Ne damno cætera doctis.
Dedecorique foret sinuosi incititia Juris,
Venalisque Fori, et lites sine fine trahendi.

R. Id verò invideo vobis, præq; omnibus unum
Inceptum miror, dignum Sapiente Bonoque.
Atque utinam sanè vestris mihi Fata dedissent
Temporibus nasci, talemque audire Magistrum,
Qui Legum ambages solerti mente resolvat.
Tum mihi quanta foret dicendi gloria *fratres*
Armigeros inter, cum dantes Jura popello
Ruricolæ

Ruricolæ sublimē sedent, venerabilis ordo.

At nunc semper ego Auditor tantū; ac, nisi quod
 sim

E tribus unus ibi, vae! pondus inutile Scamni.

A. Aptè equidem hoc monet, ut Statuas, spiran-
 tia signa,

Commemorem, atqui istis multū diversa; sepultis

Utpote per quæ Vita redit, virtutis et artis

Antiquæ monumenta; tuo quæ plurima Dono,

Pomfretta illustris, quisquis videt addita nostris

Marmoribus, putet in mediâ se vivere *Româ*:

Hæc si tentarem describere singula versu,

Antè diem clauso componet Vesper Olympo.

R. Sed tu desine plura; Mihi fat causa patefcit;

Cur gaudet tantos *Academia* nacta Patronos;

Et plusquam solitâ celebrant *Encænia* pompâ

Libera securæ peragentes otia *Musæ*.

A. Quòd si *Cæsareo* nondum *Rhedycina* beatam

Hospite se jactat, sed adhuc spes pascit inanes;

At primi Procerum Patrumque, (invita fatetur

Invidia,)

Invidia,) atque Artes quibus et Studia optima cordi,
 Lætitiæ interfunt nostræ, plausuque secundo
 Incendunt animos ingenti Laudis amore.
 Et venit ante alios Hospes gratissimus, omnis
 Cui *Phæbi* Chorus assurgit, viduosque scholarum
 Ultrò submittit fasces, ut jura Togatæ
 Det genti, meritisque æquus decernat honores.
 Ille, vide'n, quantâ cum Majestate supremum
 Conscendit solium, et præsens (quod cernere rarò
 Contigit) ipse sui regni moderatur habenas?

R. Agnosco *Fani* vocem, vultumque verendum;—
 Sed qualem quantumq; Virum!—Seu bella gerentem
 Fidus amor Patriæ juvenem per tela, per hostes
 Impulit impavidum, tremefacti ad littora *Rheni*:
 Sive Patres mirâ fandi dulcedine mulcet
 Srenuus Orator pro Libertate tuendâ.
 Scilicet hunc placido nascentem lumine *Pallas*
 Aspiciens, voluit Diva inclarescere donis
 Omnibus alma suis, et Lauro ornavit utrâque;
 Ut meliùs patrias regat et defendat *Athenas*.
 Gratulor, *Oxonidæ*, hoc Vobis, quòd Præsìde tali
 Sit studiis reparatus honos, atque Aurea demum
 Sæcula restituens vester jam regnet *Apollo*.

O D E

In E A N D E M.

QUIS Te, *Belloſito* quæ Dea præſides,
 Dignè quis celebret?—Divitis Ingent:
 O Cultrix eadem maxima, et aureæ
 Argumentum eadem Lyræ !

At non propter aquas dulcè volubiles
 Aſtris turrigerum quòd caput inferas;
 Sed gemmas *Arabum* quòd ſuperans decus
 Fauſtos nobilitet Lares.

Clarorum en ! benè quas effigies Virûm:
 Sculpsit marmoreas dextra peritior,
 Aut *Graiûm* aut *Italûm* munus amabile,
 Felici gremio excipis.

At nec solâ animum pascis imagine ;
 Quales finxit enim *Pierius* labor
 Heroas, melior vel posuit *Scopas*,
 Talis *Fanus* adest Tuus.

Te præsentē, animos, Hospite et Arbitro,
 Accendi celeres quò modulaminum
 Vis insueta rapit! Dumque iterat domus
Sheldoni sonitus, pari

Certant officio *Castalidum* Chori.
 O! siqua hæc superans pars laquearia
 Cœli transfiliat mœnia, et audiat
 Festivum *Offorides* melos ;

Te Pugnæ focium non sine gaudio
 Bellator recolet, quo Duce fregeris
 Turmas *Celtiacas* ; cùm juvenilia
 Lauro tempora cingeres.

Sic quondam *Enceladi*, ad flumina *Penei*,
 Vires Marte novo contudit æmulas
Phæbus vel Juvenis, laudis et inclytum
 Venturæ augurium dedit.

Phæbum

Phœbum, Præsidium Tu Decus et Togæ,

Musarum referes nunc moderamine:

Clangoremque tubæ dulce sonantibus

Permutans citharæ modis,

Heroi emerito fat Tibi duxeris,

Si, cum Fata dabunt, (jamque aderit Dies,)

Ut, rupto toties fœdere, *Gallia*

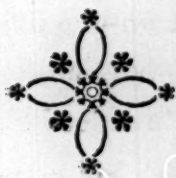
Fallaces iterum manus

Viçta *Anglis* dederit, *Pierides* tuæ,

Gaudentes Patriæ vindice Gloriâ,

Laudes *Angliaci* Nominis, et suas,

Sera ad sæcula provehant.

Clarissimo

Clarissimo, et *Medicæ Artis* peritissimo, Viro,
THOMÆ SYDENHAM, M. D.

In *Tractatum* ejus de FEBRIBUS.

FEbriles æstus, victumque ardoribus orbem
Flevit non tantis par *Medicina* malis.
Nam post mille artes, *Medicæ* et tentamina curæ,
Ardet adhuc Febris, nec velit arte regi.
Præda fumus flammis; solum hoc speramus ab igne,
Paucior ut restet, quem tegat urna, cinis.
Dum quærit Medicus Febris causamque modumque,
Flammarum et tenebras, et sine luce faces;
Quas tractat, patitur flammæ; et Febre calefcens,
Corruit ipse suis victima rapta focus.
Qui tardos potuit morbos, artusque trementes
Sistere, Febrili se videt igne rapi.
Sic Faber exesos fulcit tibiçine muros,
Dum trahit antiquas lenta ruina domos.
At si flamma vorax miseras incenderit ædes,
Unica flagrantés tunc sepelire salus.

Fit fuga, tectonicas nemo tunc invocat artes,

Cùm perit artificis non minùs uſta domus,
Se tandem *Sydenham* Febrisq; Scholæq; furori

Opponens, Morbi quærit, et Artis opem.
Non temerè incuſat tectæ putredinis ignes;

Nec fictus, Febres qui fovet, humor erit.
Non bilem ille movet, nulla hîc pituita: Salutis
Quæ ſpes, ſi fallax ardeat intus aqua?

Nec doctas magno rixas oſtentat hiatu,
Queis ipſis major Febribus ardor ineſt.

Innocuas placidè corpus jubet urere flammas,
Et juſto rapidos temperat igne focos.

Quid Febrim extinguat, varius quid poſtulat uſus,
Solari ægrotos quâ potes arte, docet.

Hactenus ipſa ſuum timuit Natura calorem,
Dum ſæpe incerto, quo calet, igne perit:

Dum reparat tacitos malè provida ſanguinis ignes,
Præluſit buſto; fit calor iſte roguſ.

Jam ſecura ſuas foveant præcordia flammas;
Quem Natura negat, dat Medicina modum.

Nec ſolùm faciles compeſcit ſanguinis æſtus,
Dum dubia eſt inter ſpemque metumque ſalus;
Sed fatale malum domuit, quodque aſtra *maligna*
Credimus, iratam vel genuiſſe *Stygem*.

Extorsit *Lachesi* cultros, Pestique venenum,
 Ipsius et prædam dentibus Illa Necis.
 Post tantas strages, cumulataque funera busto,
 Victa jacet parvo vulnere dira Lues.
 Delapsæ cœlo flammæ licèt acriùs urant,
 Has gelidà extingui ne nisi morte putes.
 Tu meliora paras, victrix Medicina; tuusque,
 Hæc mala quæ superat sæva, triumphus erit.
 Vive, liber, victis Febrilibus ignibus; unus,
 Te simul et mundum qui manet, ignis erit.

J. LOCKE, A. M.

Ex Æde Christi. *Oxon.* 1676.

In *Obitum* HENRIETTÆ Ducissæ Aurel.

CAROLI II. Angliæ Regis, Sororis.

DEpositum validè stimulatà resumere plectrum
 Solvat ut huic celso tristia iusta rogo,
 Præfractè nostris obnititur improba votis,
 Ceu juris nimiùm conscia *Musa* sui;
 Objurgatque simul; "quid me, importune, laceassis
 "Semper, et invitæ talia pensa locas?"

"Nil

- “ Nil aliud quam funestos evolvere casus,
 “ Magnaque nequicquam plangere damna jubes.
 “ Nobile quicquid habet tellus, et amabile quicquid;
 “ Turbine, spes nostras ludificante, rapi.
 “ Regia perpetuo fordere palatia luctû,
 “ Et nova continuò vulnera corda pati.
 “ His ut ego solis vires impendere poscar,
 “ Ac ornare meis tam mala fata modis,
 “ Ægrè mœsta fero; modulamine suffice digna,
 “ Fata tui *Regis* prospera; sponte canam.”

ISAAC. BARROW, S. T. P.

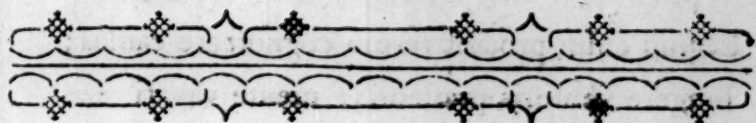
Coll. Trin. Cantab. 1670.

DAVIDIS in *Saulum* et *Jonathanum* Threnus.

ERgone magnanimi Heroes, decus *Israelis*,
 Proh dolor! in patriis occubere jugis?
 Fama *Philistæas* ah! ne pertingat ad urbes,
 Neu *Gatham* tantæ nuntia cladis eat;
 Hostis ut invisos agitet sine more triumphos,
*Judaicis*que nurus barbara, læta malis.
 Triste solum, *Gilboa!* tuis ne in montibus unquam
 Vel ros, vel pluvizæ decidat imber aquæ.

Ne reddat primos aris tua messis honores;
 De grege lecta tuo victima nulla cadat.
 Quà scûta heroum, quâ *Sauli* parma relicta est,
 Nequicquam heu! sacrum cui caput unxit oryx.
 Non sine cæde virûm *Sauli* priûs hasta redibat;
 Non *Jonathani* expers sanguinis arcus erat:
 Nobile Par, quos junxit amor, quos gloria junxit,
 Unaque nunc fato jungit acerba dies.
 Ut celeres vicere aquilas, validosque leones,
 Viribus et cursu bella ciere pares!
 At Vos O! *Saulum Solymææ* flete Puellæ,
 Qui dites vobis rettulit exuvias;
 Qui collo gemmas, qui textile vestibus aurum,
 Coccina qui *Tyriâ* tincta bis arte dedit.
 Heu quianam Heroum bello perit irrita virtus!
 Montibus in patriis, ah *Jonathane*, jaces!
 Tu mihi, tu æterno flendus, *Jonathane*, dolore
 Occidis! heu misero frater adempte mihi!
 Heu pietas! heu rara fides, et dulcia fessio
 Alloquia! heu sanctæ scædus amicitiae!
 Quæ mihi in adversis tulerat nova gaudia rebus;
 Gaudia, scæmineus quæ dare nescit amor.
 Proh dolor! heu quianam duro in certamine belli
 Fracta virûm virtus, armaque cassa jacent!

DE
ANIMI IMMORTALITATE
POEMA.

AUCTORE
ISAACO HAWKINS BROWNE.

LIBER PRIMUS.

CÆTERA per terras animalia forte fruuntur,
Quam sua cuique dedit Natura ; nec amplius
optant.

Solus homo, qui scire sagax, cui summa cupido
Scrutari causas et mutua fœdera rerum,
Vanum iter ingreditur ; nigris namque imminet alis,
Et cursu in medio Mors intercludit euntem.
Quorsum isthœc, si nil sapientia dia creârit
Incastrum ? Quorsum hæc divinæ semina mentis,

In proprios si non poteruntadolescere fructus?
 Ecquid enim prodest rerum cognoscere causas;
 Jungere venturis præsentia; mente vagari
 Solem atque astra super, morituro? Scilicet omnes
 Una manet Lethi lex, et commune sepulcrum.
 Nonne ergo satiùs cum *Phyllide* ludere in umbra;
 Teque, *Lyæ* pater, lætis celebrare choreis?
 Novit enim *Bacchus* curas depellere, novit
 Præteriti sensus abolere metumque futuri.

Quare age, vina liques: epulæ, convivia, lusus,
 Psallere docta *Chloe*, citharæque perita *Neæra*,
 Non absint; volucris rape lætus dona diei;
 Quærere nec cures quid crastina proferat hora.

Atqui pertæsum est harum citò deliciarum;
 Scilicet, hæc fatiat vix dum libata voluptas.
 Ergo dimissis quæramus seria nugis.
 Accumulentur opes; ducit quò gloria, quòve
 Ambitio, stipatus eas examine denso
 Manè salutantum. Quid multa? Huc denique
 eòdem
 Volveris, ut clames, Heu! quantum in Rebus inane!
 Quænam

Quænam igitur tentanda via est? Ubi littus amic-
cum?

Nempe vides ut semper aiet, dum corpore clausa est,
Mens alia ex aliis scire, sine fine gradatim
Æternum (sic fert Natura) attingere Verum.

Gaudia quinetiam non hæc fugientia poscit,
At magis apta sibi, vicibusque obnoxia nullis;
Gaudia perpetuum non interitura per ævum.

Quare fume animum; neque enim sapientia dia
Frustra operam impendit; neque mens arctabitur istis
Limitibus quibus hoc perituum corpus; at exfors
Terrenæ labis viget, æternumque vigebit:
Atque ubi corporeis emissa, ut carcere, vinculis,
Libera cognatum repetet, vetus incola, cælum,
Nectareos latices Veri de fonte perenni
Hauriet, ætheriumque perennis carpet Amomum.

• At verò, dum vita manet, si vita vocanda est
Corporis hæc cæco conclusa putamine, torpet
Vivida vis animi, nec ovantes explicat alas.
Multa tamen veteris retinet vestigia stirpis.
Unde etenim tot res reminiscitur? Unde tot apto
Ordine

Ordine disponit, mox et depromit in usus ?
 Quippe haud tam locuples hæc, tamque immensa
     supellex
 Corporis in cellis poterit stipata teneri ;
 Aut vi corporea revocari in luminis oras.

Ille etiam inventrix, varias quæ protulit artes,
 Suppeditans vitæ decus et tutamen egenæ ;
 Nomina quæ imposuit rebus, vocemque ligavit
 Litterulis ; aut quæ degentes more serarum,
 Dispersosque homines deduxit in oppida ; quæve
 Legibus edomuit, fœdusque coegit in unum ;
 Quænam isthæc nisi Vis divinior, ætheriusque
 Sensus, et afflatu cœlesti concita virtus ?

Jam quorum undanti eloquium fluit amne, rapitq ;
 Quò velit affectus, tonitruque et fulgura miscet ;
 Divitias trahit unde suas ? Vigor igneus ille
 Num mortale sonat ? Quid censes carmina vatum ?
 Sive etenim flexu numerorum vique canora,
 Oblectet varia dulcedine lapsus ad aures ;
 Seu, speciosa canens rerum miracula, fictis
 Ludat imaginibus, peragretque per intima cordis ;

Nil

Nil parvum spirat, nil nōn sublime Poeta.
 Cumque super terris quæ fiunt, quæque tuemur
 Omnia, curriculo volventia semper eodem,
 Non explent animum, varia et magis ampla pe-
 tentem ;
 Sanctus adest Vates, per quem sublimior ordo,
 Pulcrior et species, et mentis idonea votis
 Exoritur, vitæ spes auguriumque futuræ.

Quid, qui cœlestes nōrunt describere motus ;
 Sidera, quâ circa solem, quâ lege Cometæ
 Immensum per Inane rotentur, ut æthere vasto
 Astra alia illustrent alios immota planetas ;
 Nonne hanc credideris mentem, quæ nunc quoque
 Cælum
 Astraque pervolitat, delapsam cœlitus, illuc
 Unde abiit remeare, suasque revisere sedes ?

Quî tandem hæc fierent nisi quædam in mente
 subesset
 Vis sua, materiæ mixturâ immunis ab omni ?
 Conscia porrò sibi est, vult, nonvult, odit, amatque,
 Et

Et timet, et sperat; gaudet, mœretque suâ vi
 Ipsa; ministerio neque corporis indiget ullo;
 Viribus ipsa suis inter se comparat, et res
 Sejungit rebus; vaga dissociataque Veri
 Membra minutatim legit, ac concinnat amicè.
 Elicit hinc rerum causas, atque artibus artes
 Hinc alias aliis super extruit ordine pulcro;
 Et magis atque magis summa ad fastigia tendit,
 Unde omnis series causarum apparet, et omnis
 Numinis à folio ad terram demissa catena.
 Denique et in sese descendit, et aspicit intus
 Rerum ideas, quo quæque modo nascantur; et unde
 Cogitet, ac propè jam, sua quæ sit fabrica, novit.
 Tantane corporea est virtus? An machina vires
 Percipit ulla suas, aut quid sibi præbeat escam?
 Omne etenim corpus nihil est nisi machina, motu
 Impulsa externo, non interiore suoque.

Vulgi igitur studiis noli altæ mentis acumen
 Metiri; ast illos, etiam nunc laude recentes,
 Contemplare viros, tellus quos *Attica*, vel quos
Roma, nec alterutri cedens tulit *Anglia*, nutrix
 Heroum, dum tempus erat, melioribus annis.

Quid

Quid tibi tot memorem divino pectore vates,
 Totve repertores legum, fandive potentes?
 Quid, per quos venit spectanda scientia; dudum
 Informi cooperta situ, lucemque perosa?
 Ante alios verò *Baconus*, ut ætherius sol,
 Effulgens, artes aditum patefecit ad omnes.
 Hic à figmentis Sophiam recocavit ineptis
 Primus; quæque regit fida Experientia gressus,
 Securum per iter, *Newtono* scilicet idem
 Designatque viam, et præcurfor lampada tradit.

Illustres animæ! Si quid mortalia tangunt
 Cœlicolas, si gentis adhuc cura ulla *Britannæ*;
 Vos precor, antiquum Vos instaure vigorem;
 Ut tandem excusso nitamur ad ardua somno,
 Virtutis veræ memores, et laudis avitæ.

Nempe horum egregias reor haud sine numine dotes
 Enasci potuisse; Deum quin tempore in omni
 Consperxisse, velut stellas, hinc inde locorum
 Splendiora animi quasi quædam lumina; ut istis
 Accensa exemplis se degener efferat ætas,
 Agnoscatque sui quàm sit sublimis origo.

Præterea

Præterea esse aliquid verè quod pertinet ad nos,
 Morte obitâ, nemo secum non concipit; intûs,
 Monstratum est intus; testatur docta vetustas;
 Publica vox clamat; neq; gens tam barbara, quæ non
 Prospiciat trans funus, et ulteriora requirat.

Hinc feritur, tardè crescens, et posthuma merces,
 Quercus, natorum natis quæ profit: et ingens
 Pyramidum moles stat inexpugnabilis annis.

Hinc cura illa omnis vivendi extendere metas,
 Nomine victuro; tanti est hinc fama superstes,
 Ingenio ut quisquis præcellit, nulla recuset
 Ille subire pericla, nec ullos ferre labores,
 Si modò venturi speciem sibi vendicet ævi,
 Gloriaque ad feros veniat mansura nepotes.

Nonne videmus uti convictus criminis, ipso
 Limine sub mortis, culpam tamen abneget omnem:
 Mendax, ut sibi constet honos atque integra fama
 Nempe animis hæc iniecit Natura Futuri
 Indicia, obscurasque notas; hinc sollicita est mens

De se posteritas quid sentiat ; at nihil ad nos
 Postera vox, erimus si nil nisi pulvis et umbra ;
 Sera venit, cineres nec tangit fama quietos.

Quid porrò exequiæ voluere ? Quid anxia cura
 Defunctis super, et moles operosa sepulchri ?
 Pars etenim terræ mandant exsanguie cadaver,
 Et tumulo ferta imponunt, et sacra quotannis
 Persolvunt ; tanquam poscant ea munera Manes :
 Extructâ pars ritè pyrâ, cremat insuper artus,
 Colligit et cineres, fidâque reponit in urnâ ;
 Ut sic reliquiæ durando sæcula vincant.

Quid memorem fluctu quos divite *Nilus* inundans
 Irrigat ? His patrius mos non exurere flamma,
 Non inhumare solo ; sed nudant corpora primùm
 Visceribus, terguntque ; dehinc vim thuris odoram
 Et picis infundunt, lentoque bitumine complent :
 His demùm exactis, vittarum tegmine multo
 Constringunt, pars ut sibi quæque cohæreat aptè ;
 Picta superficiem decorat viventis imago.
 Usque adeò ingenita est spes, et fiducia cuique
 Consignata, fore ut, membris jam morte solutis,

Restet adhuc nostri melior pars ; quam neque Fati
Vis perimet, nec edax poterit delere vetustas.

Aspice quas *Ganges* interluit *Indicus* oras :
Illic gens hominum medios se mittit in ignes,
Impatiens vitæ ; vel ad ipsa altaria Divûm
Sponte animam reddit, percussa cupidine cæcâ
Migrandi, sedes ubi fata dedêre quietas :
Ver ubi perpetuum, et soles sine nube fereni.

Nec minùs uxores famâ celebrantur *Eoa* :
Non illæ lachrymis, non scæmineo ululatu
Fata virûm plorant ; verûm, (mirabile dictu!)
Conscenduntque rogam, flammâque vorantur eâdem.
Nimirûm credunt veterum sic posse maritûm
Ire ipsas comites, tædamque novare sub umbris.

Aspice quâ *Boreas* æternaque frigora spirant,
Inviçtas bello gentes : par omnibus ardor ;
Par lucis contemptus agit per tela, per ignes,
Indomitâ virtute feros : hoc concitat æstrum,
Hos versat stimulos, Ecquid nisi dulcis imago
Promissæ in Patriam meritis per sæcula vitæ ?

Adde

Adde isthuc quæ de campis narrantur amœnis
Elysii, Stygioque lacu, Phlegethontis et undâ.

Fraude Sacerdotum sint hæc conficta; Quid ad
 rem?

Non locus ullus enim fraudi, nisi primitus esset
 Insita notities, licet imperfecta, Futuri:
 Substratum agnoscunt etenim ficta omnia Verum.

At quia difficile est mentem sine corpore quid sit
 Per se concipere, et crasso sejungere sensu,
 Corporeas illi tribuit plebecula formas;
 Dat similes vultus, dat membra simillima veris,
 Et certis habitare locis dat corporis instar.
 Unde alii, quibus hæc prava et delira videntur,
 Nec constat quo more animus post fata supersit,
 Extingui omnino communi funere censent.
 Vel quia discendi nequeunt perferre laborem;
 Vel quia turpe putant quidvis nescire fateri.
 Namq; opus haud tenue est sincerum excernere ficto.
 Discute segnitiam idcirco, neque respue verum,
 Fabellas propter, quas intersperfit iniquus
 Sive dolus, seu vana fuât petulantia Vatum.

Quid, nonne esse Deum consensus comprobât omnis,
 Consensus, qui vox Naturæ ritè putatur?
 At quàm falsa homines, indignaq; Numine fingunt!
 Quippe humana Deo tribuunt, numerumq; Deorum
 Multiplicant, juxtà ac spes erigit aut metus angit
 Instabiles animos; Quid enim? Quæ profore credunt
 Hæc Divos sibi præsentés, at Numina læva
 Quæ metuêre putant; valuitque infania tantùm,
 Bestiolas ut deformes pro numine, et ipsum
 Cæpe etiam et porrum, coleret lymphata vetustas.

Hæc igitur reputans Sophiæ dux *Atticus* Ille
 Affore prædixit, perfectô temporis orbe,
 * *Attulit ei nobis aliquando optantibus ætas*
Auxilium adventumque Dei; qui, Solis ut ortus,
 Discuteret tenebras animi, et per cæca viarum
 Duceret, ipse regens certo vestigia filo.

Intereà multis licuit dignoscere signis
 Naturâ monstrante, velut per nubila, Verum.
 Ergo age; quâ ducit nos conjectura, sequamur,
 Nec spernamus opem, si quam Ratio ipsa ministrat.
 Haud

Haud equidem inficior mentem cum corpore multis
 Consentire modis; Lex mutua fœderis illa est:
 Ast eadem in multis dispar, se disparis esse
 Naturæ probat, ac divinâ stirpe profectam.

Sæpe videmus uti solido stant robore vires
 Corporeæ, cum mens obtusior; invalidoque
 Corpore inest virtus persæpe acerrima mentis.
 Quinetiam interitu si corporis intereat mens,
 Consimili pacto par est ægrotet ut ægro
 Corpore, quod fieri contrà quoque sæpe videmus.
 Namque ubi torpescunt artus jam morte propinquâ,
 Acrior est acies tum mentis, et entheus ardor;
 Tempore non alio facundia suavior, atque
 Fatidicæ jam tum voces morientis ab ore.

Corporeis porrò si constat mens elementis,
 Quî fit ut in somnis, cum clausa foramina sensûs,
 Nec species externa manet quæ pabula menti
 Sufficiat, magis illa vicens, tum denique veras
 Expromat vires, tum se plaudentibus alis
 Tollat, avi similis, cavea quæ fortè reclusa
 Fertur ad alta volans, cœloque exultat aperto.

Jam si corporea est animi Natura, necesse est
 Partibus hæc eadem conflata sit infinitis;
 Ergo et sensus erit cuique, et sua cuique libido
 Particulæ, totidemque animi in diversa trahentes.
 Has inter turbas atque in certamine tanto
 Dic, quo more queat verum consistere et æquum;
 Et vitæ tenor unus, et hæc sibi conscia virtus.

Materiæ sed fortè situ certâque figurâ
 Vis animi confit;—tanquam quadrata rotundis
 Plus saperent;—partes seu demis an addis, eòdem
 Res redit; ac quali fuerint corpuscula formâ,
 Tantundem ad mentem est, color ac fiet albus an ater.

At quodam ex motû fit Vis quæ cogitat omnis:
 Quid non conficiat motus? Nempe ipsa voluntas,
 Discursus, ratio, rerumque scientia constant
 Vestibus ac trochleis; pueri, credo, actus habena
 Concipit Ingenium, sapit et sub verbere turbo:
 Nec non lege pari, liquor ut calefactus aheno est,
 Eloquentii tumet atque exundat divite vena.
 Unde autem exoritur motus? Mens scilicet una,
 Mens, non corpus iners, fons est et origo movendi:
 Utque

Utque Deus Mundum, sic molem corporis omnem,
Arbitrio nutuque suo, mens dirigit intus.

Desine quapropter mirari quomodo possit
Vivere mens omni detracto corpore, miror
Hoc potiùs quâ vi poterit labefacta perire :
Utpote quæ nullis consistat partibus, ac non
Divelli queat externo violabilis ictu :
Tum porrò ipsa suâ motrix est, non aliundè
Instincta ; at quòdcunque suâ virtute movet se,
Vivet in æternum, quia se non deferet unquam.

Verùm haud conceptu facilè est existere quidvis
Posse quidem, formam si dēpseris et posituram.
Quidnam igitur censes de Numine? Nam neq; formam
Mens (quâ scire licet) recipit divina, nec ullo
Circumscripta loco est, nisi forte putaveris ipsum
Materiam esse Deum ; sin verò Spiritus Idem,
Integer et, purusque, et fæce remotus ab omni
Corporis, humanâ pariter de mente putandum :
Ecquid enim per se pollet magis, aut magis haustus
Indicat ætherios, genus et divinitus ortum?
Atque adeò dum corporei stant scœdera nexûs,

Exit

Exit sæpe foràs tamen, effugioque parat se;
 Ac veluti terrarum hospes, non incola, fursum
 Fertur, et ad patrios gestit remeare penates.

I nunc, usuram vitæ mirare caducam;
 Sedulus huc illuc, ut musca, nitentibus alis
 Pervolita, rorem deliba, vescere et aurâ
 Paulisper, mox in nihilum rediturus et exspes.
 Hæccine vitæ summa est? Sic irrita vota?
 Huc promissa cadunt? En quantò verius illa,
 Illa est vitæ hominis, dabitur cum cernere Verum,
 Non, ut nunc facimus, sensim, longasque coacti
 Ire per ambages meditando, at protinùs uno
 Intuitu, nebulâque omni jam rebus ademptâ.

At ne scire quidem poterit mens, forte reponas,
 Sensibus extinctis; hoc fonte scientia manat;
 Hoc alitur crescitque; hoc deficiente, peribit.

Quid verò, infirmis cùm sensibus, arte ministrâ,
 Suppeditet vires sua quas Natura negavit?
 Arte oculis oculos mens addidit, auribus aures.

Hinc

Hinc sese in vitâ supra sortemque situmque
 Evehit humanum ; nunc cœlo devocat astra,
 Intima nunc terræ referat penetralia victrix ;
 Quæque oculos fugiunt, tenuissima corpora promit
 In lucem, panditque novi miracula mundi.

Quid porro errores sensûs cûm corrigit, et cûm
 Formamque et molem mens intervallaque rerum,
 Judice se, contra sensûs suffragia cernit ?
 Nonne hæc sejunctam sensu vim signa fatentur,
 Semen et ætherium ? Quare, hâc compage solutâ,
 Credibile est animum, qui nunc præludia tentat,
 Excurfusque breves, tum demùm posse volatu
 Liberiore frui, Verumque excurrere in omne.

Si quæras quî fiat,—adhuc neque noscere fas est,
 Nec refert nostra ; scisne istam matris in alvo
 Vitam qualis erat ? Num nôrit amœna colorum
 A partu cæcus ? Verùm inquis, Hic quoque sentit
 Esse aliis, sibi quod nato ad meliora negatur.

Mens itidem nihil hîc terrarum quicquid ubiq; est
 Par votis videt esse suis ; quin omnia sordent

Præ

Præ formâ æterni, servat quam pectore, Pulchri,
 Ingenii cui sit vigor, et sublimia cordi.
 Hoc ergo exoptat solum sibi, totus in hoc est:
 Absens, absentis tabescit amore perenni;
 Congressusque hominum vitans, ut verus amator,
 Et nemora, et fontes petit, et secreta locorum;
 Solus ubi secum possit meditarier, atque
 Nunc Sophiâ, ingentes nunc carmine fallere curas.

Quocirca Ille mihi felix vixisse videtur,
 Qui postquam aspexit Mundi solenne theatrum
 Æquo animo, hunc solem, et terras, mare, nubila,
 et ignem;
 Protinus unde abiit, satur ut conviva, remigrat.
 Nempe hæc, seu centum vivendo conteris annos,
 Seu paucos numeras, eadem redeuntia cernes;
 Et nihil his melius, nihil his sublimius unquam:
 Omne adeò in terris agitur quod tempus, habeto
 Ut commune forum; peregrè vel euntibus amplum
 Hospitium, temerè fluitans ubi vita moratur,
 Mille inter nugas jactata, negotia mille.
 Qui prior abscedit, portum prior occupat; Eja!
 Totos pande sinus, ne fortè viatica desint.

Quid

Quid cessas? subeunt morbique et acerba Tuorum
Funera, et insidiis circum undique septa senectus.

Quò feror? Haud etenim injussu decedere fas est
Illius, hâc Vitæ qui nos statione locavit
Spemque metumque inter, Ducis ut vexilla sequa-
mur.

Quicquid erit, Deus ipse jubet ferre; ergò ferendum.

Sin mihi persuasum fixumque in Mente maneret
Nil superesse rogo, vellem migrare repentè
Hinc; et abire omnes ubi, feriùs, ociùs, acto
Dramate, in æternâ sopiti nocte quiescent.
Immo Deus mihi si dederit renovare juventam,
Utve iterum in cunis possim vagire; recusem.

Non, si contingant vitam quæcunque beârint;
Ingenii vis, eloquium, prudentia, mores,
Invidiâ sine partus honos, longo ordine nati,
Clari omnes, patriâ pariter virtute, suâque!
Non tantâ mercede isthac, dignarer eandem
Ire viam toties, et eodem volvier orbe:
Splendidiora quidem mens expetit; illius altis
Par votis nil est mutabile, nil perituum.

DE
ANIMI IMMORTALITATE
POEMA.

AUCTORE
ISAACO HAWKINS BROWNE.

LIBER SECUNDUS.

ERGO aliis Deus in rebus quascunque creavit
Argumenta animi dedit haud obscura benigni;
Omnibus, excipias modò nos, licet esse beatis.
Nos, opus in terris princeps, nos mentis imago
Divinæ, pœnis nos exercemur iniquis.
Haud ita ;—longè absint isti de numine questus.

Attamen humanam mecum circumspice vitam;
Agnosces, quanta urgeat undique turba malorum,

Non

Non hunc, aut illum, fert ut Fortuna; sed omne
 Penè catervatim genus, ac discrimine nullo.
 Millia quot Belli rabies, quot sæva Tyrannis
 Corpora dat morti, duris oneratæ catenis;
 Inque dies, varias cruciandi excogitat artes!
 Quid, quos dira fames, ad victum ubi cuncta super
 sunt,

Absumit miseros, aut quos vis effera morbi
 Corripit, aut lento paulatim angore peredit
 Infantes? Neque enim dignabor dicere, vulgò
 Quot Venus aut Vinum pessundedit, ac sua culpa,
 Quid profit Virtus? Sanctorum ubi præmia morum?
 Virtuti tribuo quantum licet; ut mala vitæ,
 Quæ prohibere nequit, doceat lenire ferendo;
 Spe recreet meliore; hominem sibi concilietque;
 Irarum et tumidos et amorum temperet æstus:
 Verùm adeò non tutela est, certusque fatelles
 Contra omnes casus, sæpe ut (si dicere fas est)
 Sæpe etiam et Virtus in aperta pericula mittat.
 Expedit esse malis, dominum qui ferre superbum
 Coguntur; probitatem omnes odère tyranni.
 Quàm multi benè promeriti de civibus, horum,

Quos conservârunt, cæco periêre furore !
 Jam verò Ingenio si quis valet, omnis in Illum
 Invida conjurat plebecula; dente parati
 Rodere vipereo, famæque aspergere virus.
 Fac porrò ut meritis obstantem dissipet umbram;
 Muneraque emergens vix demùm publica tractet :
 Sudandum ingrata est hominum pro gente, ferendum
 Probrorum genus omne, adeunda pericula, vel quæ
 Seditio attulerit vulgi, ambitiove potentùm.
 Audiat hæc, sibi qui nomen, qui poscit honores;
 Demens; nec novit se quanta incommoda cingant.

Vivitur an meliùs privatim? Non minus isthic,
 Cernis ut ira, libido, scelus dominantur ubique;
 Fraus et amicitiam simulans; livorque malignus;
 Jurgiaque, insidiæque, et iniquæ retia legis.

Attamen est, vitæ lenimen, amabilis uxor !
 Lætus agis secura domesticus otia; dulces
 Arrident circùm, properant et ad oscula, nati;
 Mox obrepentis decus et tutela senectæ.

Hic est aut nusquam quod quærimus; esto, sed
 isthæc

Nullæne

Nullæne intereà corrumpunt gaudia curæ?
 Quid mala commemorem, si quando, ut sæpiùs, ambos
 Discolor ingenium studia in contraria ducat?
 Adde quod in trutinâ mores expendere justâ
 Haud facile, ante ineunt quam fœdus uterq; jugale:
 Nec si pœniteat, fas est abrumpere vinculum;
 Sors at dura manet; conjecta est alea vitæ.

Prætereà natos ecquis præstabit honesto
 Ingenio imbutos, pulchrique bonique tenaces?
 Sin hâc parte tuis respondent omnia votis;
 Heu! minimè cum reris, in ipso flore juventæ,
 Mors inopina domûs spem protinùs abripit omnem.

At non hæc Virtus mala parturit: immo fatemur,
 Munia si peragat sua quisque fideliter, esset
 Nil potius Virtute; redirent aurea jam tum
 Sæcula; verùm ævo non vivere contigit aureo.

His animadversis, quidam primordia Mundi
 Bina, Deos fingunt binos; quorum alter iniquo
 Præditus ingenio, scelus omne immittit in orbem;
 Alter opem præsens affert, medicina malorum.

Hinc varius vitæ color, hinc pravique bonique
 Mistæ feges, roseisque latens malus anguis in hortis.
 Siccine res ergo est confecta? Sed illa potestas,
 Quæsierim, par sit, quam Dīs adscribis, an impar:
 Si par illa quidem, ruerent aut cuncta repentè
 In Chaos antiquum, nihil aut potuisset oriri;
 Quippe Bonum res est semper contraria Pravo:
 Sin impar, mora nulla foret quin cederet alter
 Alterius vi debellatus, et omnia deinceps
 Deleret victor priscæ vestigia litis.
 Aufex abhinc igitur stulta hæc commenta *Magorum*,
 Et quæ cœnoscus fert monstra biformia *Nilus*.

Stoicus an meliùs? Nempe Hic non esse Bonorum
 In numero censet, nos quæ miramur ineptè,
 Divitias, famam, quodcunque accesserit extrà,
 Pro nihilo sapiens habet; aut hæc possidet unus;
 Possidet, ignotus licèt ac pauperrimus; Euge!
 Quàm pulchrum sapere est! simili ratione dolorem
 Haud putat esse Malum, sibi consentaneus idem.
 Comburas igni; tradas ferrove secandum;
 In cruce suffigas; nunquam extorquebis, ut isthæc
Esse

Esse Mala agnoscat: Quidnam ergo? Incommoda
dicit.

Quid tibi visa valetudo? Quid gratia formæ,
Stoice? Quid validæ vires? Sunt hæc Bona, necne?
Non optanda quidem sunt, at sumenda; Sophistam
Quis ferat hunc, verbis non re diversa docentem?

Quid multa? Externis sine rebus posse beatè
Vivere te speres, si nil nisi spiritus esses:
Intereà quinam sis, *Stoice*, nôsse memento;
Natus Homo es, qui mente itidemque ex corpore
constat.

Sin verò, acciderint quæcunque extrinsecus, isthæc
Dat Fortuna adimitque; benigna, maligna vicissim
Nunc mihi nunc alii; neque sunt quæ nostra vo-
cemus;

Quid sapiente illo fiet, qui non minùs ac nos
Momento dubiæ fluitat mutabilis horæ?
Vim porrò hanc Animi, pendent unde omnia quæ Tu
Exoptanda putas, quàm sæpe retunderè morbus,
Sæpe solet delere, ut vix vestigia restent!
Ille etiam qui consiliis, Ille Alter et armis

Rem qui restituit, cùm spes haud ulla, *Britannam*,
 Testantur quantùm virtus, sapientia quantùm
 Possit, et ingenii quàm fit flos ipse caducum.

Tum porrò Ille recens, quem postera vidimus
 ætas,
 Scribendi omne tulit qui punctum, sive facetas
 Mimi ageret partes, seu rhetoris atque poetæ;
 Eheu! Quantus erat! Nec longum tempus, et idem
 Defuncta spirans jam mente, sui que superstes:
 Usque adeò externis nihil inviolabile telis.

Condonanda tamen sententia, *Stoice*, vestra est:
 Nam si post obitum neque præmia sint neque poenæ,
 Heu! quò perventum est! Heu quid jam denique
 restat!
 Scilicet humanas gerit aut res Numen iniquè,
 Aut nil curat, iners; aut, si bene temperat orbem,
 Nemo bonus miser est, nemo improbus esse beatus
 In vitâ possit, gens ut sibi *Stoica* fingit.

O cæcas hominum mentes! confinia veri
 Qui simul attigerint, hærent; finemque sub ipsum,
 Attonitis

Attonitis similes, opera imperfecta relinquunt.

Iustitiamne Dei te, *Stoice*, posse fateri;

Cernere nec quid ritè velit! Quin strenuus audes

Pergere ad æternam, ducit quâ semita, vitam?

“ Quicquid id est, celat nox, circumfusa tenebris.”

Non isthoc, tua te potius fiducia cæcat;

Hinc nox, hinc illæ tenebræ; quia nempe triumphas,

Nondum propositi victor; quia ponere Totum

Nescius, in spatii médio consistis; ut omnes

Sive magi *Persæ*, seu *Græcula* turba Sophorum.

En quantis unus portentis pullulat error!

Accipe rem quò nunt deducam. Quisque fatemur

Esse Deum; Jam si sapiens, iustusque sit Author,

Hunc Mundi ornatum qui protulit atque gubernat,

Quodcunque est, fit ritè; canit prout Ille poeta;

Nec patitur jus falsæ, bonis ut sit malè semper,

Improbilas aut semper ovans incedat; at isthuc

Res redit, omninò si morte extinguimur omnes.

Quodcunque est, fit ritè; velis si cernere Summam;

Contrà, si nostri nihil ultra funera vivit.

Vir bonus et sapiens vitam connectet utramque.

At

At sunt, hærentes verborum in cortice nudo,
 Singula qui, non rerum ingens Systema, tuentur,
 Atque hodierna omnem cogunt in tempora scenam.
 Advolat huc furum turba omnis, et omnis adulter;
 Hanc sibi perfugio petit et ficarius aram.

Scilicet ipse rato statuit Deus ordine leges,
 Quas temerare potest nemo; probus improbus an sit
 Quid refert? Nihil hîc rescindere homuncio possit,
 Nil mutare; suum servant res usque tenorem.

Dic mihi quas leges narras, quive iste sit ordo?
 Altera namque homini est, animalibus altera brutis;
 Altera lex rerum massæ rationis egenti.

Est sua materiæ Gravitas; hinc, non propriâ vi
 Attrahit, attrahitur; vârios hinc incita motus
 Conficit, hinc stat compages et machina Mundi.

Quid dicam quibus est vitæ spirabile donum,
 Alituum genus an pecudes; An sæva ferarum
 Semina; sæcundo vel quæ fovet ubere pontus?
 Non horum quivis temerè et sine lege vagatur;
 Quin, sive afflatu divinæ contigit auræ,

Seu

Seu rationis habent quantum desiderat usus,
 His aliquâ prodire tenus datur; En sibi solers
 Quisque parat victum; sua tractat gnâviter arma;
 Atque edit foetus, atque escâ nutrit amicâ
 Quos peperit, prodest teneris dum cura parentum.
 Hic labor, hæc vitæ est omnis dulcedo; nec ultrâ
 Aut cupit aut metuit, satis hoc in munere felix.

Lator ast homini campus patet; Ille, sagaci
 Ingenio, Artificis dignoscit signa supremi,
 Immensum per opus, tot miris fertile, mundum.
 Talibus indiciis, rerum dominumque patremque
 Ille in vota vocat; Pulchrique imbutus amore
 Exemplar sibi divinum proponit, ut inde
 Possit et ipse suos imitando effingere mores.
 Pulchrius utque nihil, nihil ut divinius est quàm
 Prospiciens aliis Bonitas, diffusaque latè;
 Ille aliena, sibi putat haud aliena; nec axem
 Vertitur usque suum circa, sibi providus uni;
 At patriam, at genus omne hominum, genus omne
 animantûm,
 Ingenti, se diffundens, complectitur orbe.

Hæc

Hæc stabilivit item Natura perennia vitæ
 Jura, hominem per sese inopem cum finxit; ut alter
 Alterius deposcat opem, et sua quisque vicissim
 Consilia in medium promat, sermone ministro.
 Confer cum reliquis etenim viventibus; Ecquid
 Est hominis formâ magis ad tutamen inerme?
 Quanta sed huic virtus et inexpugnabile robur;
 Si communis amor, Gravitas velut, alligat uno
 Fœdere, consociatque inter se dissita membra?

Lex igitur, lex hæc animis insculpta, benigno
 Hæc nutu sancita Dei est; hanc comprobât ipsa
 Utilitas; huc quemque trahit nativa voluptas.

Quorsum abeunt tamen ista? Videsne, effræna
 libido,
 Vel mala consuetudo, vel ipsa inscitia, quantas
 Dent latè strages; hominum pars quantula felix!
 Contemplator enim, quâ sol oriturve, caditve;
 Aut loca quæ *Boreas*, aut quæ tenet ultimus *Auster*;
 Perpetuove jacet tellus ubi torrida ab igne:
 Quanta ibi pauperies et inertia! quanta ferinis

Offusa est animis caligo, insanus et error!
Vix hominis, præter formam, vestigia cernas.

Quid nos, uberiora Deus quibus ipse Salutis
Lumina dat, ducitque manu, sanctissima custos,
Relligio; ducit, non vi trahit imperiosâ?
Ecce renitentes jubar immortale diemque
Odimus oblatam, commentaque vana tenemus;
Vana Sophistarum glossemata, luce relicta.
His pro quisquiliis heu! digladiamur, ut aris,
Implacabiliter: quot cædes inde, cruorque
Fraternus! Pietas quot parturit impia facta!

Usque adeò morum vitiosa licentia miscet
Fas omne atque nefas, grassata impunè per orbem.
Illa *Gigantea* est vis, quæ rescindere cælum
Conatur, montesque imponere montibus audet.
Aspicit hæc Deus, an nequicquam fulmina librat?
Pectora an Humani nihil immortalia tangit?
Aspicit; impropèrata licèt, sua quemque sequentur
Præmia pro meritis; neque pœna incerta morando
est.

Haud

Haud equidem humanis dubito quin nunc quoq;
rebus

Ipse interveniat Deus, et ne funditûs omnis
Intereat sensus divini Vindicis, edat.
Per gentes exempla modis insignia miris,
Parciûs ista tamen; non, ut temeraria fingit
Usque superstitio, torquet quæ Numinis iram
In quoscunque velit, suaque eripit arma Tonanti.

Nec sum animi ignarus quid mens sibi conscia
possit;

Ut neque sit virtus jam nunc mercede sine ulla,
Nec nullas, dum vita manet, des, Improbe, pœnas;
Quanquam homines fallas, haud te tamen effugis ipse:
Te Diræ ultrices agitant, te Cura remordet
Sæva comes, memorique habitat sub pectore vindex.

Quid tibi sæpe graves cum morbi, debita luxûs
Dona, pthiles lentæ, tormenta et acuta podagræ,
Atque tumens hydrops, spasmusque, urensque ma-
rasmius

Incubuère, cohors funesta? Hinc degitur ævi
Portio si qua manet crudeli exesa dolore;

Et quorum in vitâ posita est spes unica, tædet
Vivendi, mortemque simul cupiuntque timentque.

Sin horum ad feros aliquis pervenerit annos,
Non habet unde isthoc compenset; nam neq; dulces
Carpit amicitiae fructus, neque laude Bonorum
Pascitur, atque suâ, quoties antea facta revolvit;
At socii jam tum luxûs fugere prioris,
Vilis adulator vacuas quoque deferit ædes;
Atque illum, si quando oculos converterit intus,
Terret imago sui, sese et dum respicit, horret.
Ille etiam cùm Mors adstat, telumque coruscat
Jam jamque intentans ictum, quas non adit artes
Anxius, ut miserum medicâ vi proroget ævum
Paulisper, mille et per curas vita trahatur?
Quòd si vita referta malis, nostrique superstes
Post mortem nihil est, cur ultima territat hora?
Sic est, hæret adhuc, quam spernere velle videtur,
Nescio quæ sortis cura importuna futuræ.

At contrà, quibus innocua et sine crimine Vita est,
Quique alios nôrunt sibi devincire merendo,
Aut qui præclaris ditârunt sæcla repertis,

Z

Illis

Illis nectareo manans de fonte serenat
 Conscia laus animum, tranquillaque temperat ora.
 Non metus abruptit somnos, non invida cura;
 Non *Venus* aut *Bacchus* vires minuere, neque illos
 Res aut adversæ frangunt, instantve secundæ:
 Cui spes ulterior, casus munitur ad omnes.——
 Ergo senectutem labentes leniter anni
 Cùm sensim attulerint, mortem istâ mente propin-
 quam
 Aspicit, ut longis qui tempestatibus actus
 Portum in conspectu tenet, effugiumque malorum.
 Scilicet hunc unum mortis vicinia terret,
 Qui sibi præmetuit si quid post funera restet;
 Non hunc qui rectè vitam sanctèque peregit.
 Hic, sese excutiens sibi plaudit, et, aureus ut Sol,
 Usque sub occasum diffuso lumine ridet:
 Hic, matura dies cum mortis venerit, ævum
 Suspicit immortale: Hic spe meliore triumphans
 Cœlicolùm jam nunc prælibat gaudia votis.
 Talis erat, gratâ semper quem mente recordor
 Ille, decus mitræ, Libertatisque satelles,
 Dum tanti tempus propugnatoris egeret,
Houghius; Hic, numeros prope centenarius omnes

Cùm

Cùm vitæ explêrat, florenti plenus honore,
 Sensibus integris, fine morbo, expertusque doloris,
 Vivendique satur, sic vita exhibat, ut Actor
 E scenâ egregius, toto plaudente Theatro;
 Aut qui, post stadium summâ cum laude peractum,
 Victor *Olympiacæ* poscit sibi præmia palmæ.

His patet indiciis, animi vis conscia quantum
 Spe foveat, crucietve metu, mortalia corda.
 Unde sed iste metus, quid spes velit illa, rogarim,
 Si nil sperandum est, obiâ nil morte timendum?
 En ut venturo conspirent omnia sæclo!

Quocirca in terris benè seu res, seu malè, cedat,
 Vir sapiens nec amat vitam, neque tetricus odit:
 Intus enim, quo se duro in discrimine rerum
 Consoletur, habet; sin aura faventior afflet,
 Immemor haud vivet quàm lubrica, quàmque caduca
 Fortunæ Bona sint; Bona si quis censet habenda,
 Perdere quæ metuit, quæve aspernatur adeptus.

Nec vereare quidem ne fortè ad munia vitæ
 Segnior hinc animus detrectet ferre labores,

Atque pericla subire, vocet si publicus usus :
 Liberum et erectum potiùs, rebusque in agendis
 Fortem hominem invictumq; facit, casusq; per omnes
 Roborat externarum hæc despicientia rerum.

Hunc tamen incusas, ut quem, spes unica mercis,
 Non veræ virtutis amor, non sensus Honesti,
 Servat in officio; nempe huic est sordida virtus,
 Qui rectè facit, ut post mortem præmia carpat.
 Ille bonus verè est, quem, spes si nulla Futuri,
 Ad pulchrum atque Decens per se super omnia ducit
 Morum dulce melos, et agendi semita simplex.
 Esto; nec Ille malus qui non hîc hæret, at illam
 Quò Natura trahit metam scit ritè tueri;
 Semper et innatis ultra mortalia votis
 Fertur ovans, Pulchrumq; petit sine fine supremum.

Ergo age, dic, fodes, quæ præmia, quid sibi sperat
 Mercedis; Namque haud sectatur vilia rerum.
 Illum, non usura vorax, non turba sequentùm,
 Non mendax plausus, fucataque gloria; non, quæ
 Prava per incautum spargit mendacia vulgus,
 Ambitio tenet, aut titulorum splendor inanis:

At

At quò verus honos, quò fert natura, decusque
 Humani generis jubet ire, viriliter ibit:
 Virtutesque alias aliis virtutibus addens,
 Donec in hâc vitæ sese exercere palæstrâ
 Cogitur, ingenium fata ad meliora parabit.

Cætera pars hominum ferimur jactante procellâ,
 Ut ratis, huc illuc; et per diversa viarum
 Conatû ingenti fugientem prendimus umbram.
 Ac veluti infantes pueri crepitacula poscunt
 Ardenti studio, mox, parta relinquere gaudent;
 Sic etiam in plenis homines pueraſcimur annis.
 At benè perſuaſum cui ſit, non eſſe ſupremam
 Hanc Animi vitam, reſtare ſed altera fata,
 Salva Illi res eſt, neque ſpe lætatur inani.
 Quippe ubi mens hominis purum ſimplexque re-
 quirat

Irrequieta Bonum, non ſperat forte potiri
 Jam nunc felici: Quid enim? Nunc, vivimus omnes
 Præſtatum ubi commiſtum recto eſt; ubi triſtia lætis;
 Ipſa ubi delirans inhiat ſapientia nugæ;
 Atque in odoratis florent aconita roſetis:
 Omnia miſta quidem, fluxa omnia, ludicra demùm
 Omnia,

Omnia, nec votis est quod respondeat usquam.
 Forſan et ipſe Deus, divinum exquirere ſi fas
 Conſilium, ſic res attemperat, uſque ſecundis
 Adverſas miſcens, et amaris dulcia cõdit;
 Sp̄nere ut hinc diſcat terreſtria mens, et amicis
 Caſtigata malis, cœlo ſpem ponat in uno,
 Quo domus et Patria eſt, requies ubi ſola laborum.
 Quare age, jam tandem memorata recollige mecum.
 Quippe viam emenſus dubiam, ſcopuloſque latentes
 Erroris nunc prætervectus et æquora cæca
 Conſpicio portum. Nempe hæc quæ cogitat et vult,
 Mens, haud terrenis conſolata eſt ex elementis;
 Ergo naturâ eſt quiddam immortale ſuâpte.
 Verùm hanc intereà Deus hanc extinguerè poſſit:
 Eſto, Deus poſſit, ſi fert divina voluntas;
 At non extinguet: neque enim vis illa ſciendi
 Tot res humanâ tam longè forte remotas;
 Nec porrò Æterni nunquam ſatiata cupido;
 Nec deſiderium noſtris in mentibus hærens
 Perſecti, fruſtrâ eſt. Jam ſi fas juſque requirunt
 Ut ſceleri malè ſit, benè virtutique, nec illa
 Alterutri fors obtingat, dum vivitur iſtic;
 Reſtat ut hoc alio fiat diſcrimen in ævo.

Tum verò, quæ nunc rudis, et sapiente bonoque,
 Si genus humanum spectes, haud Numine digna est,
 Scena revelabit demptâ se nube, colorque
 Verus erit rebus, verusque videbitur ordo.
 Hoc nisi credideris, dic, qua ratione probetur
 Omnino esse Deum, summo qui consilio Res
 Iustitiâque regit; Num cætera scilicet aptè
 Dirigit, hâc, quæ præcipua est, in parte laborat?
 Haud ita; Tempus erit, noli quo quærere more,
 Hoc satis est, hoc constat, erit post funera Tempus,
 Cùm Deus, ut par est, æquos excernet iniquis,
 Sontibus infontes, et idonea cuique rependet.

F I N I S.

1771

the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January
the first of the month of January

P. A. M. 1. 2.